

Лікарі та наукові співробітники

***Абашев-Константиновський
Авраам Львович
(1900–1977)***

доктор мед. наук, професор, керівник відділення органічної психопатології Українського науково-дослідного Інституту нейрохірургії (1950–1977).

Закінчив Київський медичний інститут (1927). З 1934 по 1939 р. — завідуючий кафедрою психіатрії Київського медичного інституту. Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945) З 1935 по 1941 р. і з 1945 по 1950 р. — завідуючий клінікою граничних станів Психоневрологічного науково-дослідного інституту і одночасно з 1947 по 1950 р. — відділенням патологічної психології Науково-дослідного

інституту психології. В 1938 р. захистив докторську дисертацію “Моторні розлади при шизофренії”.

Основні напрямки трудової діяльності: психопатологія при органічних захворюваннях з вогнищевими ураженнями головного мозку (пухлинах, черепно-мозковій травмі, нейроінфекціях, судинних і атрофічних процесах). Автор 5 монографій і більше 100 наукових праць. Нагороджений 2 орденами і багатьма медалями.

Основні роботи: Повітряна контузія мозку (1945), Психічні порушення при органічних захворюваннях головного мозку (1959), Психопатологія при пухлинах головного мозку (1964, 1973).

***Антоненко В'ячеслав Григорович
(нар. 03.03.54)***

нейрохірург вищої категорії, ординатор відділу функціональної нейрохірургії (з 1985).

Закінчив Київський медичний інститут (1978). З 1978 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії лікарем-ординатором.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, нейротравматологія, судинна нейрохірургія. Автор 23 наукових робіт, 2 винаходів, 9 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Результати 2220 кріохірургічних операцій стереотаксичним методом (1989), Віддалені результати лікування екстрапірамідних гіперкінезів стереотаксичними операціями (1990), Новий метод електрофізіологічного пошуку цілі при стереотаксичних операціях (1993).

електрофізіологічного пошуку цілі при стереотаксичних операціях (1993).

Арутюнов Олександр Іванович
(03.01.1904–05.06.1975)

доктор мед. наук (1944), проф. (1945), засл. діяч науки (1954), дійсний член АМН СРСР (1967), директор Київського НДІ нейрохірургії (1950–1964).

Закінчив медичний факультет Північно-Кавказького університету (1929) в Ростові-на-Дону. Учасник боїв в Монголії, Фінляндії, головний хірург армії і фронту в Велику Вітчизняну війну. З 1945 по 1960 р. працює завідувачим кафедрою нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів. З 1950 по 1964 р. організатор і директор Українського науково-дослідного Інституту нейрохірургії. Головний нейрохірург України. З 1964 р. директор Московського Інституту нейрохірургії АМН СРСР ім. акад. М.Н.Бурденко.

В 1944 р. захистив докторську дисертацію на тему: “Вогнепальні пошкодження магістральних судин і їх хірургічне лікування”. Автор 200 наукових праць, в тому числі 4 монографій.

Засновник української школи нейрохірургів. Науковий керівник 8 докторських і 48 кандидатських дисертацій. Герой Соціалістичної Праці, нагороджений 8 орденами та медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: пухлини головного і спинного мозку, судинна патологія мозку, мозковий кровообіг, метаболізм мозку, хірургія болі, функціональна нейрохірургія.

Основні роботи: Вогнепальні пошкодження магістральних судин і їх хірургічне лікування (1949), Вузлові питання вчення про внутрішньочерепну гіпертензію та шляхи подальшого її вивчення (1955), Патофізіологічні основи клініки та лікування закритої черепно-мозкової травми (1957), Туберкуломи головного мозку (1959), Наш досвід хірургічного лікування пухлин гіпофізу та краніофангеом (1962), Пухлини головного та спинного мозку (1963), Дискусійні питання хірургічного лікування судинної патології головного мозку (1964), Про клініку та хірургічне лікування екстрапірамідних гіперкінезів стереотаксичними операціями (1965) та ін.

Афанасенков Михайло Іларіонович
(нар. 29.04.1931)

канд. мед. наук (1971).

Закінчив Київський медичний інститут (1963). В 1969–1994 рр. працював в Інституті нейрохірургії. Головний лікар Інституту нейрохірургії (1973–1974). Відмінник охорони здоров'я (1974). Нейрохірург вищої категорії (1985).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 25 наукових робіт.

Базік Олександр Миколайович
(нар. 29.09.61)

лікар анестезіолог-реаніматолог відділення відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1995).

Закінчив Київський медичний інститут (1986). З 1986 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар анестезіолог-реаніматолог відділення реанімації та інтенсивної терапії (1986–1995), лікар анестезіолог-реаніматолог відділення відновної нейрохірургії. Лікар анестезіолог-реаніматолог вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія, особливості анестезіологічного забезпечення оперативних втручань при патології периферичної нервової системи. Автор 5 наукових робіт.

Білошицький Вадим Васильович
(нар. 11.11.1969)

канд. мед. наук (1998), лікар-нейрохірург відділення нейротравми Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1996)

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут імені М.І.Пирогова (1992). У 1992–1995 проходив інтернатуру з нейрохірургії на базі Вінницької психоневрологічної лікарні №1 імені акад. О.І.Ющенка. Лікар-нейрохірург з надання невідкладної допомоги Вінницької міської клінічної лікарні (1995–1996). З 1996 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-нейрохірургом відділення нейротравми.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, генна терапія. Автор 28 наукових робіт.

Основні роботи: Ендогенна інтоксикація при черепно-мозковій травмі та її корекція методом ентеросорбції (1998), Современные принципы диагностики и лечения ликвореи (1999), 50 лет отделению нейротравмы Института нейрохирургии АМН Украины (ювілейний буклет) (2000), розділ “Генная терапия при черепно-мозговой травме: экспериментальные данные и клинические перспективы” у 3-му томі “Клинического руководства при черепно-мозговой травме”, М., “Антидор”, 2002.

Божик Василь Петрович
(нар. 14.10.1937)

канд. мед. наук (1972), лікар-нейрохірург відділення відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії імені А.П.Ромоданова АМН України (з 1991).

Закінчив Чернівецький медінститут (1960). В 1960–1963 працював загальним хірургом в лікарнях Луганської, потім Херсонської областей. З 1963 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікарем-нейрохірургом. Завідуючий відділенням відновної нейрохірургії (1988–1991). Старш. наук. співроб. Центральної науково-дослідної лабораторії Київського інституту удосконалення лікарів при кафедрі реабілітації (1976–1988). Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: хірургічне лікування епілепсії, відновне лікування нейрохірургічних хворих.

Автор 60 наукових робіт, 5 винаходів, 6 раціоналізаторських пропозицій, співавтор монографії.

Основні роботи: Лікування скроневої епілепсії стереотаксичними операціями (1971), Методи оперативних втручань при захворюваннях головного мозку (1986), Використання електростимуляції в комплексному лікуванні хворих з руховими церебральними дефектами (1985).

Бойченко Іра Наумівна
(нар. 1.08.1933)

канд. мед. наук (1968), доцент Національного медичного університету (з 1986).

Закінчила Київський медичний інститут (1959). З 1959 р. працювала в Київському НДІ нейрохірургії. Лікар-науковий співробітник (1959–1960), мол. наук. співроб. (1960–1964). З 1964 по 1978 — ординатор міського нейротравматологічного відділення м. Києва, асистент курсу, а потім кафедри нейрохірургії Київського медичного інституту (1978–1986), доцент кафедри нейрохірургії (з 1986). Лікар вищої категорії, відмінник охорони здоров'я.

У 1968 р. захистила кандидатську дисертацію “Клініка, діагностика та хірургічне лікування пухлин потиличної частки”.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, травматичні пошкодження центральної та периферичної нервової системи, навчально-методичні розробки викладання нейрохірургії на Україні. Автор 78 наукових робіт, 2 винаходів, 3 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Алергічні реакції при застосуванні кетгуту (1963), Нервові структури нирок людини (1965), Клініка, діагностика і хірургічне лікування пухлин потиличної долі (1968), Значення теплотетрії при діагностиці травматичних пошкоджень периферичних нервів (1989), Програма підготовки магістрів медицини із спеціальності “нейрохірургія” (1997), Типова програма кандидатського іспиту із спеціальності 14.01.05. — нейрохірургія (1998), Програма з нейрохірургії для студентів вищих медичних закладів освіти III–IV рівнів акредитації (1999), “Нейрохірургія” — методичний посібник для викладачів медичних закладів освіти III–IV рівнів акредитації (2004).

***Борисова Ірина Олександрівна
(нар. 01.02.1960)***

канд. мед. наук (1991), науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромодішова АМН України (з 1991).

Закінчила Київський медичний інститут з відзнакою (1984). З 1984 р. працює в Інституті нейрохірургії: ординатор (1984–1991), науковий співробітник (з 1991).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, дизгенезії розвитку центральної нервової системи, гідроцефалія. Автор 21 наукових праць, 4 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Передні мозкові грижі у поєднанні із арахноїдальними кістами лобних часток головного мозку (1989), Хірургічне лікування хворих з арахноїдальними супратенторіальними кістами головного мозку (1990), Нові аспекти невідкладної нейрохірургії дитячого віку (1992), Внутрішньочерепні крововиливи у новонароджених (1995), Попередження і лікування післяопераційних ускладнень у дітей з аномаліями розвитку нервової системи (1996), Хирургическое лечение глиом оптических путей у детей (1997), Оптимизация техники ликворошунтирующих операций в детской нейрохирургии (1998), Глиомы зрительных нервов, хиазмы, гипоталамической области (2000).

Борщевський Віктор Вікторович
(нар. 02.01.1944)

лікар-анестезіолог-реаніматолог відділення відновної нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1989).

Закінчив Київський медичний інститут (1968). Працював військовим лікарем (1968–1970). Лікар анестезіолог-реаніматолог відділення реанімації Міської клінічної лікарні №14 (1970–1974), лікар-анестезіолог операційної клініки кафедри нейрохірургії КМі (1974–1989). З 1989 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем анестезіологом-реаніматологом відділення відновної нейрохірургії.

Лікар анестезіолог-реаніматолог вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія, особливості анестезіологічного забезпечення оперативних втручань при патології периферичної нервової системи. Автор 5 наукових робіт, із них 5 авторських свідоцтв.

Основні роботи: ШВЛ у хворих з полірадикулоневритом Ландрі (1974), Застосування ліполевої кислоти у хворих при отруєнні блідою поганкою і диклоретаном (1976)ww, Корекція водно-електролітного обміну із врахуванням осмолярності плазми крові у хворих з тяжкою черепно-мозковою травмою (1978).

Братусь Наталія Миколаївна
(нар. 08.09.1951)

лікар-нейроофтальмолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Закінчила лікувальний факультет Київського медичного інституту у 1974 р. Навчалась в інтернатурі з очних хвороб, а у 1975–1978 рр. — в клінічній ординатурі на кафедрі очних хвороб КМі. Після закінчення клінічної ординатури працювала лікарем-ординатором очного відділення Київської обласної лікарні (1978–1985). З 1985 р. і до теперішнього часу працює лікарем-нейроофтальмологом в Інституті нейрохірургії. Приймає участь у науково-дослідній роботі клінік, зокрема клінікинейротравми.

Основні напрямки наукової діяльності: вивчення стану зорового аналізатора у хворих після черепно-мозкової травми та постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС, лікування хворих з первинною та вторинною атрофіями зорових нервів, а також проблеми комплексного лікування хворих з окоруховими порушеннями судинного, травматичного генезу та у хворих з пухлинами головного мозку. Має 16 наукових праць з вищезначених напрямків досліджень.

Бродська Інна Олександрівна
(нар. 22.06.1920)

доктор мед. наук (1971), провідний науковий співробітник лабораторії нейропатоморфології (до 1993). Закінчила Іванівський медичний інститут (1946). З 1947 р. працювала в Київському НДІ нейрохірургії: аспірант (1947–1950), мол. наук. співроб. (1950–1958), ст. наук. співроб. (1958–1992), провідний науковий співробітник (1992–1993). Кандидат медисних наук (1953), ст. наук. співроб. (1965). В 1971 р. захистила докторську дисертацію “Характеристика степени злокачественности глиальных опухолей головного мозга”.

Основні напрямки наукової діяльності: морфологія та гистохімія пухлин головного мозку, суднна патологія головного мозку, післяопераційні ускладнення у хворих з пухлинами мозку. Автор 119 наукових робіт. Під її керівництвом виконано 9 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: О дифференциальной диагностике ишемических и геморрагических инсультов (1965), Гистохимия нуклеиновых кислот и белков в клетках нейроэктодермальных опухолей головного мозга человека (1976), Определение пролиферативной активности нейроэктодермальных опухолей мозга методом меченых ядер НЗ тимедином (1978), Неспецифические белки: возможности и перспективы использования в морфологических исследованиях (1987).

Бродський Юрій Степанович
(23.10.1925–06.04.2003)

доктор мед. наук (1977), проф. (1991), вчений секретар Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (1990–2000).

Закінчив Київський медичний інститут (1952). Учасник Великої Вітчизняної війни (1943–1945). З 1952 р. працює в Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1952–1955), мол. наук. співроб. (1955–1959), старш. наук. співроб. (1960–1979), керівник відділу дитячої нейрохірургії (1980–1989).

Канд. мед. наук (1960), ст. наук. співроб. (1969). В 1977 р. захистив докторську дисертацію на тему “Нейрохірургічна допомога новонародженим при пологовій черепно-мозковій травмі”.

Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1966), нагороджений 2 орденами та 9 медалями. Лауреат премії ім. М. Н. Бурденка (1982).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, дитяча нейрохірургія. Автор 93 наукових робіт, 2 монографій, 9 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 5 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Пологова черепно-мозкова травма новонароджених (1981), Методи пункцій, дренування та шунтування в хірургічному лікуванні деяких внутрішньочерепних процесів у дітей грудного віку (1986), Субдуральні гематоми у дітей грудного віку (1990).

Булавка Анатолій Васильович
(нар. 28.05.1953)

канд. біол. наук, старший науковий співробітник лабораторії електронної мікроскопії Інституту нейрохірургії АМН України (з 1990). В 1978 р. закінчив фізичний факультет Київського Державного Університету ім. Т.Г.Шевченка. З серпня 1983 р. працює в лабораторії електронної мікроскопії Київського Інституту нейрохірургії на посаді старшого інженера, а з 1990 р. на посаді старшого наукового співробітника. В 1992 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Виявлення пострадіаційних реакцій клітинних структур печінки і нейропіля морських свинок методом аналізу зображень”. В 1987 р. пройшов курс навчання в Київському інституті вдосконалення лікарів на кафедрі медичної кібернетики. Приймав участь в міжнародному проекті INTAS (1995–96), працював на позиції наукового співробітника в Женевському Університеті, Швейцарія (червень 1995). В 1996 р. отримав грант EERO і працював на позиції наукового співробітника відділу радіоекології Університету м.Упсала, Швеція. Соросовський стипендіат 1995 р.

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки 2004 р.

Володіє сучасними методами світлооптичних і електронномікроскопічних досліджень, методами морфометричного і математичного аналізу.

Основні напрямки наукових досліджень: кількісні методи оцінки світлооптичних і електронномікроскопічних досліджень. Автор 32 наукових публікацій та 3 винаходів.

Основні роботи: The categorical Approach to the formalisation of the concept of fractality in Biology(1991), Післярадіаційні реакції клітинних структур кори головного мозку (1993), Вплив малих доз іонізуючого випромінювання на синаптичні процеси (1996), Участь молекул клітинної адгезії (NCAM) в процесах розвитку і функціонування культивованих нейронів гіпокампу (1999), Дисперсний аналіз гомогенних біологічних систем (2002).

Буркуш Іван Іванович
(нар. 24.07.1960)

лікар-анестезіолог відділення анестезіології та інтенсивної терапії № 1 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1986).

Закінчив Київський медичний інститут імені О.О.Богомольця (1986). Лікар вищої кваліфікаційної категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія, розробка критеріїв смерті мозку у хворих з черепно-мозковою травмою.

Основні роботи: Внутрішньо судинне лазерне опромінення крові у нейрохірургічних хворих із запальними ускладненнями (1994), Клінічні та

біохімічні критерії смерті головного мозку (1999).

Бурлуцький Олександр Петрович
(нар. 18.12.1929)

доктор мед. наук (1969), проф. (1973), завідувач кафедри неврології з курсом медичної генетики Воронежської державної медичної академії імені М.Н.Бурденко.

Закінчив Воронежський медичний інститут (1953). Клінічний ординатор (1953–1956), аспірант (1956–1959) Московського НДІ нейрохірургії імені М.Н.Бурденко АМН СРСР. Канд. мед. наук (1970). Старший науковий співробітник Київського НДІ (1959–1968), доцент кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1970–1971). В 1969 р. захистив докторську дисертацію на тему “Шунтуючі системи судин головного мозку”.

Завідувач кафедри неврології Оренбурзького медичного інституту (1971–1972). Завідувач кафедри неврології та нейрохірургії Вітебського медичного інституту (1972–1990). Завідувач кафедри неврології з курсом медичної генетики Воронежської медичної академії імені М.Н.Бурденка. Голова Воронежського відділення і член правління Всеросійського Товариства неврологів.

Основні напрямки наукової діяльності: пухлини головного мозку, судинні захворювання головного мозку, патологія вегетативної нервової системи.

Автор 200 наукових робіт, 2 монографій, співавтор підручника. Під його керівництвом виконано 3 докторські та 8 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Пухлини шишкоподібної залози (1962), Нова модифікація операції Брукса (1964), Питання організації колективного вивчення содинних захворювань мозку (1975), Артеріо-венозні аневризми і каротидно-кавернозні співустя, (1977).

Вербова Людмила Миколаївна
(нар. 15.01.1952)

доктор мед. наук (1999), старший науковий співробітник клініки дитячої нейрохірургії Інституту нейрохірургії АМН України (1989)

Закінчила Чернівецький медичний інститут (1975), працювала загальним хірургом на о.Сахалін (1975–1979). З 1979 р. працює нейрохірургом в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: закінчила клінічну ординатуру (1979–1981), заочну аспірантуру (1982–1986). З 1989 р. — старший науковий співробітник клініки дитячої нейрохірургії. В 1986 р. захистила кандидатську дисертацію, в 1990 р. — докторську дисертацію на тему “Діагностика та хірургічне лікування пухлин III шлуночка”.

Основні напрямки наукової діяльності: пологова черепно-мозкова травма, нейроонкологія.

Автор 77 наукових праць, співавтор 1 монографії.

Основні роботи: “Субдуральні крововиливи у новонароджених” (1984), “Субдуральні гематоми у дітей грудного віку” (1990), “Краниофарингеомы у детей: морфология и хирургическое лечение” (2001), “Лечебная тактика при опухолях области задних отделов III желудочка” (2003), “Анатомо-хирургические особенности опухолей ствола головного мозга у детей” (2004).

Верхоглядова Тетяна Петрівна
(нар. 06.06.1925)

доктор мед. наук (1970), проф. (1977).

Закінчила Київський медичний інститут (1953). З 1953 р. працювала в київському НДІ нейрохірургії: аспірант (1953–1956), молодший науковий співробітник (1956–1961), старший науковий співробітник (1962–1975), керівник відділу нейропатоморфології (1976–1983), провідний науковий співробітник (з 1992). В 1962 р. організувала лабораторію культивування тканин, якою керувала до 1992 р. Канд. мед. наук (1958). В 1970 р. захистила докторську дисертацію “Макроглиальные опухоли головного мозга (патоморфология, гистохимия, культура ткани)”. Відмінник охорони здоров'я, нагороджена 2 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія (структурно-біологічні властивості пухлин мозку), культивування пухлин мозку та клітин нервової системи, черепно-мозкова травма.

Автор 156 наукових робіт, 5 монографій, 5 винаходів, 12 раціоналізаторських пропозицій. Під її керівництвом виконано 5 докторських та 18 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Саркоми головного мозгу (1977), Диференціальна діагностика злоякісних гліальних та сполучно-тканинних пухлин у хворих різного віку (1984), Клініка та судово-медична експертиза черепно-мозкових ушкоджень (1996), Нейрохірургічне лікування психічних захворювань (1997), Хронічний вплив малих доз опромінення на нервову систему (1998), До питань про класифікацію пухлин нервової системи (2000).

Висоцький Микола Станіславович
(нар. 09.09.1937)

канд. мед. наук (1968), ст. наук. співроб. (з 1972 р.), завідуючий відділом позамозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1991).

Закінчив Львівський медичний інститут (1961). З 1964 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: спец.ординатор (1964–1966), аспірант (1966–1968), мол. наук. співроб. (1968–1971), ст. наук. співроб. (з 1972 р.). Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1980), учасник ВДНГ (1986).

Основні напрямки наукової діяльності: вивчення особливостей діагностики та лікування хворих із супратенторіальними позамозковими пухлинами, менінгіомами конвексимальної та краніобазальної локалізації із застосуванням сучасних технологій. Автор 52 наукових робіт, 9 винаходів, 5 раціоналізаторських пропозицій. Дипломант ВДНГ (1987).

Основні роботи: Клініка, діагностика і хірургічне лікування обмежених пухлин головного мозку (1968), Вивчення особливостей набряку-набухання головного мозку залежно від локалізації та поширеності пухлин, їх кровопостачання (1983), Вивчення анатомічних взаємовідношень краніобазальних пухлин із суміжними структурами мозку (1990), Розробка оптимальних хірургічних доступів при краніобазальних пухлинах з метою мінімізації травмування суміжних мозкових структур, зменшення факторів ризику порушення рухових та інших функцій (1999–2001).

Вишневська Лідія Архипівна
(нар. 26.03.1951)

канд. мед. наук (1998), лікар-анестезіолог відділення інтенсивної терапії та анестезіології №2 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчила Київський медичний інститут з відзнакою (1978). З 1978 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України лікарем-анестезіологом. Лікар-анестезіолог вищої категорії, відмінник охорони здоров'я.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія. Автор 12 наукових робіт.

Основні роботи: Профілактика і прогнозування гнійно-запальних ускладнень при лікворозшунтуючих операціях у дітей (1996), Попередження і лікування післяопераційних ускладнень у дітей з аномаліями розвитку нервової системи (1996), Комплексна інтенсивна терапія в лікуванні ускладнень у нейрохірургічних хворих (1997).

Віроzub Ісаак Давидович
(1917–1992)

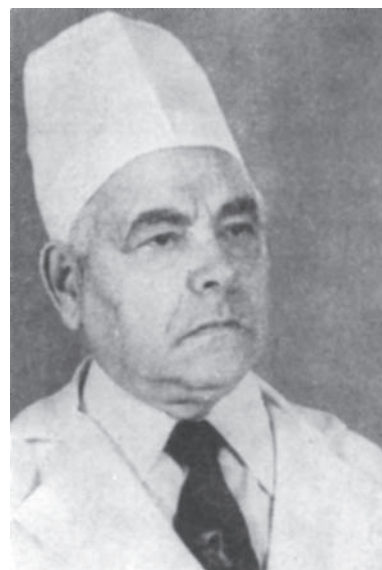
доктор мед. наук (1964), проф. (1966), засл. діяч науки (1985), керівник відділу нейрохірургії Донецького НДІ травматології та ортопедії (1958–1989).

Закінчив Київський медичний інститут (1941). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). З 1945 р. працював в Київському НДІ нейрохірургії: мол. наук. співроб. (1945–1950), ст. наук. співроб. (1952–1958). Канд. мед. наук (1950). В 1963 р. захистив докторську дисертацію “Структурно-біологічне обґрунтування клініки та хірургічного лікування пухлин мозочку у дорослих”.

Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1972), нагороджений 4 орденами та 14 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія. Автор 110 наукових робіт, 4 монографій, 2 винаходів, 12 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 12 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Пухлини мозочку (1970), Довготривала реєстрація епідурального тиску у нейрохірургічних хворих в післяопераційному періоді (1975), Спастичні явища при пошкодженні спинного мозку (1981), Корекція внутрішньочерепного тиску в комплексному лікуванні важкої черепно-мозкової травми (1990).

Возняк Олександр Михайлович
(нар. 26.02.1965)

канд. мед. наук (2000), старший науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (2004), лікар-нейрохірург відділу трансфеноїдальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії (1994), асистент кафедри нейрохірургії Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупіка (1999).

Закінчив Київський медичний Інститут (1988). З 1992 р. по 1994 р. навчався в клінічній ординатурі на кафедрі нейрохірургії Київського медінституту. З 1994 р. співробітник Інституту нейрохірургії. З 1994 р. по 1997 р. пройшов повний цикл курсів Європейської

асоціації нейрохірургів. Нейрохірург вищої категорії.

Основний напрямок наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 24 наукових робіт, 1 винаходу,

Основні роботи: Хірургічне лікування аденом гіпофіза у хворих похилого віку (1999), Хірургічне лікування АКТГ-секретуючих аденом гіпофіза (2001), Можливість прогнозування віддалених результатів хірургічного лікування аденом гіпофіза, що секретують СТГ (2003).

Воронов Ігор Васильович
(нар. 09.12.1962)

лікар анестезіолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1986).

Закінчив Київський медичний інститут імені О.О.Богомольця у 1986 р. Лікар-анестезіолог відділення інтенсивної терапії та гіпербаричної оксигенації (1986), завідувач відділенням інтенсивної терапії та гіпербаричної оксигенації (1990). Лікар вищої кваліфікаційної категорії (1999). Основні напрямки наукової та практичної діяльності: використання гіпербаричної оксигенації у хворих з нейрохірургічною патологією.

Автор 3 наукових робіт: Методи функціонального діагностування в прогнозуванні результатів реваскуляризаційних оперативних втручань (1990), Лікувальне використання та прогностичне значення гіпербаричної оксигенації при реваскуляризаційних оперативних втручаннях у хворих з ішемічним інсультом (1991), Церулоплазмін та гіпербарична оксигенація у профілактиці та лікуванні критичних станів у нейрохірургічних хворих (2001).

Гавриш Руслан Васильович
(нар. 09.11.1959)

канд. мед. наук (2000), анестезіолог відділу анестезіології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1988). З 1988 по 1995 р. анестезіолог відділу анестезіології та інтенсивної терапії №2 Інституту нейрохірургії. З 1995 р. анестезіолог відділу гнійної нейрохірургії та запальних ускладнень. Анестезіолог вищої категорії.

Основні напрямки наукової роботи: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія; екстракорпоральна детоксикація; гнійно-запальні захворювання у нейрохірургічних хворих. Автор 31 наукової роботи.

Основні роботи: Ультрафільтрація крові при послеопераційному отеку-набуханні головного мозку у нейроонкологічних хворих (1997), Екстракорпоральні методи детоксикації в нейрохірургії (1995), Прогнозування запально-інфекційних ускладнень за різних форм нейрохірургічної патології (2000), Інтенсивна терапія отеку головного мозку при хірургічному лікуванні опухолей мозку (2002), Цитомегаловірусний енцефаліт у дорослих імуннокомпетентних хворих (клініка, діагностика та інтенсивна терапія) (2002), Герпетичний енцефаліт у дорослих (клініка, діагностика та інтенсивна терапія) (2003), Риск генералізованого кандидозу у нейрохірургічних хворих (2003).

Гейнісман Яків Ісакович
(1901–1960)

доктор мед. наук (1945), проф. (1951), зав. відділом нейрорентгенології Київського НДІ нейрохірургії (1950–1959). Закінчив Київський університет (1924), Київський медичний інститут (1930). Науковий співробітник Київського Рентгенодіагностичного інституту (1924–1930), завідувачий рентгенвідділом Київського психоневрологічного інституту (1930–1941), старший ординатор евакогоспіталю № 408 (1941–1943). Канд. мед. наук (1936). В 1945 р. захистив докторську дисертацію. Нагороджений 2 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: рентгенобіологія, рентгенодіагностика та рентгенотерапія захворювань нервової системи. Автор 65 наукових робіт, 1 монографії. Підготував 1 доктора та 7 кандидатів медичних наук.

Основні роботи: Рентгенотерапія гіпофізарних пухлин (1928), Рентгенотерапія пухлин щитовидної залози (1930), Рентгенотерапія захворювань нервової системи (1934), енцефалографічне вивчення енцефалопатії (1937), особливості реакції нервової системи при впливі променів рентгена (1948) та ін.

Главацький Олександр Якович
(нар. 18.01.55)

д-р мед. наук (2002 р.), старший науковий співробітник відділення внутрішньомозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. А.П. Ромоданова АМН України (з 1983 р.), очолює групу з міжнародних зв'язків Інституту нейрохірургії (з 1995 р.).

Закінчив Київський медичний інститут з відзнакою (1980). Працює в Інституті нейрохірургії ім. А.П. Ромоданова лікарем-нейрохірургом (з 1980 р.). Канд. мед. наук (1987). Захистив докторську дисертацію “Диференційоване лікування гліом супратенторіальної локалізації та прогнозування його результатів” (2001). Основний напрямок наукової діяльності: нейроонкологія.

Автор понад 170 наукових робіт, 7 патентів, 1 монографії (“Цитостатическая терапия злокачественных новообразований” (2000)).

Основні роботи: Лечение больных с глиомами лобно-каллезной локализации (1992); Прогнозування необоротних ушкоджень життєво важливих центрів головного мозку при хірургічному лікуванні супратенторіальних гліальних пухлин (2001); Хіміотерапія менінгіоми. Реалії та перспективи (2002); Основні фенотипічні прояви та принципи формування генотипу злоякісних пухлин головного мозку (2004); Химиорезистентность глиом головного мозга как результат реализации их генотипа (2004); Магніторезонансна та комп'ютерна томографія головного мозку при герпесвірусних енцефалітах (2004).

Глоба Марина Василівна
(нар. 12.07.1961)

канд. мед. наук, лікар-анестезіолог-реаніматолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А. П. Ромоданова АМН України (з 1984)

Закінчила Київський медичний інститут (1984). З 1984 р. працює у відділенні анестезіології та інтенсивної терапії, спеціалізація -анестезіологія дитячого віку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Лікар вищої категорії. З 1995 р. займається ультразвуковими методами дослідження церебрального кровоплину.

Основні напрямки дослідження

Автор 10 публікацій, 1 нововведення.

Основні роботи: Транскраніальна доплерографія в оцінці динаміки кровоплину при хірургічній корекції патології магістральних артерій мозку (1999), Аналіз геодинамічних змін церебрального кровоплину у хірургічному лікуванні множинних оклюзивно-стенотичних уражень екстра краніальних артерій (2001).

Глушкова Ірина Степанівна
(07.04.1917–11.02.1982)

Закінчила Харківський медичний інститут (1938) і аспірантуру з невропатології (1941) у Харківському психоневрологічному інституті. Одна з перших співробітниць керованої проф. А.І.Арутюновим нейрохірургічної клініки в складі Київського психоневрологічного інституту (з 1947) В 1950–1957 рр. працювала ст. наук. співроб. відділу гострої нейротравми НДІ нейрохірургії, в подальшому — асистентом кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1957–1972).

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, нейроонкологія, патогенез і лікування больових синдромів. Автор 34 наукових робіт.

І.С.Глушкова — талановитий педагог та чудова людина, яка зробила вагомий внесок в справу підготовки кадрів кваліфікованих нейрохірургів та науковців.

Глущенко Юрій Миколайович
(нар. 03.04.1938)

канд. мед. наук (1975), завідувачий поліклінічним відділом Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1984 р.).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1961). З 1961 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-науковий співробітник (1961–1964), мол. наук. співроб. (1964–1983), завідувачий поліклінічним відділом (з 1984 р.). В 1977–1980 р.р. був у закордонному відрядженні у Республіці Туніс, де працював нейрохірургом. Нейрохірург вищої категорії (1975).

Основні напрямки наукової діяльності — нейроонкологія, лікування больових синдромів. Автор 13 наукових робіт.

Основні роботи: Особенности течения экстрамедулярных опухолей верхнешейного отдела (1965), О результатах хирургического лечения опухолей шейного отдела спинного мозга (1969).

Грязов Андрій Борисович
(нар. 05.12.1961)

канд. мед. наук, ст. наук. співроб. відділу нейровізуалізуючих досліджень Інституту нейрохірургії.

Народився в м.Мари Туркменської РСР. Батько — військовослужбовець, військовий льотчик, нині на пенсії. Мати — фармацевт, працює в аптеці дитячої поліклініки.

Закінчив в 1985 р. Київський медичний інститут. З 1985 до 1996 р. працював в НДІ нейрохірургії. З 1996 до 2003 р. — завідувач відділенням магнітно-резонансної томографії Київської лікарні швидкої медичної допомоги. З 2005 р. старший науковий співробітник відділу нейровізуалізуючих досліджень Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова. Нейрорадіолог вищої категорії. Кандидат медичних наук. Тема дисертації “Магнітно-резонансна томографія в діагностиці пухлин задньої черепної ямки”. Має близько 30 наукових статей.

Член Союзу письменників України з 2000 р. Переможець конкурсу “Київське поетичне слово 2003”, лауреат конкурсу “АРТ-ЛІТО” (С-Петербург, 2001).

За даними інтернет-опитування “Літературна Україна. Парад 2004 року” посів перше місце.

Книги: *Перекрёсток* (Київ, 1994), *Каштановый дом* (Київ, 1997), *Подсвечники* (Київ, 1999), *На ладони* (Київ, 2000; Санкт-Петербург, 2001), *Мой берег* (Київ, 2001), *Муравей Тишины* (Київ, 2004), *Джаз* (Харків, 2005). Книга “Джаз” в 2005 р. стала лауреатом Всеукраїнського літературного конкурсу для авторів, що пишуть російською мовою.

Публікації: антологія “Киев. Поэзия XX века” (Київ), “Киевская Русь” (Мюнхен), у часописах: “Новый журнал” (Нью-Йорк), “Поэзия” (Москва), “Родомысл” (Москва), “Сталкер” (Томськ), “Радуга”, “Соты”, “Ренессанс” (Київ), “Дикое поле” (Донецьк), в альманахах: “На любителя” (Атланта), “Юрьев день” (Київ), “Провинция” (Запоріжжя) та ін.

Координатор Всеукраїнського конкурсу молодіжної поезії ім. Леоніда Кисельова “Начальная пора”.

Головний редактор альманаха “Каштановый дом”. Організатор Всеукраїнського поетичного фестивалю “Каштановый дом”. Редактор московського поетичного сайту www.poezia.ru.

Гудков Віктор Веніамінович
(нар. 06.08.1960)

канд. мед. наук (2000), лікар-нейрохірург відділення нейроонкології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1984). З 1984р. працює в Інституті нейрохірургії: ординатор (1984–1988), лікар-нейрохірург відділення субтенторіальної нейрохірургії (з 1988 р.).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія задньої черепної ямки, пухлини основи черепа.

Автор 38 наукових робіт та 1 винаходу.

Гук Андрій Петрович
(нар. 14.07.1967)

канд. мед. наук (2000), старший науковий співробітник відділу травми центральної нервової системи Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2000)

Закінчив з відзнакою Львівський державний медичний інститут (1992). У 1992–1994 навчався у клінічній ординатурі за фахом “нейрохірургії” на кафедрі неврології та нейрохірургії факультету удосконалення лікарів та провізорів Львівського державного медичного інституту. Лікар-нейрохірург 2-го нейрохірургічного відділення Львівської міської лікарні швидкої медичної допомоги (1994–1999), асистент кафедри неврології та нейрохірургії факультету удосконалення лікарів та провізорів Львівського державного медичного інституту (1996–1998). З 1998 р. працює в Інституті нейрохірургії науковим, а з 2000 р. — старшим науковим співробітником відділу травми центральної нервової системи.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, організація невідкладної нейрохірургічної допомоги, краніофасціальна хірургія. Автор 49 наукових робіт.

Основні роботи: Співвідношення метаболітів андрогенів і глюкокортикоїдів у гострому періоді черепно-мозкової травми легкого та середнього ступеня важкості (1999), Вільнорадикальні реакції в гострому періоді ЧМТ (1999), Методичні підходи до розробки медичних стандартів (2000), Стандарты организации, алгоритмы и клинические рекомендации оказания неотложной медицинской помощи при острой черепно-мозговой травме средней и тяжелой степени в Украине (2001), Сучасний стан та перспективи невідкладної нейрохірургічної допомоги в Україні (2003).

Гук Микола Петрович
(1924–1992)

канд. мед. наук (1966), ст. наук. співроб. Київського НДІ нейрохірургії (з 1966).

Закінчив Київський медичний інститут з відзнакою (1953). Працював в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: лікар-науковий співробітник (1953–1965), ст. наук. співроб. (1966), головний лікар Інституту нейрохірургії (1966–1972), головний хірург інституту, завідуючий оргметод-відділом (1986–1988). У 1989 р. вийшов на пенсію.

Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я. Нагороджений 2 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: спінальна нейрохірургія, нейроонкологія. Автор 42 наукових робіт.

Основні роботи: Вроджені спинномозкові грижі та їх хірургічне лікування (1966), Клініка та діагностики Клініка та діагностика базальних менінгеом у хворих похилого віку (1975), Прогностичне значення внутрішньочерепного тиску у хворих з важкою черепно-мозковою травмою (1984).

Гук Олександр Миколайович
(нар. 02.01.1954)

канд. мед. наук (1984), завідуючий відділенням трансфеноїдальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1989).

Закінчив Київський медичний інститут з відзнакою (1977). З 1977 р. працює в Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1977–1979), аспірант (1980–1983), завідуючий клінікою трансфеноїдальної хірургії аденом гіпофізу (з 1989).

Основні напрямки наукової діяльності: судинна патологія, нейрохірургія аденом гіпофізу. Автор 26 наукових робіт.

Основні роботи: Діагностика та хірургічне лікування хронічних внутрішньо мозкових гематом півкуль головного мозку (1984), Діагностика та хірургічне лікування продовженого росту аденом гіпофізу (1992).

Даниленко Георгій Семенович
(14.04.1926 – 27.07.1991)

канд. мед. наук (1966), старший науковий співробітник (з 1968 р.), завідувачий відділенням нейрорентгенології Українського НДІ нейрохірургії (1987–1991), учасник Великої Вітчизняної війни (1944–1945).

Закінчив Івано-Франківський медінститут (1953). З 1953 р. працював в Українському НДІ нейрохірургії: клінічний ординатор (1953–1956); молодший науковий співробітник (1956–1968); завідувачий відділенням комп'ютерної томографії (1986–1987); завідувачий відділенням нейрорентгенології (1985–1986, 1987–1991). Відмінник охорони здоров'я, нагороджений 8 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: ангіографічні дослідження. Автор 88 наукових робіт, під його керівництвом виконано 4 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Рентгенодіагностика захворювань і пошкоджень черепа (1984), Ангіографічна діагностика геморагічного та ішемічного інсульту головного мозку (1986), Інструментальні засоби дослідження в діагностиці хронічного ураження оболонок головного мозку (1988) та ін.

Дима Олег Олександрович
(нар. 19.09.1955)

лікар анестезіолог-реаніматолог операційного відділення Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988). Лікар вищої кваліфікаційної категорії з 1994 р.

Закінчив Київський медичний інститут імені О. О. Богомольця (1982).

З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Лікарем анестезіологом-реаніматологом відділення нейроонкології ЗЧЯ (з 1990).

Основні напрямки наукової та практичної діяльності — нейроанестезіологія в клініці патології задньої черепної ямки. Автор 12 наукових робіт.

Основні наукові роботи: Гемодинамічні ускладнення під час оперативних втручань у хворих з пухлинами задньої черепної ямки (1992), Інтенсивна терапія при видаленні пара стовбурових поза мозкових пухлин мосто-мозочкового кута (1996), Деякі особливості анестезіологічного забезпечення при хірургічному лікуванні хворих краніобазальної локалізації (2000).

***Дзеверіна-Панченко Алла Дмитрівна
(30.04.1930 – 02.07.1992)***

канд. мед. наук (1962). Закінчила Львівський медичний інститут (1953). З 1954 по 1964 р. працювала у відділі патоморфології Київського НДІ нейрохірургії.

В 1962 р. захистила кандидатську дисертацію на тему “Морфологическая характеристика сосудов в нейроэктодермальных опухолей головного мозга”. Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія (структурно-біологічні властивості пухлин мозку, трансформація їх судинного русла). Автор 29 наукових робіт.

Основні роботи: Сосуды в опухоли и окружающей ее ткани при опухолях головного мозга различных гистобиологических свойств // Проблемы нейрохирургии. — Киев, 1959. — т.4. — с.303-313.

О так называемых «сосудистых клубочках» глиобластом // Тр. 4-й объедин. Научн. конференции молодых нейрохирургов. — Л., 1961. — С.211-215.

Ангиографические синдромы при опухолях головного мозга различной гистоструктуры супратенториальной локализации // Пробл. Нейрохирургии. — т.5. — Киев, 1963. — с.170-190.

Васкуляризация нейроэктодермальных опухолей задней черепной ямы по данным патоморфологических исследований // Вопр.морфологии. — Львов, 1968. — Сб. науч. о-ва анатомов, гистологов и эмбриологов. — Вып. 3. — С.136-139.

***Дмитерко Ігор Петрович
(нар. 14.04.1964р.)***

канд. мед. наук, асистент кафедри нейрохірургії НМУ ім. О.О. Богомольця МОЗ України, лікувальну роботу виконує в 5-й клініці відновлювальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України, закінчив лікувальний факультету Чернівецького державного медичного інституту у 1992 р. Після закінчення медінституту до 1993 р. працював лікарем-інтерном в Чернівецькому обласному бюро судово-медичної експертизи. З 1993 р. по 1994 рік навчався в інтернатурі при кафедрі нейрохірургії Архангельського медінституту (Росія) на базі Республіканської лікарні м. Сиктивкар та лікарні №1 м. Воркути (Р. Комі, Росія), після інтернатури до 1995 р.

працював лікарем - нейрохірургом в 1-й міській лікарні м. Воркути. 1995 - 1997 роки працював лікарем - нейрохірургом в лікарні №5 м. Севастополя. З 1997 р. навчався на кафедрі нейрохірургії НМУ ім. О.О. Богомольця: спочатку у клінічній ординатурі, а потім з 1999 р. по 2002 рік в очній аспірантурі. В 1999 р. почав працювати асистентом кафедри нейрохірургії НМУ. В 2003 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук за темою: "Повторні нейрохірургічні операції при рецидивах тяжких форм невралгій трійчастого нерва".

Основні напрямки наукової діяльності: больові синдроми в нейрохірургії, невралгія трійчастого нерва, травматичні пошкодження периферичної нервової системи. Автор понад 20 наукових робіт, 2 патентів України на винахід. Основні роботи: - етіологія, патогенез та нейрохірургічне лікування невралгій трійчастого нерва. – Диференційований підхід до хірургічного лікування рецидивів важких форм невралгій трійчастого нерва. – Спосіб пункційного перкутанного доступу до трійчастої порожнини через овальний отвір.

Дунаєвська Людмила Олександрівна (нар. 19.05.1966)

канд. мед. наук (1993), ст. наук. співроб. відділу відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України.

Закінчила Київський медичний інститут ім. акад. О.О.Богомольця (1989). З 01.08.1989 р. по 20.11.1990 р. — лікар анестезіолог-реаніматолог Київського НДІ ПАГ. З 20.11.1990 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України: спеціалізація з нейрохірургії (1991), заочна аспірантура (1992–1996), ст. наук. співроб. Стипендіат ДКНТ при Кабінеті Міністрів України (1995). Асистент кафедри нейрохірургії НМУ імені О.О.Богомольця за сумісництвом (з 2000).

Основні напрямки наукової діяльності: травма центральної та периферичної нервової системи. Автор 61 наукових публікацій, 1 монографії.

Основні роботи: Діагностика рівнів ушкодження периферичних нервів при одночасному їх ураженні на різних рівнях (1989), Комплексне відновлювальне лікування забоїв головного мозку (1990), Анестезіологічне забезпечення мікрохірургічних операцій на нервах руки у хворих різного віку (1994), Гемодинамічний фактор в оцінці ефективності комплексного лікування наслідків травматичних ушкоджень периферичних нервів (1997), Підвищення ефективності мікрохірургічних операцій у хворих з наслідками травм серединного і ліктьового нервів області передпліччя (1998).

Дунаєвська Світлана Григорівна
(нар. 20.03.1940)

канд. мед. наук (1975), старший науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1982).

Закінчила Київський медичний інститут імені О. О. Богомольця (1968). Лікар-невропатолог 15 клінічної лікарні м. Києва (1968–1970), старший лаборант кафедри нервових хвороб (1969–1970) КМІ. З 1970 р. — співробітник Інституту нейрохірургії: лікар-невропатолог лабораторії клінічної електрофізіології (1970–1976), молодший науковий співробітник (1976), вчений секретар Інституту нейрохірургії (1979–1989), ст. наук. співроб. відділення ендоваскулярної нейрохірургії (1990–1995),

з 1995 р. — ст. наук. співроб. відділу науково-медичної інформації при науковій частині Інституту нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: травма центральної нервової системи, судинні порушення при патології ЦНС. Автор 75 наукових публікацій, 1 монографії.

Основні роботи: Церебральна гемодинаміка при супратенторіальних менінгіомах (1978), Нейропсихологічні та електрофізіологічні показники до та після накладання екстра-інтракраніального анастомозу у хворих з ішемічним інсультом (1987), Пострадіаційна енцефалопатія: експериментальні дослідження та клінічні спостереження. Порушення церебральної гемодинаміки за даними РЕГ (1993), Віковий аспект повторної черепно-мозкової травми (1998).

Дунаєвський Олександр Євменович
(20.10.1933 – 02.12.1999)

канд. мед. наук (1966), доцент кафедри нейрохірургії КМАПО імені П.Л.Шупика (1975–1999).

Закінчив Одеський медичний інститут (1958). З 1958 по 1959 — загальний хірург Кіровоградської обласної лікарні. З 1959 р. працює в Українському Інституті нейрохірургії: молодший науковий співробітник (1959–1969). Асистент (1970), доцент кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1974). Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1989).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, травма центральної нервової системи.

Автор 260 наукових робіт, 1 монографії, 35 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Пухлини спинного мозку (1976), Пластика дефектів черепу (1988), Поєднана черепно-хребетна травма (1988), Класифікація черепно-мозкової травми (1992), ішемічні порушення при пухлинах спинного мозку (1998), Сучасні принципи діагностики і лікування ліквореї (1999).

Духін Олександр Львович
(6.12.1922 – 13.06.1984)

доктор мед. наук (1963), проф. (1969), завідувачий відділом нейроонкології (1964), відділом анестезіології і реаніматології (1964–1984).

Закінчив Київський медичний інститут (1944). Аспірант (1944–1984); асистент (1948–1952) кафедри нервових хвороб Київського медичного інституту. Старший науковий співробітник Київського НДІ нейрохірургії (1952–1963). Асистент (1960), доцент (1963–1964) кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів.

Захистив кандидатську (1948), докторську (1963) дисертації. Відмінник охорони здоров'я, нагороджений медаллю (1970).

Основні напрямки наукової діяльності: актуальні питання нейроонкології та судинних захворювань нервової системи, інтенсивної терапії в післяопераційному періоді у хворих з пухлинами, травмами і судинними захворюваннями головного мозку.

Автор 141 наукової роботи, 3 методичних рекомендацій, співавтор колективної монографії (1985). Керівник 12 кандидатських і 2 докторських дисертацій.

Основні роботи: Клініка і патоморфологія пухлин головного мозку з гострим клінічним протіканням (1948); Патогенетичні механізми вітальних порушень в нейрохірургічній практиці (1963); Клініка пухлин стовбура мозку і стовбурові синдроми при пухлинах інших локалізацій (1963); Основні типи клінічного протікання внутрішньомозкових крововиливів (1965); Про причини порушення життєво важливих функцій в післяопераційному періоді у хворих з пухлинами півкуль головного мозку (1972); Основні питання інтенсивної терапії нейрохірургічних хворих в гострий післяопераційний період (1978); Особливості порушення вітальних функцій у хворих різних вікових груп з забоями головного мозку (1981).

Дядечко Андрій Олександрович
(нар. 20.09.1966)

канд. мед. наук (1993), нейрохірург клініки нейротравми Інституту нейрохірургії (з 1995).

Закінчив лікувальний факультет Полтавського медичного стоматологічного інституту (1991). Клінічний ординатор кафедри нейрохірургії Київського медичного інституту (1992–1994). 1993 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: “Диференційоване хірургічне лікування назальної ліквореї”. Лікар-нейрохірург клініки нейротравми Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова. Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія. Автор 10 наукових праць.

Основні роботи: Пластична хірургія лікворних фістул при травматичній назальній ликвореї (2000), Малоінвазивні хірургічні методи лікування назальної ликвореї (2001).

Єрмольєв Артур Ігорович
(нар. 21.09.1965)

канд. мед. наук (1998), лікар анестезіолог-реаніматолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1988). З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України анестезіологом-реаніматологом. Лікар вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія. Автор 17 наукових робіт.

Основні наукові роботи: Профілактика ускладнень, інтенсивна терапія та анестезіологічне забезпечення хворих із спінальною патологією (1998), Профілактика гнійно-запальних ускладнень у хворих із спінальною патологією (1999), Прогнозування та профілактика ускладнень у нейрохірургічних хворих (2000).

Жданова Валентина Миколаївна
(нар. 06.09.1960)

канд. мед. наук (2000), завідувача фізіотерапевтичним відділенням Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова (з 1988).

Закінчила Київський медичний інститут (1983), інтернатуру по неврології. З 1984 р. працює в Інституті нейрохірургії імені А.П. Ромоданова АМН України, спочатку у відділенні анестезіології та реанімації, потім у відділенні відновного лікування. Лікар-фізіотерапевт вищої категорії.

Основні напрямки роботи: розробка методів відновного лікування та реабілітації нейрохірургічних та неврологічних хворих. Автор 42 наукових робіт, 1 винаходу, 1 деклараційного Патенту

України, 6 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Ультразвукова терапія в комплексному лікуванні хворих з окоруховими порушеннями при внутрішньочерепних артеріальних аневризмах (1991), Лікування окорухових порушень в післяопераційний період у хворих нейрохірургічного профілю (2000), Окорухові порушення у хворих з каротидно-кавернозними співустями та їх відновне лікування (2003), Ураження лицевого нерву у дітей при черепно-мозковій травмі (2004).

Жирнова Галина Василівна
(нар. 24.12.1920)

канд. мед. наук (1965), лікар консультант-нейрохірург Інституту нейрохірургії (з 1985).

Закінчила Іркутський медичний інститут (1944). Курси удосконалення медичного складу (хірургія), Москва, 1944. Військовий лікар-хірург Головного військового шпиталю імені М.Н.Бурденко (1945–1949), закінчила клінічну трирічну ординатуру при Ленінградському НДІ нейрохірургії імені А.Л.Поленова (1949–1952) по циклу нейрохірургія. З 1952 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: ординатор (1952–1953), мол. наук. співроб. (1953–1968), ст. наук. співроб. (1968–1977). В 1965 р. захистила кандидатську дисертацію. Працювала в усіх клінічних відділах інституту — нейрохірург відділення пухлин головного мозку (1952–1957), нейрохірургія дитячого віку (1957–1964 рр), травма центральної нервової системи (1964–1969), патологія спинного мозку, хребта і периферичної нервової системи (1969–1977). Завідувач консультативної поліклініки Інституту нейрохірургії (1977–1985), лікар-консультант нейрохірург (з 1985) до теперішнього часу. “Відмінник охорони здоров’я” (1968). Медаль “Ветеран праці” (1975). Нейрохірург вищої категорії з 1985 р.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравма ЦНС. Автор 39 наукових робіт.

Основні роботи: Динаміка вогнищевих синдромів невриноном слухового нерва в різні фази пухлинного процесу (1959), Динаміка загальнономозкових та вогнищевих реакцій у хворих з пухлинами, що уражають серединні та парамедіальні відділи великих півкуль мозку після операції Торкільдсена і Стуккея (1970), Хірургічне лікування хворих з ушкодженням периферичної нервової системи (1971), Порушення слуху на ранній стадії невриноми слухового нерва (1995).

Задояний Леонід Володимирович
(нар. 25.12.1944)

канд. мед. наук (1986), нейроофтальмолог, ведучий науковий співробітник (1991–1997), завідувач відділенням нейроофтальмології (з 1990).

Закінчив Київський медичний інститут (1969). З 1976 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії. Відмінник охорони здоров’я. Лікар вищої категорії з 1985 р.. Автор 60 наукових праць, 3 винаходів, 30 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Порушення функцій зору і морфологічні зміни при оклюзійно-гідроцефальному синдромі, Відновлююче лікування нейрохірургічних хворих з порушеними функціями зору, Офтальмологічні зміни після перенесеної черепно-мозкової травми, Лікування окорухових порушень у нейрохірургічних хворих.

Зозуля Людмила Миколаївна
(нар. 21.05.1927)

канд. мед. наук (1961), нейроофтальмолог, ст. наук. співроб. (1965), завідувача відділенням нейроофтальмології Інституту нейрохірургії (1970–1990).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1950). З 1951 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: лікар-нейроофтальмолог (1951–1961), мол. наук. співроб. (1961–1965), ст. наук. співроб. (1965–1970).

Вімінник охорони здоров'я (1976), нагороджена 3 медалями. Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, судинна патологія головного мозку, черепно-мозкова травма. Автор 52 наукових робіт.

Основні роботи: Офтальмо-динамометричні і офтальмоскопічні показники при пухлинах головного мозку (1959), Зміни очного дна і функції ока при пухлинах головного мозку (1963), Офтальмологічні-показники при гострих порушеннях мозкового кровообігу (1965).

Зозуля Юрій Панасович
(нар. 23.12.1927)

академік АМН України (1994), член-кореспондент НАН України (1991), доктор мед. наук (1966), проф. (1968), директор Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1993), Віце-президент АМН України (з 1993), дійсний член Нью-Йоркської академії наук, лауреат Державних премій України в галузі медицини (1996, 2002), премії НАН України ім. А.А.Богомольця (2000).

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1950 р.). З 1950 р. працює в Інституті нейрохірургії, в який був запрошений проф. О.І.Арутюновим. Канд. мед. наук (1954). Ст. наук. співроб. (1956). В 1966 р. захистив докторську дисертацію на тему

“Кровообіг пухлин головного мозку і зміни мозкового кровообігу”. Учень акад. О.І.Арутюнова.

З 1954 до 1964 р. — головний лікар Інституту, керівник відділу нейроонкології, з 1964 до 1993 р. — заступник директора Інституту з наукової роботи.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, клінічна патофізіологія мозкового кровообігу, судинна нейрохірургія, проблеми нейротрансплантації, розробка методів хірургічних втручань при різних видах патології головного мозку.

Автор 560 наукових робіт, у тому числі 15 монографій, 23 винаходів. Під його керівництвом виконано 40 докторських і кандидатських дисертацій.

Президент Української Асоціації нейрохірургів, член Всесвітньої і Європейської асоціації нейрохірургів, почесний член Асоціації нейрохірургів Російської Федерації, голова наукової ради з клінічної медицини АМН України, член редколегії “Журналу Академії медичних наук”, “Вопросы нейрохирургии” та 10 інших медичних журналів, член Ради з питань науки та науково-технічної політики при Президенті України, голова координаційної ради “Здоров’я людини”, член експертної ради в галузі нових біотехнологій, методів діагностики та лікування при Міністерстві освіти та науки України.

Нагороджений 3 орденами і 5 медалями, Почесною грамотою Верховної ради України (2000). Заслужений діяч науки (1978). Нейрохірург вищої категорії. Відмінник охорони здоров’я (1958).

Основні наукові праці: Туберкуломи головного мозку (1959), Мозковий кровообіг при пухлинах півкуль головного мозку (1972). Метастатичні пухлини головного мозку (1977), Оперативні втручання при захворюваннях головного мозку (1986), Атлас операцій на головному мозку (1986), Краніоорбітальні пухлини (1988), Судинна нейрохірургія (1990), Лазерна нейрохірургія (1992), Свободнорадикальное окисление и антиоксидантная защита при патологии головного мозга (2000), Спинальные сосудистые опухоли и мальформации (2000), Нейрогенная дифференцировка стволовых клеток (2005).

Зубкова Олена Вікторівна ***(нар. 10.04.1965)***

канд. мед. наук (1995), старший науковий співробітник (1998), отоневролог відділу отоневрології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1988). Закінчила Київський медичний інститут (1988). Удосконалення з клінічної аудіометрії та вестибулометрії. Закінчила курси з лазеротерапії (1992), спеціалізація з фізіотерапії та фізіопунктури (1998) Отоларинголог вищої категорії (1999). Основні напрямки наукової діяльності: вивчення ефективності зовнішньої дії низькоінтенсивного лазерного випромінювання при легкій черепно-мозковій травмі. Автор 25 наукових робіт, методичних рекомендацій, раціоналізаторських пропозицій, монографії.

Основні роботи: Епідеміологія та анатомоморфологічні особливості пухлин яремного гломусу (1990), Діагностичне значення середньолатентних викликаних потенціалів мозку у відповідь на обертальне подразнення (ВПМ) в діагностиці невриноми слухового нерву (1994), Лазеротерапія у комплексному лікуванні кохлео-вестибулярних розладів у осіб, що постраждали в наслідок аварії на ЧАЕС (1996), Вивчення використання низькоінтенсивного лазерного випромінювання у лікуванні легкої черепно-мозкової травми (1999). Фізіотерапія, бальнеолікування, фітотерапія і гомеопатія в лікуванні ендокринних захворювань (2001).

Івашенко Валерій Іванович
(нар. 25.05.1951)

лікар-анестезіолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1995).

Закінчив лікувальний факультет Київського медичного інституту (1975). З 1975 р. працює лікарем-анестезіологом в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Лікар вищої кваліфікаційної категорії, відмінник охорони здоров'я.

Основні напрямки наукової та практичної діяльності: нейроанестезіологія в клініці позамозових пухлин супратенторіальної локалізації. Автор 12 наукових праць та 10 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Вікові особливості діагностики післяопераційних ускладнень у хворих з екстра пірамідною патологією (1984), Динаміка мозкової та периферичної плетизмографії у хворих з пухлинами головного мозку в ранньому післяопераційному періоді (1984), Динамічний контроль основних функціональних параметрів головного мозку в гострому післяопераційному у нейрохірургічних хворих (1990).

Ілюк Юрій Іванович
(нар. 3.12.1937)

Народився в селі Брідок Заставнівського району Чернівецької області в родині хліборобів. Навчався в початковій школі с. Брідок, середній школі села Вікно та Чернівецькому медичному інституті. Школу закінчив з срібною медаллю, інститут – з відзнакою. В 1960-1962 рр. працював хірургом в лікарні міста Молодогвардійськ, а в 1962-1963 рр. – завідувачим хірургічним відділенням лікарні смт. Верхнє Дуванне Краснодонського району Луганської області. З 1963 до 1966 р. – навчався в аспірантурі Київського НДІ нейрохірургії. З 1966 до 1973 р. – ординатор хірургічного відділення лікарні №1 Четвертого управління МОЗ України. В 1973

р. захистив дисертацію "Первинні пухлини кісток черепа" і з того часу працював нейрохірургом в Київському НДІ нейрохірургії. З 1976 р. завідує нейрохірургічним відділенням в київському обласному спеціалізованому психіатрично-наркологічному медичному об'єднанні.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія, епілептологія. Створив класифікацію пухлин кісток черепа, розробив методику лікворного діалізу, застосував лікворошунтуючі операції в лікуванні епілепсії, створив патогенетичну класифікацію епілепсій.

Нагороджений медаллю "За винахідництво".

Каджя Микола Володимирович
(нар. 13.03.1958)

канд. мед. наук (1992), лікар-нейрохірург клініки нейротравми Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1993).

Закінчив Кишинівський медичний інститут (1983). Нейрохірург нейрохірургічного центру МОЗ Абхазької АРСР (1984–1987). Клінічний ординатор, аспірант кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1987–1992). Нейрохірург вищої категорії. Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія. Автор 17 наукових праць, однієї монографії.

Основні роботи: “Травматические внутричерепные гематомы редкой локализации” (1994); Влияние степени тяжести повторной черепно-мозговой травмы на состояние клеточного иммунитета (2005).

Канюка Юрій Іванович
(23.10.1929 – 27.06.2001)

канд. мед. наук, науковий співробітник Інституту нейрохірургії (з 1990 р.). Закінчив Київський медичний інститут (1953). З 1953 р. працював в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: лікар-нейрохірург (1953–1962), молодший науковий співробітник (1962–1988), лікар-психіатр — (1988–2001).

В 1962 р. захистив кандидатську дисертацію.

Основні напрями наукової діяльності: психопатологія при органічних захворюваннях з вогнищевим ураженням головного мозку (пухлинах, черепно-мозковій травмі, судинних процесах), п{ й гіперкінезах, епілепсії. Автор 50 наукових праць, 6 раціоналізаторських пропозицій. Відмінник охорони здоров'я (1975).

Основні роботи: Про нейрохірургічну патологію у хворих з випадками “генуїного типу” (1968), Особливості психічного стану після резекції часток правої і лівої півкулі і стереотаксичних операцій (1980), Динаміка психічного стану після стереотаксичних операцій (1980), Динаміка психічного стіну після стереотаксичних операцій у хворі x з екстрапірамідними гіперкінезами (1985).

Караванов Вадим Георгієвич
(1928–1981)

канд. мед. наук (1957), доцент (1988), завідувачий курсом нейрохірургії Львівського медичного інституту (1970–1977).

Закінчив Львівський медичний інститут (1950). Аспірант Київського НДІ нейрохірургії (1953–1957). Ст. наук. співроб. Інституту нейрохірургії (1957–1966). Доцент кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1966–1970). Доцент, завідувачий курсом нейрохірургії Львівського медичного інституту (1970–1977). Ординатор нейрохірургічного відділення 8-ї лікарні м. Львова

(1977–1981).

Автор 51 наукової роботи, 4 винаходів.

Кваша Михайло Сергійович
(нар. 21.11.1965)

канд. мед. наук (1995), ординатор, науковий співробітник відділу нейроонкології відділення позамозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1989).

Закінчив Вінницький ордену “Знак Пошани” медичний інститут імені М.І.Пирогова (1989). З 1989 р. працює в Інституті нейрохірургії АМН України: ординатор (1989–1993), науковий співробітник (з 1991). Нейрохірург вищої категорії.

Основний напрямок наукової діяльності нейроонкологія. Автор 22 наукових робіт, 3 винаходів, 2 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Причини порушень життєво-важливих функцій при хірургічному лікуванні краніобазальних менінгіом (1998). Хірургічні доступи до базальних менінгіом супратенторіальної локалізації (1999). Прогнозування результатів хірургічного лікування інтракраніальних краніобазальних пухлин (2000) Менінгіоми петро-клівальної локалізації (2000). Множинні менінгіоми головного мозку: діагностика та лікування (2001).

**Квітницький-Рижов Юрій
Миколайович
(10.10.1921–15.07.1993)**

український гістолог, патоморфолог, ембріолог.
Д-р мед. наук (1964), професор.

Закінчив Київський медичний інститут (1945), де і почалась (на кафедрі гістології та ембріології) його наукова, практична та викладацька діяльність. З 1953 по 1963 р. працював старшим науковим співробітником лабораторії патоморфології Київського НДІ нейрохірургії. Протягом багатьох років розробляв морфологічні аспекти проблеми набряку головного мозку. В 1964 р. захистив докторську дисертацію на тему “Морфологічна характеристика набряку і набухання головного мозку”. З 1958 по 1964 р. за сумісництвом очолював редакцію біології та медицини Української Радянської енциклопедії. З 1964 р. протягом 28 років керував лабораторією нейроморфології, а згодом об’єднаною лабораторією морфології Київського НДІ фармакології і токсикології. Вивчав структурні реакції нейроглії та нейронів за умов впливів хімічних факторів, займався проблемою морфологічної диференціальної діагностики токсичних та гіпоксичних енцефалопатій.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроморфологія, ембріологія, патанатомія, токсикологія, історія медицини. Автор більш ніж 200 наукових праць. Під його керівництвом виконано 3 докторські і 5 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Отек й набухание головного мозга (1974), Современное учение об отеке и набухании головного мозга (1988), Петр Иванович Перемежко (1985), Некрополи Києва (1993).

**Кєворков Георгій Андрійович
(нар. 01.04.1948)**

канд. мед. наук (1980), завідуючий клінікою ургентної нейрохірургії дитячого віку (з 1997 р.), головний дитячий нейрохірург ГУ ОЗ та МЗ м.Києва (2001). Закінчив Київський медичний інститут ім. акад. О.О.Богомольця (1972). В Інституті нейрохірургії працює з 1972 р., клінічний ординатор (1972–1976), молодший науковий співробітник (1976–1978), ординатор відділу травми ЦНС (1978–1993), заступник головного лікаря Інституту нейрохірургії (1993–1997). В 1980 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Изменения

локального мозгового кровотока, напруження кислорода при черепно-мозговій травмі”. Нейрохірург, організатор охорони здоров’я вищої категорії. Відмінник охорони здоров’я.

Основні напрямки роботи: нейротравматологія, реконструктивна хірургія, комбіновані (радіаційні) ураження ЦНС.

Автор 127 наукових робіт, 3 винаходів, 18 раціоналізаторських пропозицій, 6 методичних рекомендацій.

Основні роботи: Диференційоване хірургічне лікування осіб різного віку з забоями головного мозку (1987), Пластика після травматичних дефектів черепа (1988), Динамічний контроль виразності набряку та набубнявлення мозку методами розділювальної імпедансометрії у хворих з важкою черепно — мозковою травмою (1990), Вегетативні дисфункції у дітей, що постраждали, внаслідок аварії на ЧАЕС та перенесли ЧМТ (2001), Перебіг травматичної хвороби у дітей з повторною черепно — мозковою травмою (2003), Особливості травматичного ураження хребта у дітей (2003).

Кириченко Василь Михайлович
(нар. 13.02.1936)

канд. мед. наук (1974), лікар-невропатолог клініки судинної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України.

Закінчив Дніпропетровський медичний інститут (1960). Субординатор з психіатрії (1959–1960). Ординатор неврологічного та нейрохірургічного відділень МСЧ “Криворіжсталь” м. Кривий Ріг (1960–1970). За сумісництвом — психіатр психізолятору та викладач неврології та психіатрії в Криворізькому медичному училищі (1960–1970), невропатолог ЛТЕК №2 м.Кривий Ріг (1964–1970). Клінічна ординатура на кафедрі реабілітації КІУЛ (1971–1973), асистент цієї кафедри (1974–1991). Працював в Алжирі (1987–1989). З 1991 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-невропатологом клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку. Невропатолог вищої категорії, лікар з експертизи непрацездатності вищої категорії (1974).

Автор 67 наукових робіт, 2 винаходів, 7 раціоналізаторських пропозицій та 6 методичних рекомендацій.

Основні роботи: Фізіотерапевтичні методи в лікуванні еластичності (1974), Реабілітація та лікарська трудова експертиза (1981), Клініко-рентгенологічні паралелі в обстеженні судинних хворих (1999).

Кисельова Ірина Георгіївна
(нар. 07.01.1935)

канд. мед. наук (1968), ст. наук. співроб. (1976), лікар-отоневролог (з 1959). Закінчила лікувальний факультет Київського медичного інституту (1958), з 1959 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікарем-отоневрологом, молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником (1976), лікарем лабораторії отоневрології (1987). Лікар вищої категорії (1988). Автор 42 наукових праць. Основні напрямки наукової роботи: нейроонколопя, нейротравматологія, судинна патологія центральної нервової системи.

Кліщевський Валентин Миколайович
(нар. 02.10.1945)

лікар анестезіолог-реаніматолог операційного блоку Інституту нейрохірургії (з 1974 р.).

Закінчив Київський медичний інститут імені О.О.Богомольця (1974). Відмінник охорони здоров'я, лікар вищої кваліфікаційної категорії (1981).

Основні напрямки наукової діяльності: патологічна фізіологія та інтенсивна терапія нейрохірургічних хворих. Автор 18 наукових робіт та 14 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Порушення зовнішнього дихання у хворих з важкою черепно-мозковою травмою (1975), Імпедансометрія як показник набряку головного мозку у нейрохірургічних хворих (1980), Черепно-мозкова травма на фоні гіпертонічної хвороби (1986).

Кондратюк Василь Вікторович
(нар. 25.08.1966)

ординатор, науковий співробітник клініки позамозкових пухлин № 3 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України з 1995 р.

В 1989 р. закінчив Вінницький орден "Знак Пошани" медичний інститут ім. М.І. Пирогова.

З 1989 по 1993 рік — Житомирська обласна лікарня, нейрохірург. З 1993 по 1995 рік — Інститут нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України, клінічний ординатор, а з 1995 р. — лікар-нейрохірург. 2001 р. — нейрохірург вищої категорії.

Основний напрямок наукової діяльності — нейроонкологія. Автор 17 наукових робіт, 4 винаходів, 2 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Хірургічні доступи до базальних менингіом супратенторіальної локалізації (1999), Множинні менингіоми головного мозку: діагностика та лікування (2001), Hormone dependent intracranial meningiomas and peculiarities of their treatment (2003), Особенности тиреоидного гомеостаза у больных менингиомами головного мозга (2003), Глазодвигательные нарушения у больных с опухолями супратенториальной локализации и их восстановительное лечение в послеоперационном периоде (2003), Темп роста менингиом головного мозга (2004), Хіміотерапія менингіом (2004).

Кон'яківський Юрій Іванович
(нар. 26.04.1925)

канд. мед. наук (1961), доцент (1965), завідувач нейроонкологічним відділом Інституту нейрохірургії (з 1990 по 1995).

Закінчив Івано-Франківський (Станіславський) медичний інститут (1953). З 1953 р. працював в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: лікар-науковий співробітник (1953–1959), молодший науковий співробітник (1959–1963). Доцент кафедри нервових хвороб Вінницького медінституту (1963–1965). Викладач-консультант госпіталю ім. В.І. Леніна Республіки Куба (1966–1967). Старший науковий співробітник (з 1965 р.).

В 1961 р. захистив кандидатську дисертацію. Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1973), нагороджений грамотою Верховної Ради, 15 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравма.

Автор 45 наукових робіт, 2-х винаходів, 4-х раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Парасагітальні менингіоми головного мозку; Клініка і хірургічне лікування пухлин парасагітальної локалізації; Роль ангиографії в діагностиці черепно-мозкової травми.

Коньов Олег Васильович
(нар. 20.05.1945)

доктор мед. наук (1988), завідувачий відділенням експериментальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії (1986–1990).

Закінчив Київський медичний інститут (1969). Патанатом Київського НДІ нейрохірургії (1969–1971), служба в армії (1971–1973), молодший науковий співробітник (1973–1976), старший науковий співробітник Київського НДІ нейрохірургії (1976–1986). Канд. мед. наук (1975). Відмінник охорони здоров'я. Нагороджений медаллю.

В 1988 р. захистив докторську дисертацію: “Ультраструктурний та ультрацитохімічний аналіз структурно-функціонального субстрату експериментального струсу мозку”.

Основні напрямки наукової діяльності.: ультраструктура і патогенез черепно-мозкової травми, екстрапірамідних гіперкінезів, пухлин, нейротрансплантація. Автор 55 наукових робіт, 2 винаходів, 8 рац. пропозицій.

Основні роботи: Роль електронної мікроскопії в диференційній діагностиці невриноом і фібропластичних менінгеом (1979), Легка черепно-мозкова травма (1984), Про механізми епілептизації мигдаликоподібного комплексу при епілептогенних впливах у експериментальних тварин (1985).

Король Олександр Павлович (18.07.1930–09.12.2003)

доктор мед. наук (1974), проф. (1980), зав. курсом нейрохірургії Одеського медичного інституту, проф. кафедри анестезіології, реаніматології та нейрохірургії (з 1989).

Закінчив Львівський медичний інститут (1953). З 1953 р. працював в Київському Інституті нейрохірургії: мол. наук. співроб. (1953–1957), ст. наук. співроб. (1957–1961). Зав. відділом нейрохірургії Одеського психоневрологічного інституту (1961–1964). Канд. мед. наук (1957), ст. наук. співроб. (1957). В 1971 р. захистив докторську дисертацію “Зміни судинного русла і мозкового кровообігу при пухлинах великих півкуль головного мозку”. Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія, судинна нейрохірургія, хреботно-спинномозкова травма.

Автор 151 наукової роботи, 1 монографії, 3 винаходів, 12 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 5 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Епілептичні приступи при внутрішньомозкових і позамозкових пухлинах супратенторіальної локалізації (1963), Зміни мозкового кровообігу і судинного русла в зв'язку з місцевим підвищенням внутрішньочерепного тиску при супратенторіальних пухлинах (1969), Тактика хірурга при поєднаних внутрішньочерепних і позачерепних пошкодженнях (1990) та ін.

Король Сергій Олександрович
(нар. 29.09.1953)

канд. мед. наук (1985), мол. наук. співроб. (1976–1989), стар. наук. співроб. (1989–1994) Українського науково-дослідного інституту нейрохірургії.

1976 р. закінчив Київський медичний інститут. Того ж р. поступив на посаду молодшого наукового співробітника Українського науково-дослідного інституту нейрохірургії.

1985 р. захистив кандидатську дисертацію “Селективная и суперселективная ангиография в диагностике сосудистых заболеваний и опухолей головного мозга”.

Працював лікарем-нейрохірургом на Кубі (1985–1988).

Автор 4 друкованих робіт, 5 раціоналізаторських пропозицій.

Косінов Анатолій Єлісейович
(нар. 18.09.1936)

канд. мед. наук (1969), старший науковий співробітник клініки спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1973).

Закінчив Курський державний медичний університет (1960). Хірург Борисівської районної лікарні Білгородської області (1960), нейрохірургічного відділення м. Горлівка (1961–1964). Спеціалізація з нейрохірургії в НДІ ортопедії та травматології (1962). З 1964 р. працює в Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1964), аспірант (1966–1969), молодший науковий співробітник (1968–1973), старший науковий співробітник (1973), лікар-нейрохірург клініки спінальної нейрохірургії (1976). Працював лікарем-нейрохірургом в Алжирі (1973–1976), в Республіці Малі (1981–1984), в Лівії (1992–1995).

Нейрохірург вищої категорії (1976). Відмінник охорони здоров'я (1980). Автор 84 наукових робіт. Багаторазовий учасник міжнародних з'їздів та конференцій з проблем спінальної патології (Франція, Голландія, Іспанія, Греція, Австралія).

Нейрохірург вищої категорії (1976). Відмінник охорони здоров'я (1980). Автор 84 наукових робіт. Багаторазовий учасник міжнародних з'їздів та конференцій з проблем спінальної патології (Франція, Голландія, Іспанія, Греція, Австралія).

Основні напрямки наукової діяльності: спінальна нейрохірургія, нейроонкологія, застосування ангиографії в нейрохірургічній практиці.

Костюк Михайло Романович
(нар. 11.01.1966)

канд. мед. наук (1994), ст. наук. співроб. (2000), лікар-нейрохірург клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку Інституту нейрохірургії (з 1997).

Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1988). З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії. З 1994 по 1997 рік проходив стажування у нейрохірургічному відділенні університетського госпіталю м.Лондон (Онтаріо, Канада) і одночасно післядипломне навчання в Університеті Західного Онтаріо на кафедрі епідеміології і біостатистики. У 1996 р. першим серед країн СРСР закінчив повний п'ятирічний навчальний курс для молодих фахівців нейрохірургів при Європейській Асоціації Нейрохірургічних Товариств. З 1997 р. — лікар-нейрохірург клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку Інституту нейрохірургії. Започаткував на Україні методику ендovasкулярної дилатації з ендopротезуванням при стенозах магістральних церебральних артерій у 1999 р. Започаткував в Інституті нейрохірургії методику ендovasкулярного виключення внутрішньочерепних аневризм за допомогою спіралей, що відділяються.

Лікар-нейрохірург вищої категорії, старший науковий співробітник, майстер спорту СРСР зі спортивної гімнастики (1985).

Основні напрямки наукової діяльності: судинні ураження головного мозку, ендovasкулярні методи профілактики ішемічних порушень мозкового кровообігу, ендovasкулярне виключення внутрішньочерепних аневризм за допомогою спіралей, що відділяються. Автор 38 наукових робіт.

Основні роботи: Клініко-імунологічні співставлення у віддаленому періоді ЧМТ (1994), Ендovasкулярні втручання при стенотичних ураженнях церебральних артерій на Україні (2000), Initial experience of PTA with stenotic lesions of cerebral arteries in Ukraine (2000), Ендovasкулярне виключення внутрішньочерепної артеріальної аневризми з використанням спіралей, що відділяються (2004).

Костюк Костянтин Романович
(нар. 05.04.1971)

канд. мед. наук (1999), ст. наук. співроб. (з 2001), лікар-нейрохірург вищої категорії відділення функціональної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1994).

Закінчив Український Державний Медичний Університет (1994). З 1994 р. працює в Інституті нейрохірургії у відділенні функціональної нейрохірургії: аспірант Інституту нейрохірургії (1998–1999), ст. наук. співроб. (з 2001).

У 1999 р. захистив кандидатську дисертацію “Вплив гетеротопічної алотрансплантації тканини гіпокампу на динаміку біоелектричної активності мозку та функціонально-морфологічної інтеграції імплантату з реципієнтом (експериментальне дослідження)”.

У 1998 р. успішно закінчив чотирихрічний цикл для молодих фахівців нейрохірургів при Європейській Асоціації Нейрохірургічних Товариств. Проходив стажування у нейрохірургічній клініці Гьоттінгентського Університету (Німеччина, 1995), Університетській клініці м. Маніса (Туреччина, 1997), Празькому Центрі Гамма Ніж хірургії (Чехія, 2000). Член Європейської Асоціації Нейрохірургічних Товариств, Всесвітньої Федерації нейрохірургічних товариств, Міжнародної Протипілептичної Ліги. Стипендіат Премії Кабінету Міністрів України (2000), Академії Медичних наук України (2002), кандидат в майстри спорту зі спортивної гімнастики (1986).

Основні напрямки наукової діяльності: стереотаксична нейрохірургія, хірургічне лікування епілепсії, різних форм гіперкінезів, трансплантація нервової тканини, стереотаксична радіохірургія. Автор 64 наукових робіт, 2 винаходів.

Основні роботи: Перспективи нейрохірургічного лікування психічних захворювань (1996), Аспекти впливу нейротрансплантації на епілептичну активність головного мозку (1998), Психічні розлади у хворих на епілепсію та способи їх корекції у відділенні функціональної нейрохірургії (2000), Сучасні аспекти хірургічного лікування епілепсії (2002), Стереотаксична радіохірургія з використанням установки Гамма ніж, як метод лікування церебральних артеріовенозних мальформацій (2004).

***Котляревська Галина Григорівна
(нар. 07.05.1923)***

канд. мед. наук (1955), молодший науковий співробітник відділу отоневрології Інституту нейрохірургії (1950–1959). Закінчила Куйбишевський медичний інститут (1947). Основні напрямки наукової діяльності: отоневрологія, вестибулологія, сурдологія, нейроонкологія. Основні роботи: Отоневрологічна симптоматика пухлин задньої черепної ямки (1957), Співвідношення загальнономозкових та вогнищевих реакцій при субтенторіальних пухлинах в різні стадії пухлинного процесу (1957), Співвідношення загальнономозкових та вогнищевих реакцій при запальних процесах, протікаючих як пухлини головного мозку (1957).

Крістер Олексій Арнольдович
(07.11.1918–07.05.1956)

канд. мед. наук (1949), завідувачий жіночим нейроонкологічним відділенням (1 клініка) Київського НДІ нейрохірургії (1951–1956).

Закінчив Київський медичний інститут (1941). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). Клінічний ординатор кафедри хірургії КМі (1945–1946). Аспірант Київського психоневрологічного інституту (1946–1949), викладач Донецького медичного інституту (1949–1951). З 1951 р. співробітник Київського НДІ нейрохірургії.

Нагороджений медаллю. Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравма. Автор 20 наукових робіт. Основні роботи: Про зв'язок гістологічної структури менингеом (арахноідентеліом).

Куліков Дмитро Васильович
(нар. 10.05.1938)

канд. мед. наук (1966), доцент, завідувач курсом нейрохірургії Буковинської медичної академії (з 1968).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1961). З 1961 по 1968 рр. Працював у Київському НДІ нейрохірургії молодшим науковим співробітником.

Відмінник охорони здоров'я. Нейрохірург вищої категорії. Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія. Автор 64 наукових робіт, 10 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконана 1 кандидатська дисертація.

Кулікова Марина Василівна
(нар. 15.03.1927)

канд. мед. наук (1960), ст. наук. співроб. (1965), отоневролог Київського Інституту нейрохірургії (з 1952). Закінчила з відзнакою Вінницький медичний інститут (1950). Удосконалення по отоневрології пройшла в Інституті нейрохірургії ім. М.М.Бурденка АМН СРСР під керівництвом проф. О.Г.Агєєвої-Майкової та проф. Н.С.Благовещенської. З 1951 по 1964 р. працювала молодшим науковим співробітником по спеціальності отоневрологія та вченим секретарем інституту. З 1964 по 1982 р. — старший науковий

співробітник, керівник отоневрологічного кабінету. З 1982 р. — лікар-отоневролог. В 1960 р. захистила кандидатську дисертацію. Ветеран праці, відмінник охорони здоров'я, лікар вищої кваліфікації.

Нагороджена орденом та 2 медалями. Основні напрямки наукової діяльності: розробка та удосконалення методів обстеження кохлео-вестибулярних функцій, клінічна отоневрологічна діагностика при травматологічних, судинних, пухлинних, запальних ураженнях головного мозку, епілепсії тощо. Автор 72 наукових праць, 4 методичних розробок. Під її керівництвом виконано 2 кандидатських дисертацій. Основні роботи: Ністагм при пухлинах задньої черепної ямки (1960). Спектральний аналіз вестибулярного ністагму (1989), Дослідження сприйняття фільтрованої мови як метод виявлення прихованих порушень у віддаленому періоді важкої черепно-мозкової травми (1989).

Лапонозов Олег Олександрович
(нар. 15.09.1930)

доктор мед. наук (1969), проф. (1973), Лауреат Державної премії України (1977), Заслужений діяч науки (1995), Заслужений винахідник Радянського Союзу. Керівник відділення функціональної нейрохірургії Інституту нейрохірургії з 1974 р. Лікар вищої категорії.

Закінчив Київський медичний інститут (1954). З 1954 р. працює Інституті нейрохірургії АМН України: лікар-науковий співробітник (1954–1957), мол. наук. співроб. (1957–1959), ст. наук. співроб. (1959–1974). З 1974 р. засновник та керівник відділення функціональної нейрохірургії.

Канд. мед. наук (1959). У 1969 р. захистив докторську дисертацію “Лікування екстрапірамідних гіперкінезів стереотаксичними операціями”.

О.О.Лапонозов створив новий напрямок в нейрохірургії, розробив кріогенну техніку для стереотаксичних операцій на головному мозку. Розроблений прилад для стереотаксичних операцій отримав Золоту медаль на міжнародній виставці техніки в Лейпцизі (1972).

Член Європейської Асоціації нейрохірургічних товариств, Всесвітньої Федерації нейрохірургічних товариств, Міжнародної Протиепілептичної Ліги.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, розробка проблеми нейрохірургічного лікування різних видів гіперкінезів, мимовільних рухів, комплексне, нейрохірургічне лікування епілепсії.

Автором 214 наукових робіт, 3 монографій, 14 винаходів, 48 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 11 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Стереотаксический метод операцій в нейрохирургии (1997), Стереотаксичні операції в комплексному лікуванні епілепсії (1999), Обґрунтування комбінованих методів лікування епілепсії (2000), Етапи розвитку функціональної нейрохірургії на Україні (2000), Сучасні аспекти хірургічного лікування епілепсії (2002), Сучасні аспекти функціональної нейрохірургії (2004).

Лісовий Анатолій Семенович
(нар. 12.09.1939)

доцент (1982). Дійсний член Української академії наук національного прогресу (1998). Зав. кафедрою судової медицини та основ права КМІ (1994), доцент кафедри судової медицини НМУ. Судово-медичний експерт відділу нейропатоморфології ІНХ АМН України з 1971 р. Закінчив Київський медичний Інститут (1962), зав. міжрайонним відділенням судмедекспертизи (1962–1966), з 1966 р. працює на кафедрі судової медицини київського медичного Інституту, послідовно: аспірант, асистент, старший викладач, доцент. 1971–1987 — зав. курсом судової медицини КВШ МВС СРСР. Основні напрямки наукової роботи: судово-медична оцінка черепно-мозкової травми, особливості вогнепальних пошкоджень.

Автор 329 наукових праць (в т.ч. 9 монографій, 2 підручників, 3 посібники, 3 словники). Судово-медичний експерт вищої категорії, відмінник Вищої школи. Нагороджений 6 медалями, в тому числі медаллю Платона та дипломом УАН.

Основні роботи: Судово-медична травматологія (1994), Клініка та судово-медична експертиза черепно-мозкових ушкоджень (1996), Морфологічні критерії смерті мозку при ЧМТ (1998), Залежність вираженості травми черепа від сили удару та анатомічної області (1999), Судова медицина (2003), Ваш почерк — Ваша візитна картка (2004).

Лісяний Микола Іванович
(нар. 06.04.1946)

Заслужений діяч наук України (1996), доктор мед. наук (1980), проф. (1985), завідуючий лабораторно-експериментальним сектором Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1990), керівник відділу нейроімунології (з 1982).

Закінчив Київський медінститут (1968). аспірант і асистент Київського медінституту (1968–1973), ст. наук. співроб. Київського інституту удосконалення лікарів (1974–1981). З 1981 р. Працює в Інституті нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроімунологія, імуноонкологія, імунопатологія черепно-мозкової травми, імунокорекція. Автор восьми монографій, 10 винаходів, більше 250 наукових робіт. За період роботи в інституті під керівництвом проф. Лісяного М.І. 17 кандидатських і 2 докторські дисертації з актуальних питань імунології і нейрохірургії.

Проф. Лісяний М.І. був ініціатором вивчення імунних порушень при злоякісних пухлинах мозку і розробці методів їх імунотерапії. Під його керівництвом вперше в СРСР була застосована протипухлинна специфічна вакцина для лікування хворих

із злоякісними пухлинами мозку, а також розроблені методи неспецифічної імуннокорекції на етапах комбінованого лікування злоякісних пухлин мозку.

Поглиблене вивчення імунних і нейроаутоімунних порушень у хворих в гострому і віддаленому періоді черепно-мозкової травми дозволило колективу відділу нейроімунології виділити імунні механізми прогресивного перебігу травматичної хвороби головного мозку.

Проф.Лісяним М.І. описані імунологічні прояви “нейрогенного імунодефіциту”, який спостерігається у хворих з різними нервовими захворюваннями і розроблені рекомендації по його корекції.

Різномічне порівняльне вивчення імунних реакцій, що розвиваються в крові і в головному мозку, дозволило проф.Лісяному М.І. розробити концепцію про імунну систему головного мозку, що полягає в наявності імуноподібних функцій в спеціалізованих гліальних і нейрональних клітинах, і кооперативній взаємодії їх з імуніцитами крові.

Велика увага проф.Лісяний М.І. приділив вивченню впливу малих доз опромінення на нервову систему, він один із співавторів концепції про пострадіаційну енцефалопатію. Проф.Лісяним М.І. спільно з колективом відділу нейроімунології вивчена роль нейроаутоімунних реакцій в патогенезі прогресуючого перебігу пострадіаційної енцефалопатії у осіб, які були опромінені малими дозами.

Проф.Лісяним М.І. були організовані комплексні дослідження по вивченню патогенезу розсіяного склерозу і експериментально розроблені методи його лікування за допомогою алогенних клітин головного мозку.

Протягом ряду років під керівництвом проф.Лісяного М.І. проводиться вивчення біологічної активності ембріональних і стовбурових клітин, розробляються методи їх направленої диференціювання.

Основні роботи: Антитіла і регуляція функції організму (1982), Черепно-мозкова травма і імунологічна реактивність організму (1985), Пострадіаційна енцефалопатія (1993), Сучасні проблеми патогенезу черепно-мозкової травми (1995), Хронічний вплив малих доз опромінення на нервову систему (1998), Імунна система головного мозку (1998), Механізми імунонейропатологічних процесів при дії радіаційного опромінення (2001), Імунологія і імунотерапія розсіяного склерозу (2003).

Лісяний Олександр Миколайович (нар.23.02.1971)

канд. мед. наук (2001), лікар-нейрохірург відділу нейроонкології Інституту нейрохірургії ім.акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1994).

Закінчив Національний медичний університет ім.О.О.Богомольця (1994). З 1994 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-ординатор, з 1998 р. лікар-нейрохірург відділення субтенторіальної нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, пухлини задньої черепної ями, дизгенетичні пухлини задньої черепної ями.

Луговський Андрій Геннадійович
(нар. 20.05.1962)

канд. мед. наук (1994), лікар-нейрохірург клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1993).

Закінчив Київський медичний інститут (1985). Працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України з 1985 р.: співробітник клініки ендovasкулярної нейрохірургії (1985–1993), лікар-нейрохірург клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку (з 1993). Нейрохірург вищої категорії (1996).

Основні напрямки наукової діяльності: судинна нейрохірургія, ендovasкулярна нейрорентгенхірургія. Автор 38 наукових робіт, 1 винахода.

Основні роботи: Клініка, діагностика і ендovasкулярне лікування патологічних судинних утворень твердої мозкової оболонки головного мозку (1994), Комбинированное трансвенозное выключение артерио-венозных мальформаций головного мозга (2000), Гигантская мешотчатая аневризма бифуркации основной артерии (2001).

Лузан Борис Миколайович
(нар. 29.04.1967)

канд. мед. наук (з 2001), доцент кафедри нейрохірургії Національного медичного університету ім. О.О.Богомольця.

Закінчив з відзнакою Український державний медичний університет (1994). З 1994 р. науковий співробітник Інституту нейрохірургії, пройшов навчання у магістратурі, отримав диплом магістра медицини з відзнакою (1997). Проходив навчання в аспірантурі при Національному медичному університеті ім. О.О.Богомольця (1997–2000).

У 2001 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Вплив алогенної трансплантації ембріональної нервової тканини на регенерацію ушкоджених периферичних нервів”. З 2000 р. працював на посаді асистента, а з 2004 р. — доцента кафедри нейрохірургії Національного медичного університету.

Основні напрямки наукової діяльності: хірургічне лікування травматичних уражень та іншої патології периферичної нервової системи, нейротрансплантологія.

Автор 38 наукових робіт, 4 винаходів.

Основні роботи: Мікрохірургічне лікування закритих тотальних ушкоджень плечового сплетення (1996), Вплив трансплантації ембріональної нервової тканини на регенерацію ушкоджених периферичних нервів (1997), Сучасний підхід до хірургічного лікування ушкоджень плечового сплетення (1999), Диференційоване хірургічне лікування ішемічно-компресійних уражень периферичних нервів (2003), Стандарти надання допомоги хворим з травматичними ураженнями периферичних нервів (2004).

Лященко Дмитро Сергійович
(27.07.1935 – 05.08.2001)

доктор мед. наук, ст. наук. співроб. Інституту нейрохірургії імені акад. А.П.Ромоданова АМН України, дійсний член Академії інженерних наук України (з 1992), проф. кафедри систем і методів неруйнівного контролю в медицині Національного технічного університету (з 1995).

З 1959 р., після закінчення з відзнакою Київського медичного інституту ім. О.О.Богомольця, працював обласним хірургом в сільських дільничих лікарнях, а з 1961 р. в Київському НДІ нейрохірургії, послідовно займаючи посади від лікаря до керівника відділу клінічної електрофізіології та біофізики.

В 1970 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: “Зміни судин і гемодинаміка голови при краніостенозі”. В 1979 р. нейрохірург-віртуоз організував і очолив унікальну і першу в СРСР лабораторію біоенергетики і рефлексотерапії. У 1994 р. захистив докторську дисертацію на тему: “Інформаційно-енергетичні механізми голкотерапії”.

Основні напрямки наукових досліджень: нейроонкологія, дитяча нейрохірургія, східна медицина, біоенергетика, неруйнівний контроль. Автор 60 наукових праць, співавтор 1 монографії, 4 винаходів, 11 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Роль патології судин в розвитку краніостеноза, Изменение внемозговых отделов сонных артерий при краніостенозе (1971), Информационно-энергетический аспект иглотерапии (1983), Первичные механизмы действия иглоукалывания и прижигания (1987).

Макеєв Сергій Сергійович
(нар. 30.04.1959)

канд. мед. наук (1999), завідуючий лабораторією радіонуклідної діагностики Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1993). Закінчив Київський медичний інститут (1984). З 1984 працює в Інституті нейрохірургії: лікар-радіолог лабораторії радіонуклідної діагностики (1984–1993), завідуючий лабораторією радіонуклідної діагностики (з 1993). Лікар-радіолог вищої категорії (1999). Основні напрямки наукової діяльності: ядерна медицина, нейроонкологія, судинна нейрохірургія, функціональна нейрохірургія. Автор понад 50 наукових робіт. Основні роботи:

Комплексна скінтиграфія у діагностиці гістобіологічних особливостей супрагенторіальних гліом (1998), Застосування однофотонної емісійної комп’ютерної томографії (ОФЕКТ) з перфузійними РФП у нейрохірургії (1999), Можливості однофотонної емісійної комп’ютерної томографії в діагностиці

вогнищевої епілепсії (2000), Позитронная эмиссионная томография в нейроонкологии: клиническое применение и перспективные направления развития (2001), Estimation of perfusion reserve in patients with ischemic cerebral affection by 99mTcECD SPECT (2003), Стан та перспективи розвитку ядерної медицини в Україні (2004).

Макеєва Тетяна Іванівна
(нар. 01.01.1954)

канд. мед. наук (1984), доцент кафедри нейрохірургії КМАПО імені П.Л.Шупика (з 1998), лікар-консультант клініки лазерно-ендоскопічної спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1996).

Закінчила Одеський медичний інститут (1997). Працювала ординатором нейрохірургічного відділення Херсонської обласної лікарні (1978–1982). Аспірант Інституту нейрохірургії АМН України (1978–1982). Асистент кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (з 1983), доцент кафедри (з 1988). З 1996 р. лікар-консультант клініки лазерно-ендоскопічної спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравма, мініінвазивні методи лікування больових спінальних синдромів. Має 72 наукові роботи, в тому числі авторське свідство, монографія.

Основні роботи: Множинні травматичні внутрішньочерепні гематоми (1988), Сучасні методи діагностики і лікування черепно-мозкові травми (1989), Післятравматичні кісти головного мозку (1997), Пункційна лазерна диссектомія (1998), Спосіб хірургічного лікування дискогенних радикулітів (2001), Комбіноване лікування гриж міжхребцевих дисків (2002).

Малишева Тетяна Андріївна
(нар.12.08.1966)

канд. мед. наук (2000), ст. наук. співроб. (2003). Закінчила Національний медичний Університет ім.акад.О.О.Богмольця (1993). З 1993 р. працює в Інституті нейрохірургії ім.акад.А.П.Ромоданова АМН України: лікар патологоанатом (1993–1996), аспірант (1996–1999), науковий співробітник (1999–2000), старший науковий співробітник (з 2001) відділу нейропатоморфології. Патологоанатом першої категорії.

В 1999 р. захистила кандидатську дисертацію “Співвідношення гліальних пухлин та магістральних судин лобово-скроневої ділянки голо-

вного мозку". За поданням Президії Академії медичних наук України отримувала стипендію Кабінету Міністрів України (1998–2000). Основні напрямки наукової роботи: нейроонкологія; судинні ураження ЦНС; черепно-мозкова травма, спінальна патологія, радіаційні ураження нервової системи. Автор 73 наукових робіт, співавтор 3 винаходів.

Основні роботи: Мікрохірургічна анатомія гліом лобово-скроневої ділянки головного мозку(1998); Наслідки тривалого внутрішнього радіаційного впливу на ЦНС експериментальних тварин та їх нащадків(2000); Мікрохірургічна ендоскопічна анатомія шлуночкової системи головного мозку(2000); Гистобиологические принципы классификации опухолей нервной системы и ее клиническое значение (2001), Структурні особливості пухлин, що розвиваються у хворих нейрофіброматозом 2-го типу (2003). Changes of expression levels of HC GP-39 and TSC-22 genes in brain gliomas (2003), Патогенетический подход к лечению гормонозависимых менингиом головного мозга (2003); Reduction of the transcription level of the mitochondrial genome in human glioblastoma (2004).

Маркова Ольга Володимирівна
(нар. 12.10.1959)

канд.мед.наук (1990), старший науковий співробітник відділу нейроімунології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Закінчила Київський медичний інститут з відзнакою (1983). З 1983 р. працює в Українському науково-дослідному Інституті нейрохірургії: лікар-лаборант нейроімунологічної лабораторії (1983–1986), молодший науковий співробітник (1986–1991), старший науковий співробітник (з 1991 р. по теперішній час). Канд.мед.наук (1990). В 1990 р. захистила канд. дисертацію "Стан природної кілерної активності у хворих з пухлинами головного мозку" за спеціальностями: "алергологія, імунологія" та "нейрохірургія".

Лікар 1-ї категорії за спеціальністю "клінічна імунологія".

Основні напрямки наукової діяльності: клітинна імунологія та регуляція імунітету при вогнищевих ураженнях ЦНС, нейротрансплантація, вивчення імуноподібних та протизапальних властивостей клітин ЦНС.

О.В.Маркова відома як висококваліфікований імунолог, методист, фахівець у вивченні активності клітин природних кілерів. Автор 98 наукових робіт (з них 32 статті), співавтор 3 монографій, 3 рацпропозицій, 1 інформаційного листа.

Основні роботи: Функціональний стан імунокомпетентних клітин у селезінці та у головному мозку щурів після індукції експериментального алергійного енцефаломієліту (1998); Експресія лимфоїдних антигенів на окремих клітинних фракціях головного мозку миші та людини (1998); Вміст FcγRIII-позитивних клітин у гліомах різного ступеня злоякісності (1999); Корекція аутоімуного демієлінізуючого процесу в щурів клітинами алогенного головного мозку новонароджених тварин (2003).

Марущенко Леонід Леонідович
(нар. 20.07.1967)

канд. мед. наук (2001), лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1996).

Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1991). З 1991 р. працює у відділенні електрофізіології та ультразвукової діагностики Інституту нейрохірургії. Працював у відділеннях післяопераційної реабілітації (1991–1994), нейроонкології (1995–1996). З 1996 р. співробітник відділу нейрохірургії дитячого віку.

Лікар першої категорії за фахом “нейрохірургія” та вищої — за фахом “ультразвукова діагностика”.

Основні напрямки наукової роботи: пологова черепно-мозкова травма, нейротравматологія, застосування нейросонографії в нейрохірургії, хірургічне лікування епілепсії. Автор 51 наукової роботи.

Основні роботи: Інформативність нейросонографії у виявленні гематом у дітей раннього віку (1997), Особливості діагностики та лікування важкої черепно-мозкової травми у дітей раннього віку (1998), Хірургічне лікування постгеморагічної гідроцефалії у дітей, які перенесли пологову травму (1999), Прогнозирование течения гидроцефалии, обусловленной перинатальными повреждениями головного мозга (2001), Нейрохірургічні аспекти лікування внутрішньочерепних нетравматичних крововиливів у новонароджених (2005).

Марущенко Мирослава Олегівна
(нар. 09.08.1974)

канд. мед. наук. (2005), асистент кафедри нейрохірургії Національного медичного університету імені О.О.Богомольця (з 2001).

Закінчила з відзнакою Національний медичний університет імені О.О.Богомольця у 1997 р. за фахом “лікувальна справа. З 1997р. по 2001 рік працювала старшим лаборантом кафедри нейрохірургії НМУ. У 1999 р. закінчила інтернатуру на базі кафедри нейрохірургії НМУ за спеціальністю “нейрохірургія”.

З 2001 р. працює асистентом кафедри нейрохірургії НМУ. У 2005 р. захистила кандидатську дисертації «Морфо-імунологічні співвідношення при кріодеструкції структур головного мозку (експериментальне дослідження)».

Науковим напрямком роботи є вивчення динаміки морфологічних змін в мозковій речовині та змін імунного статусу після різних видів оперативних втручань в експерименті, історія науки та ін. Автор 15 друкованих робіт.

Наукові роботи: Термінологічний словник деяких психіатричних термінів (1996); Порівняльний аналіз структурних змін у мозковій речовині щурів після кріо-, електро- та механічної деструкції кори головного мозку (2004); Особливості репаративних процесів в головному мозку та змін імунного статусу щурів після локальної кріодеструкції його структур (2004) та ін.

Матюк Микола Григорович
(01.01.1945 – 02.01.2006)

лікар-нейрохірург відділення функціональної нейрохірургії Інституту нейрохірургії АМН України (з 1975).

Закінчив Львівський медичний інститут (1969). З 1969 по 1971 р. р. працював лікарем у медсанчастині Прикарпатського військового округу. Лікар-нейрохірург Чернігівської обласної лікарні (1971–1973). Клінічний ординатор Київського інституту удосконалення лікарів (1973–1975) З 1975 р. працює нейрохірургом відділу функціональної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, хірургічне лікування екстрапірамідних гіперкінезів, епілепсії. Автор 54 наукових робіт, 1 винаходу. 5 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Корекція психічних розладів у дітей хворих на епілепсію після стереотаксичних операцій (1999), Оцінка ефективності лікування епілепсії стереотаксичними операціями (2000), Принципи комбінованого лікування рефрактерної епілепсії (2001).

Медведєв Юрій Михайлович
(нар. 05.12.1961)

канд. мед. наук (2002), лікар-нейрохірург відділення функціональної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1985). З 1985 р. працює в Інституті нейрохірургії АМН України: лікарем-рентгенологом (1985–1988), лікарем-нейрохірургом відділення функціональної нейрохірургії (з 1988). Аспірант Інституту нейрохірургії (1998–2002). В 2002 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Нейрохірургічне лікування хворих з синдромом деформуючої м’язової дистонії”. Нейрохірург вищої категорії.

Член Європейської Асоціації нейрохірургічних товариств, Всесвітньої Федерації нейрохірургічних товариств, міжнародної Протіепілептичної Ліги.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, хірургічне лікування епілепсії, екстрапірамідних гіперкінезів, трансплантація нервової тканини. Автор 49 наукових робіт.

Основні роботи: Наш опыт 3500 криохирургических операций (1995), Стереотаксический метод операций в нейрохирургии (1997), Хирургические вмешательства на корешках и шейных нервах при спастической кривошеи (2000), Нейрохірургічне лікування хворих з синдромом деформуючої м’язової дистонії (2001), Применение селективной ризотомии при спастической кривошее (2003).

Мельниченко Вадим Андрійович
(нар. 02.10.1930)

канд. мед. наук (1969), лікар-нейрохірург лікарні швидкої допомоги.

Закінчив Київський медичний інститут (1963). З 1963 р. працював в Інституті нейрохірургії: науковий співробітник (1963–1970), заступник головного лікаря (1973–1979).

Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки трудової діяльності: судинна нейрохірургія. Автор 36 наукових робіт.

Основні роботи: Клініка, хірургічне лікування крововиливів у мозок з проривом в шлуночки мозку (1969).

Михайловський Віктор Семенович
(12.02.1927 – 19.05.2005)

доктор мед. наук (1969), проф. (1976), завідувачий відділом спінальної нейрохірургії НДІ нейрохірургії (1957–1998).

Закінчив Київський медичний інститут (1948). З 1948 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: аспірант (1948–1951), мол. наук. співроб. (1951–1952), ст. наук. співроб. (1952–1957), завідувачий відділом спінальної нейрохірургії (1957–1998). Канд. мед. наук (1953).

Захистив докторську дисертацію “Хірургічне лікування невралгій трійчастого нерва” (1966), нейрохірург вищої категорії. Відмінник охорони здоров’я (1971). Нагороджений 3 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: протибольова нейрохірургія, спінальна хірургія, нейротравма, хірургічне лікування запальних процесів ЦНС, нейроонкологія, стереотаксична хірургія. Автор 155 наукових робіт. і монографії, 15 винаходів, 5 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 13 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Хірургічне лікування хворих з невралгією V нерва (1964), Особливості хірургічних втручань при патології поперекових міжхребцевих дисків (1966), Локальна гіпотермія про пошкодження хребта і спинного мозку (1975), Особливості хірургічних втручань при екстремедулярних пухлинах (1983), Больовий синдром після травматичної ампутації кінцівок (1983).

Мінов Сергій Вікторович
(нар. 27.11.1960)

лікар-анестезіолог відділення інтенсивної терапії та анестезіології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1988 р). З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України анестезіологом-реаніматологом. Лікар-анестезіолог вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія, розробка критеріїв смерті мозку у хворих з черепно-мозковою травмою.

Основні роботи: Радіотермометрія головного мозку для прогнозування і лікування післяопераційних ускладнень у нейрохірургічних хворих

(1991), Розробка клінічних та біохімічних критеріїв смерті мозку у хворих з черепно-мозковою травмою (1999).

Мороз Володимир Васильович
(нар. 21.09.1970)

канд. мед. наук, мол. наук. співроб., лікар-нейрохірург клініки судинної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1998).

Закінчив Тернопільський медичний інститут ім. акад. І.Я. Горбачовського у 1993 році. З серпня 1993 р. проходив інтернатуру у Володимир-Волинській ЦРЛ за фахом хірургія. З січня 1994 р. проходження інтернатури за спеціальністю нейрохірургія в умовах Луцької міської клінічної лікарні. З липня 1996 р. працював лікарем – нейрохірургом відділення нейрохірургії Луцької міської клінічної лікарні. З вересня 1996 р. — проходження клінічної

ординатури на базі Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України, м.Київ. Після закінчення клінічної ординатури працює лікарем нейрохірургом клініки судинної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. В 2004 р. захистив кандидатську дисертацію “Хірургічне лікування розривів артеріальних аневризм головного мозку, ускладнених ангіоспазмом”.

Основні напрямки наукової діяльності: судинна нейрохірургія.

Основні роботи: Ефективність регіонарного введення нітроглицерина для регреса церебрального вазоспазма на експериментальній моделі субарахноїдального кровоизливання (2001), Роль клінічних форм ішемії головного мозку у визначенні тактики хірургічного лікування хворих з розривом артеріальної аневризми, ускладненим ангіоспазмом (2003), Роль нітроксида цереброспинальної жидкості при субарахноїдальному кровоизливанні и вазоспазме (2003).

Морозов Анатолій Миколайович
(нар. 08.11.1949)

д-р мед. наук (2000), проф. (2002), Заслужений лікар України (1994).

В 1972 р. з відзнакою закінчив Вінницький медичний інститут ім.М.І.Пирогова. Працював лікарем-хірургом (Вороновицька районна лікарня Вінницької області, поліклініка Черкаського шовкового комбінату, 1972–1974 р.р.), з 1974 р. — лікар-нейрохірург Черкаської обласної лікарні, з 1988 р. — лікар-нейрохірург, завідувач відділенням нейротравми Черкаської міської лікарні №3. В 1979 р. вступив до клінічної ординатури з нейрохірургії в Київський НДІ нейрохірургії, яку закінчив в 1981 році. З 1981 р. — лікар-нейрохірург Київського НДІ нейрохірургії, без відриву від виробництва закінчив аспірантуру, в 1988 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: “Контактна хіміотерапія гліом головного мозку з застосуванням полімерного плівкового детонатору”, з 1990 р. — старший науковий співробітник Київського НДІ нейрохірургії, з 1991 р. — асистент, з 1992 р. по 1999 рік — доцент кафедри нейрохірургії Українського державного медичного університету ім. акад. О.О. Богомольця (нині Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця). В 1999 р. закінчив докторантуру по нейрохірургії і захистив докторську дисертацію на тему: “Клініко-епідеміологічні особливості гострої черепно-мозкової травми і підвищення ефективності спеціалізованої нейрохірургічної допомоги в Україні”. В 2000 р. обраний проф. кафедри нейрохірургії Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця, де і працює по теперішній час.

Окрім практичної, наукової та педагогічної роботи, тривалий час (з 1986 р. по 1996 рік) працював в Міністерстві охорони здоров'я України — послідовно на посадах головного інспектора Головного управління науково-дослідних робіт, заступника начальника Головного управління лікувально-профілактичної допомоги — начальника відділу спеціалізованої медичної допомоги, помічника міністра, начальника Головного управління лікувально-профілактичної допомоги — члена Колегії міністерства. Автор понад 100 наукових праць, 6 винаходів. Є головою проблемної комісії МОЗ та АМН України “Засоби та методи детоксикації”, членом Спеціалізованої вченої ради Д 26.557.01 при Інституті нейрохірургії ім.акад. А.П.Ромоданова АМН України, консультантом Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства, членом Всесвітньої федерації нейрохірургів. Європейської та Української асоціацій нейрохірургів, радником Президента Української асоціації нейрохірургів та членом комітету цієї асоціації з розробки медичних стандартів в нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, нейроонкологія.

Основні роботи: Региональные и локальные методы химиотерапии злокачественных опухолей головного мозга (1983), Способ лечения злокачественных опухолей головного мозга (автор. св. М 1102094 от 07.03.94), Способ лечения злокачественных

опухолей (автор. св. 11244S1 от 15.07.94), Проблемы качества, эффективности и стандартизации в нейротравматологии как составной части современной модели здравоохранения (1995), Клинико-морфологическая характеристика тяжелой черепно-мозговой травмы (1995), Тимчасові стандарти діагностично-лікувального процесу стаціонарної допомоги (1999), Проблема якості в охороні здоров'я (2002).

Мостова Тетяна Савеліївна
(нар. 13.06.1947)

доктор мед. наук (1986), завідувача лабораторією нейрооторіноларінгології (з 1990). Закінчила Київський медичний інститут (1971). З 1986 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: завідувачою кабінетом отоневрології (1986–1990), завідувачою лаб. нейрооторіноларінгології (1990). Канд. мед. наук (1975). старший науковий співробітник (1986). В 1986 р. захистила докторську дисертацію “Стан вестибулярного аналізатору у дітей відповідно віковим особливостям”. Основні напрямки наукової діяльності: порушення вестибулярної системи при судинних захворюваннях мозку, порушення вестибулярної системи у людей,

що постраждали від аварії на ЧАЕС. Автор 75 наукових робіт, 3 винаходів, 30 раціоналізаторських пропозицій. Основні роботи: Вестибулярні порушення у хворих гіпертонічною хворобою, та лікування на біотроні. Вікові зміни вестибулярної функції у дітей. Вестибулярні порушення при судинних захворюваннях мозку, Вестибулярні порушення у людей, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС.

Муравський Андрій Володимирович
(нар. 19.01.1968 р.)

канд.мед. наук (1996), доцент кафедри нейрохірургії КМАПО (з 2004 р.).

Закінчив лікувальний факультет Київського медичного інституту (1991 р.). Працював лікарем-нейрохірургом міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги міста Києва (1991-1994 р.р.), науково-практичного об'єднання швидкої медичної допомоги та медицини катастроф м. Києва (1996-1998 р.р.). Навчався в клінічній ординатурі на базі кафедри нейрохірургії Київської медичної академії післядипломної освіти (1994-1996 р.р.).

В 1996 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Інфекційно-запальні ускладнення у хворих з травмою хребта та спинного мозку.

З 1998 р. працює на посаді асистента, а з 2004 р. — доцента кафедри нейрохірургії Київської медичної академії післядипломної освіти. Лікувальну роботу проводить на базі клініки патології хребта та спинного мозку №1 Інституту нейрохірургії ім.акад.А.П.Ромоданова АМН України.

Основні напрямки наукової діяльності — патологія хребта та спинного мозку, нейротравма. Автор 67 наукових робіт, співавтор однієї монографії “Повреждения позвоночника и спинного мозга (Механизмы, клиника, диагностика, лечение)”.

Основні роботи: Хирургическое лечение опухолей позвонков (1999); Диференційне лікування остеохондрозу поперекового відділу хребта (2000); Особливості хірургії інтрамедулярних новоутворень (2000); Сравнительный анализ эффективности различных методов шейной дискэктомии (2002); Оперативное лечение поясничного спондилолистеза с неврологическими проявлениями (2003); Техніка та результати мікрохірургічного лікування інтрамедулярних пухлин шийної локалізації (2004).

Никифорова Анна Миколаївна ***(нар. 08.09.1970)***

статистик науково-організаційного відділу Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1992 р.), зав. редакцією “Українського нейрохірургічного журналу” (з 1995 р.).

Після закінчення Київського інституту народного господарства ім. Д.С.Коротченка в 1992 р. поступила на роботу в Інститут нейрохірургії на посаду статистика.

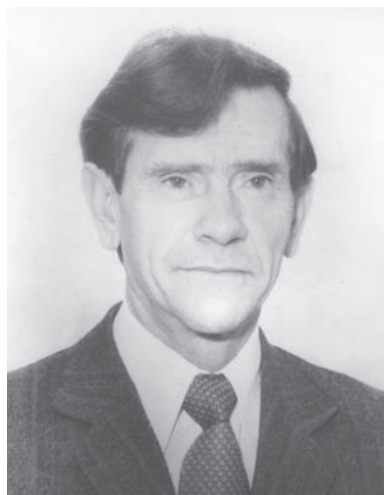
З дня заснування (1995) друкованого органу Української Асоціації Нейрохірургів — “Бюлетню Української Асоціації Нейрохірургів” (з 2000 р. “Український нейрохірургічний журнал”) — зав. редакцією цього видання.

Основні напрямки діяльності: статистика нейрохірургічної мережі України, видавнича діяльність.

Основні роботи: Эпидемиологические исследования в нейроонкологии: современное состояние в Украине и за рубежом (1998), Сучасний стан нейрохірургічної допомоги населенню України (2002), Сучасний стан і перспективи розвитку нейрохірургії в Україні (2003).

Приймала участь у виданні монографій “Академік АМН України Юрій Панасович Зогуля: До 75-річчя з дня народження” (2002); “Академик АМН СССР Александр Иванович Арутюнов: К 100-летию со дня рождения” (2004).

Носов Анатолий Тимофеевич
(нар. 13.10.1935)

доктор мед. наук (1985), проф. (1995), головний науковий співробітник, керівник лабораторії електронної мікроскопії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1991). Закінчив Київський медичний інститут (1964), аспірантуру (1972). З 1972 р. працював в інституті геронтології, НДІ переливання крові та НДІ урології і нефрології старшим науковим співробітником лабораторії електронної мікроскопії. Канд. мед. наук (1972). В 1985 р. захистив докторську дисертацію на тему: “Морфо-функциональная оценка жизнеспособности трансплантированных почек”.

Основні напрямки наукової діяльності: трансплантація нирки та ембріональної нервової тканини, патоморфологія та ультроструктурні зміни нервової системи, ендокринних залоз та статевих органів, радіаційна патоморфологія нервової та ендокринної систем, патогенез черепно-мозкової травми, ультроструктурні та патогенетичні зміни тканин головного мозку під впливом високоенергетичного лазерного випромінювання.

Автор 150 наукових робіт і співавтор 6 монографій. Під його керівництвом виконано 3 докторських та 12 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Возрастные и атеросклеротические изменения сонных артерий человека (1971), Оценка жизнеспособности трансплантированных почек (1984), Клиническая морфология в урологии и нефрологии (1990), Післярадіаційна енцефалопатія (1993), Современные представления о патогенезе черепно-мозговой травмы (1996), Ультроструктурные изменения ткани головного мозга при лазерной коагуляции (1996), Хронічний вплив малих доз опромінення на нервову систему (1998), Вплив малих доз інкорпарованого Cs-137 на нейроендокринну систему (1998), иммунная система головного мозга (1999), Чорнобиль. Зона відчуження. (2001).

Онищенко Петро Михайлович
(нар. 08.07.1951)

канд. мед. наук (2000), лікар-нейрохірург відділення нейроонкології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив медичний факультет Тартуського державного університету (1984). З 1984 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-ординатор (1984–1988), лікар-нейрохірург відділу субтенторіальної нейрохірургії (з 1988). Нейрохірург вищої категорії (1994).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія.

Автор 20 наукових робіт.

Основні роботи: Хірургічне лікування позамозкових парастовбурових пухлин (1994), Вивчення причин і механізмів вітальних порушень при пухлинах задньої черепної ями і їх хірургічне лікування (1998), Прогнозування і профілактика післяопераційних вітальних ускладнень (2000).

Оришака Микола Іванович
(нар. 31.07.1957)

канд. мед. наук (1994), доцент кафедри нейрохірургії КМАПО імені П.Л.Шупика (з 2000).

Закінчив Київський медичний інститут (1986). З 1986 р. працює в Інституті нейрохірургії: анестезіолог, нейрохірург, завідувач відділенням. У 1992 р. переведений на кафедру нейрохірургії КМАПО: асистент кафедри (1992–2000), доцент (з 2000).

Нейрохірург вищої категорії. Консультант поліклінічного відділення Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України та Київської міської лікарні.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, ускладнення нейротравми, застосування гіпербаричної оксигенації в нейрохірургії. Автор 65 наукових робіт, 1 монографії, 21 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Застосування гіпербаричної оксигенації в комплексному лікуванні хворих з черепно-мозковою травмою (1998), Особливості лікування хворих з інфекційно-запальними ускладненнями при черепно-мозковій травмі (2001).

Орлов Юрій Олександрович
(нар. 15.12.1941)

нейрохірург вищої категорії, д-р мед. наук, професор, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Головний дитячий нейрохірург МОЗ України, керівник відділу нейрохірургії дитячого віку Інституту нейрохірургії імені А.П.Ромоданова АМН України. В 1965 р. закінчив Вінницький медичний інститут. Протягом 40 років працює в Інституті нейрохірургії: аспірант (1965–1968), молодший науковий співробітник (1968–1980), старший науковий співробітник (1980–1989), керівник відділу нейрохірургії дитячого віку

з 1990 р. В 1969 р. захистив кандидатську, в 1984 р. докторську дисертації. З 1999 р. проф. за спеціальністю “нейрохірургія”. Основні напрямки наукової діяльності: дитяча нейрохірургія, нейроонкологія, нейротравматологія, судинна та спинальна нейрохірургія. Ініціатор введення спеціальності “дитяча нейрохірургія” (1997) і формування дитячої нейрохірургічної служби в Україні. Ю.О. Орлов — автор 285 наукових публікацій, в том числі 4 монографій и 35 патентів. Член експертної Ради ВАК України. Член редакційної колегії журналів “Український нейрохірургічний журнал”, “Сучасна педіатрія”, “Нейрохирургия и неврология детского возраста” (Россия). Під його керівництвом виконано одна докторська та 10 кандидатських дисертацій. Засновник та керівник науково-дослідної лабораторії “Дитячий нейрохірургічний центр”.

**Орлов Михайло Юрійович
(нар. 13.06.1968 р.)**

кандидат мед. наук (2001р.), лікар-нейрохірург відділення судинної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України.

Закінчив Вінницький державний медичний університет ім. М.І.Пирогова (1996 р.). З 1996 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України лікарем-нейрохірургом.

Основні напрямки наукової діяльності: ліпоменінгоцеле (спинно-мозкові кили, кили-ліпоми), синдром натягнутого спинного мозку, судинні захворювання головного мозку у дітей та підлітків, вади розвитку судин головного мозку.

Основні роботи: Ліпоменінгоцеле у дітей (клініка, діагностика та хірургічне лікування) (2001), Особенности клинических проявлений и хирургическая тактика при синдроме натянутого спинного мозга у детей (2001), Аномалии развития сосудов головного мозга у детей как причина спонтанных внутричерепных геморрагий (2002), Дифференцированное лечение артерио-венозных мальформаций (АВМ) головного мозга у лиц младших возрастных групп (2003), Артериальные аневризмы у детей (клиника, диагностика, хирургическое лечение) (2003), Эндоваскулярная суперселективная эмболизация артериовенозных мальформаций вены Галена (2004), Кавернозные мальформации головного мозга у детей (обзор литературы и анализ собственных наблюдений) (2004), Факторы, определяющие тактику эндоваскулярных методов лечения АВМ с учетом функциональной ангиоархитектоники головного мозга (2005).

Пазюк В'ячеслав Олексійович
(нар. 01.09.1947)

лікар-нейрохірург відділу трансфеноїдальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії АМН України (1975).

Закінчив Київський медичний Інститут (1975). З 1975 р. співробітник Інституту нейрохірургії. Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я (1990).

Основний напрямок наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 23 наукових робіт, 3 винаходів.

Основні роботи; Внутрішньопухлинна гіпофізарна апоплексія. Клінічні особливості. Питання патогенезу (1998), Трансфеноїдальна хірургія аденом гіпофіза у хворих похилого віку (1997), Кітозні аденоми гіпофіза- основні структурно-біологічні особливості діагностики та хірургічного лікування (1998).

Паламар Орест Ігорович
(нар. 27.10.1964)

кандидат мед.наук (1997, “Травма краніо-вертебрального з'єднання. Діагностика та лікування.”), лікар-нейрохірург відділення хірургії позамозкових пухлин клініки нейроонкології Інституту нейрохірургії АМН України (з 1998 р.). Закінчив Київський медичний інститут (1989). Нейрохірург відділення судинної патології головного мозку Київського центру невідкладної нейрохірургії Київської міської лікарні швидкої медичної допомоги (1989–1991). Стажування з нейрохірургії (1992–1994) у віділенні нейрохірургії Національного інституту з нейрохірургії, Лондон, Великобританія (керівник відділення — проф. Ліндсай Саймон), у віділенні нейрохірургії Національного госпіталю по неврології та нейрохірургії, Лондон, Великобританія (науковий керівник — проф. Алан Крокард), у віділенні нейрохірургії Університетського госпіталю, м. Нагойя, Японія (керівник відділення — проф. Кеніхіро Сугіта). З 1994 р. співробітник Інституту нейрохірургії АМН України. Аспірант (1994–1997), нейрохірург відділу спінальної патології (1994–1997), нейрохірург віділу хірургії позамозкових пухлин (з 1998). Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності. Хірургія основи черепа, позамозкових пухлин головного мозку. Краніофасціальні хірургічні втручання при пухлинах ЛОР органів, що мають інтракраніальне поширення. Нейроонкологія. Хірургічні втру-

чання при патології краніовертебральної ділянки. Хірургічне лікування хворих із патологією хребта та спинного мозку.

Основні роботи. Краниофациальное лечение больных с опухолями околоносовых пазух с интракраниальным ростом (2002), Сучасні методи діагностики та лікування хворих на пухлини краніофациальної локалізації (2001), Бокової краниофациальний підхід при удалении юношеской ангиофибромы носоглотки растающей в мозговой череп (2002), Пластика дна основи черепа при видаленні пухлин краніофациальної локалізації (2002), Вентральна компресія спинного мозку на рівні СІ–СІІ при травмі краніо-вертебрального з'єднання (1997).

Панченко Валерій Іванович
(нар. 04.08.1953)

лікар-нейрохірург поліклінічного відділення Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1991).

Закінчив Київський медичний інститут (1980). Нейрохірург клінічної міської лікарні №14 (1986–1988). З 1991 р. працює в Інституті нейрохірургії: нейрохірург відділення пухлин задньої черепної ями (1988–1991), лікар-нейрохірург поліклінічного відділення (з 1991), нейрохірург вищої категорії (з 1997).

Основні напрямки наукової діяльності: Ускладнення черепно-мозкової травми, нейроонкологія.

Автор 5 наукових робіт.

Пастушин Анатолій Іванович
(нар. 19.08.1947)

в с.Михайлівка Ярмолинецького р-ну Хмельницької області). У 1965 р. закінчив Хмельницьку середню школу №17 та у цьому ж р. поступив у Вінницький медичний Інститут ім. М.І.Пирогова, який закінчив у 1971 р. за фахом “лікувальна справа”. У 1971–1972 роках працював лікарем-хірургом Ігнатовецької дільничої лікарні у Хмельницькій області.

У 1972–1974 роках працював лікарем-нейрохірургом нейрохірургічного відділення Хмельницької обласної лікарні. У 1974 р. поступив у клінічну ординатуру Київського науково-дослідного Інституту нейрохірургії, яку закінчив у 1974

році. У цьому ж р. за конкурсом був прийнятий у аспірантуру вище названого

інституту. Після закінчення аспірантури у 1978 р. і до наявного часу працює у відділенні патології хребта та спинного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України.

За час роботи в Інституті виконав та у 1981 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Діагностика та хірургічне лікування менінгіом спинного мозку.”

У 1987 р. отримав вищу кваліфікаційну категорію за фахом “нейрохірургія”, яка неодноразово була підтверджена в подальшому.

У 1990–1992 роках знаходився у службовому відрядженні — працював лікарем-нейрохірургом центрального шпиталю м. Сани Республіки Ємен.

Автор 67 наукових праць, 3 авторських свідоцтв та 12 раціоналізаторських пропозицій. Співатор багатьох наукових тем, які розроблялись в Інституті під час роботи в ньому.

Пацко Ярослав Володимирович **(07.06.1938 – 01.01.2007)**

доктор мед. наук (1987), завідувачий науково-організаційним відділом Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (1989–2000).

Закінчив Київський медичний інститут (1961). З 1961 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А. П.Ромоданова: лікар-науковий співробітник (1961–1964), мол. наук. співроб. (1964–1972). Працював асистентом кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1972–1974, 1985–1989), в 1974–1985 — ст. наук. співроб. Інституту нейрохірургії. Канд. мед. наук (1968).

В 1987 р. захистив докторську дисертацію “Аденоми гіпофізу із великим екстраселярним поширенням (діагностика і хірургічне лікування)”. Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров’я (1972).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, мікронейрохірургія, організація нейрохірургічної допомоги.

Перший в українській нейрохірургії запровадив методики трансфеноїдальних хірургічних втручань при новоутвореннях селярної ділянки.

Автор 58 наукових робіт, двох винаходів, 8 рацпропозицій.

Основні роботи: Досвід радикальних оперативних втручань з приводу краніофарінгеом (1980), Аденоми гіпофізу із великим екстраселярним поширенням (1985), Інвазивні аденоми гіпофізу (1989).

Педаченко Георгій Опанасович
(17.07.1923 — 26.07.2001)

доктор мед. наук (1965), проф. (1966), завідувач кафедри (1960–1993) і проф. кафедри (1993–1999) нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів. З 1969 по 1987 р. (за сумісництвом) — керівник відділу нейротравми і судинної патології головного мозку Київського Інституту нейрохірургії. Учень О.І.Арутюнова. Один із засновників сучасної нейрохірургії в Україні і в СРСР. Піонер розвитку перкутанної церебральної ангиографії, фармакоангиографії, хірургічного лікування судинних захворювань головного мозку, вивчення впливу алкогольної інтоксикації та вікового фактору на перебіг черепно-мозкової травми та її хірургічне лікування.

Закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут (1950). Учасник (гвардій рядовий), інвалід Великої Вітчизняної війни. По закінченні медичного інституту запрошений проф. О.І.Арутюновим до Київського НДІ нейрохірургії. Клінічний ординатор (1950–1951), головний лікар (1951–1952), мол. наук. співроб. (1953–1954), ст. наук. співроб. (1954–1956), керівник клінічного відділу (із 1956) Інституту нейрохірургії. З 1956 р. — асистент (за сумісництвом), з 1957 р. — доцент, а з 1960 р. по 1993 р. — завідувач кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів.

В 1953 р. захистив дисертацію “Ангиография в диагностике опухолей больших полушарий головного мозга” на здобуття вченого ступеню кандидата медичних наук, а в 1965 р. захистив докторську дисертацію “Хирургическое лечение мозговых геморрагических инсультов”.

Член Президії Правління (1982–1988) і Почесний член (з 1988) Всесоюзного наукового товариства нейрохірургів. Голова Правління Київського міського і обласного товариства нейрохірургів (1983–1989). акад. Нью-Йоркської академії наук (1995). Нагороджений 2 орденами та 16 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності; церебральна ангиографія, судинна патологія, пухлини і травматичні ураження головного мозку. Автор 519 наукових праць, 37 монографій і учбових посібників, 30 винаходів. Під його керівництвом виконано 3 докторських і 34 кандидатських дисертацій.

Основні монографії: Мозговой геморрагический инсульт (1972), Кровоизлияния в мозжечок (1975), Острые нарушения мозгового кровообращения (1980), Черепно-мозговая травма при алкогольной интоксикации (1982), Сосудистая нейрохирургия (1990), Справочник по нейротравматологии (1994), Современные представления о патогенезе закрытой черепно-мозговой травмы (1996), Клиническое руководство по черепно-мозговой травме (1998), Алкогольная интоксикация в клинике неотложной нейрохирургии и неврологии (2000).

Кабінетом Міністрів України та Київською міською державною адміністрацією в 2005 р. прийнято рішення встановити меморіальну дошку “видатному нейрохірургу, одному із засновників вітчизняної нейрохірургії” проф. Г.О.Педаченку на будівлі, де він працював понад 50 років.

Педаченко Євген Георгійович
(нар. 21.10.1949)

доктор мед. наук (1984), проф. (1991), чл.-кор. АМН України (1994), заслужений діяч науки і техніки України (1999), керівник відділу нейротравми (з 1987), науковий керівник клініки лазерної та ендоскопічної спинальної нейрохірургії (з 1995) Інституту нейрохірургії АМН України. Головний нейрохірург МОЗ України (з 1993). Член Президії (з 1977) і Голова (1994–2002) Вченої медичної ради МОЗ України. Голова експертної ради ВАК України з клінічної медицини (хірургічні хвороби) (2000–2004).

Почесний член Російської асоціації нейрохірургів (1998), Американської (США) асоціації мініінвазивної спинальної хірургії (1999), Американської (США) асоціації нейрохірургічних товариств (AANS) ім.Г.Кушинга (2002). акад. Нью-Йоркської академії наук (1995), акад. Європейської нейротравматологічної академії (2001). Член нейротравматологічного комітету Всесвітньої федерації нейрохірургічних товариств (2003), член Королівського товариства хірургів США (2003), член Польської медичної академії (2005), член Всесвітньої академії ім. Альберта Швейцера (2005).

Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1972). З 1972 р. працює в Інституті нейрохірургії АМН України: лікар і клінічний ординатор (1972–1976), мол. наук. співроб. (1976), ст.н.с. (1976–1986), керівник відділу нейротравми (з 1987). В 1975 р. захистив кандидатську дисертацію “Множественные травматические внутричерепные гематомы”, в 1984 р. — докторську дисертацію “Ушибы головного мозга у больных артериальной гипертензией”.

Нейрохірург вищої категорії. Нагороджений Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР (1979).

Основні напрямки наукової діяльності: а) травматичні ураження головного мозку (розробка сучасної концепції патогенезу закритої черепно-мозкової травми, основ геріатричного та соматичного напрямів в нейрохірургії, генної терапії при черепно-мозковій травмі, наукове обґрунтування стандартів діагностики та лікування при черепно-мозковій травмі, розробка комп'ютерних експертних систем для закладів охорони здоров'я); б) мініінвазивні втручання в нейрохірургії (наукове обґрунтування, розробка і впровадження пункційних та ендоскопічних втручань; розробка напряму амбулаторної нейрохірургії); в) наукове обґрунтування розвитку нейрохірургічної служби в Україні, стандартів діагностики та лікування в нейрохірургії.

Автор 357 наукових праць, 20 монографій та 5 учбових посібників, 14 винаходів та патентів. Під його керівництвом виконано 4 докторських та 35 кандидатських дисертацій.

Член редколегій та редакційних рад 11 наукових журналів (Україна, Росія, США).

Основні монографії: Множественные травматические внутричерепные гематомы (1988), Черепно-мозговая травма и общесоматическая патология (1992), Справочник по нейротравматологии (1994, 1999), Травматическая ушная ликворея (1995), Травматические внутричерепные гематомы редкой локализации (1995), Современные представления о патогенезе закрытой черепно-мозговой травмы (1996), Клиническое руководство по черепно-мозговой травме [Т.1,2,3] (1998, 2001, 2002), Абдоминальный синдром при черепно-мозговой травме (1999), Эндоскопическая спинальная нейрохирургия (2000), The Practice of Minimally Invasive Spinal Technique (США) (2000), Клиническая эпидемиология черепно-мозговой травмы (2002), Пункционная вертебропластика (2005), Нейрохірургічна служб в регіонах України (2005).

Пелех Леонід Євстафійович
(31.05.1927 – 28.09.1994)

доктор мед. наук (1969), проф. (1969), завідувачий кафедрою реабілітації Київського інституту удосконалення лікарів (з 1969).

Закінчив Станіславський медичний інститут (1951). Працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А. П.Ромоданова з 1953 р.: клінічний ординатор (1953–1956), мол. наук. співроб. (1956–1958), ст. наук. співроб. (1958–1969), керівник відділення клінічної діагностики ЦНС (1964–1965), керівник відділення хірургічної патології судин головного мозку (1965–1969). Виконував обов'язки головного лікаря НДІ нейрохірургії. Проректор з наукової роботи Київського інституту удосконалення лікарів (1974–1986). Канд. мед. наук (1960).

В 1969 р. захистив докторську дисертацію “Тромбози і стенози сонної артерії різної етіології (етіологія, особливості клініки, принципи хірургічного лікування)”.

В 1969 р. захистив докторську дисертацію “Тромбози і стенози сонної артерії різної етіології (етіологія, особливості клініки, принципи хірургічного лікування)”.

Основні напрямки наукової діяльності: судинна нейрохірургія, нейроонкологія, реабілітація хворих нейрохірургічного та неврологічного профілю. Автор 268 наукових робіт, 7 методичних рекомендацій, 18 раціоналізаторських пропозицій, 23 винаходів, співавтор монографії. Заслужений винахідник. Під його керівництвом виконано 20 кандидатських і 1 докторська дисертація. Ветеран праці, нагороджений медаллю.

Основні роботи: Стан окислювальних процесів в характеристиці загально-мозкових реакцій при пухлинах головного мозку (1951), Значення серійного ангіографічного дослідження в діагностиці уражень екстра краніальних судин головного мозку (1964), Комплексні методи відновного лікування хворих неврологічними захворюваннями (1984).

Пельц Борис Абрамович
(1922–1980)

доктор мед. наук (1970), завідувачий відділом дитячої нейрохірургії Інституту нейрохірургії (1960–1980).

Закінчив Київський медичний інститут (1945). Начальник медичної частини військ МВС СРСР (1945–1948). З 1948 р. працював в Київському НДІ нейрохірургії: клінічна ординатура (1948–1950), науковим співробітником (з 1950), завідувач відділом дитячої нейрохірургії (1969–1980). Канд. мед. наук (1954).

У 1970 р. захистив докторську дисертацію “Кістозні пухлини великих півкуль головного мозку (клініка, діагностика і хірургічне лікування)”.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія, вади розвитку центральної нервової системи.

Під керівництвом Б.А.Пельца виконано 10 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Методичні рекомендації з діагностики і лікування черепно-мозкової травми у дітей (1980), Особливості хірургічного лікування менінгеом у дітей (1978), Діагностичні труднощі при краніофарингеомах у дітей (1973), Про клініко-морфологічні особливості кістозних астроцитом головного мозку (1969).

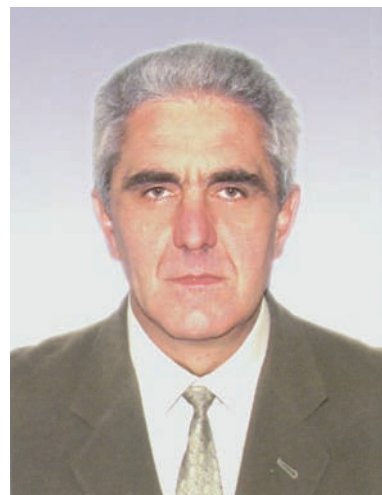
Пічкур Леонід Дмитрович
(нар. 4.08.1959)

канд. мед. наук (1993), ведучий наук. співроб. клініки відновлювальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2002).

Закінчив Гайсинське медичне училище (1978), Київський медичний інститут імені О. О. Богомольця (1987). З 1987 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: клінічний ординатор (1987–1989), ординатор (1989–1993).

Основні напрямки наукової діяльності: нейротрансплантація, дитячий церебральний параліч, нейротравма, судинна патологія. Автор 18 наукових робіт, 4 винаходів, 5 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Досвід створення та використання бази даних хворих на дитячий церебральний параліч (1999), Динаміка показників клітинного імунітету у нейроаутоімунних реакцій у хворих зі спастичними формами ДЦП на етапах відновного лікування з використанням ембріональної нервової тканини (2000), Вплив нейротрансплантації на рефлекторну активність м'язів і пасивні рухи у хворих зі спастичними формами дитячого церебрального параліча (2000), Биозитические проблемы нейротрансплантации (2003), Показники імунного статусу та ознаки

ремієлінізації нервів у щурів з експериментальним алергічним енцефаломієлітом при трансплантації ембріональної нервової тканини (2005), Особливості змін в імунній системі організму при трансплантації ембріональної нервової тканини (2004), Нейрогенная дифференцировка стволовых клеток (2005).

Плавський Микола Віталійович
(нар. 12.11.1946)

лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1977).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1973).
З 1977 р. працює в Інституті нейрохірургії.

Нейрохірург вищої категорії. Лауреат Державної премії України (2001)

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, дитяча нейрохірургія, нейротравматологія. Автор 50 наукових робіт.

Подольський Тодосій (Феодосій)
Дмитрович
(14.08.1896 – 09.08.1967)

канд. мед. наук (1954), лікар-нейрорентгенолог, зав. нейрорентгенологічним відділом Київського НДІ нейрохірургії (1959–1967).

Закінчив Київський медичний інститут (1925). Лікар-стажист окружної лікарні (м. Прилуки, 1925–1926), зав. районною лікарнею (с.Іваниця Прилукського р-ну, 1926–1930), лікар-інтерн рентгенівського інституту (м.Київ, 1930–1932), зав. рентгенкабінетом поліклініки (м.Ніжин, 1932–1933), зав. рентгенкабінетом залізничної лікарні Південно-Західної залізниці (ст. Жмеринка, 1933–1936), молодший науковий співробітник рент-

генвідділу психоневрологічного інституту (м.Київ, 1936–1941), начальник рентгенвідділу нейрохірургічного госпіталю (Південно-Західний, Калінінградський, 1-й Прибалтійський і 2-й Далекосхідний фронти, 1941–1945). Після війни повертається в психоневрологічний інститут (з 1950 р. — НДІ нейрохірургії) на посаду мол. наук. співроб., а згодом і ст. наук. співроб. відділу рентгенології (1948–1958).

В 1954 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Значение краниографии в диагностике арахноидэндотелиом (менингиом) головного мозга”

В 1959 р. обійняв посаду завідуючого нейрорентгенологічним відділом, яку займав до 1967 р.

Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений орденом “Отечественной войны” II ст.

Автор 25 наукових робіт.

Основні роботи: К диагностике внутригрудных невrogenных опухолей (1941), Рентгенодиагностика травматических абсцессов мозга (1945), Дислокация при опухолях головного мозга в рентгеновском отображении (1946), К рентгенодиагностике опухолей III желудочка (1949), Значение краниографии в диагностике менингеом головного мозга (1955), Рентгенологическая характеристика соотношений очаговых и гипертензионных изменений при опухолях головного мозга (1957), Краниографические изменения при артерио-венозных аневризмах сосудов головного мозга (1964).

Поліщук Микола Єфремович ***(нар. 02.05.1944)***

доктор мед. наук (1986), проф. (1991), Заслужений діяч науки і техніки України (1994), Член кореспондент АМН України (1997), науковий керівник клініки спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1995), зав. кафедрою нейрохірургії КМАПО (з 1993), головний нейрохірург УОЗ м. Києва (1985–2002), директор Київського центру невідкладної нейрохірургії, Голова товариства нейрохірургів м. Києва (з 1985 р.). Народний депутат України четвертого скликання, Голова комітету ВР з питань охорони здоров'я, матері та дитини (2002–2005), міністр охорони здоров'я України (2005), Почесний громадянин м.Києва (з 2004 р.).

Закінчив медичний факультет Ужгородського університету (1969). З 1970 р. клінічний ординатор, а з 1972 р. аспірант Київського НДІ нейрохірургії. Асистент кафедри нейрохірургії Київської медичної академії післядипломної освіти (КМАПО) (1974–1983), старший науковий співробітник (1983–1986), головний науковий співробітник Інституту нейрохірургії (1986–1993), науковий керівник клініки спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України з (1995). Канд. мед. наук (1974) В 1986 р. захистив докторську дисертацію “Забої головного мозку у осіб різного віку”. Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: невідкладна нейрохірургія, черепно-мозкова, хребетно-мозкова, поєднана травма, вогнепальні ушкодження центральної нервової системи, нейрохірургія гострих порушень мозкового кровообігу, захворювання хребта та спинного мозку, організація невідкладної нейрохірургічної допомоги, підготовка нейрохірургічних кадрів. Автор понад 350 наукових робіт, 17 монографій, 20 винаходів та патентів. Під його керівництвом виконано понад 35 кандидатських та 3 докторських дисертацій.

Основні роботи: Черепно-мозкова травма при алкогольній інтоксикації (1982), Черепно-мозкова травма при соматичній патології (1986), Хірургічне лікування

ішемічних порушень мозкового кровообігу в гострому періоді (1990), Принципи надання невідкладної допомоги в нейрохірургії та неврології (1988), Нейротравматологія (довідник — 1996), Алкогольна інтоксикація в клініці невідкладної нейрохірургії та неврології (2000), Ушкодження хребта та спинного мозку (2001) та інші.

Попова Ірина Юріївна
(нар. 30.05.1955)

канд. мед. наук (1990), лікар-невропатолог відділення післяопераційної реабілітації Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчила з відзнакою Київський медичний інститут (1978). З 1978 р. по 1981 р. — лікар-кардіолог відділення атеросклерозу, аритмій серця НДІ кардіології імені М.Д.Стражеска. З 1981 р. — старший лаборант кафедри реабілітації КІУЛ імені П.Л.Шупика. Закінчила заочну аспірантуру з неврології. З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-невропатологом відділення післяопераційної реабілітації. Невропатолог вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: вивчення адаптаційних можливостей методом математичного аналізу ритму серця, нейропсихологія, розробка методів відновного лікування нейрохірургічних хворих та ліквідаторів аварії на ЧАЕС. Автор 35 наукових робіт, 2 винаходів, 10 раціоналізаторських пропозицій, методичних рекомендацій, співавтор 2 монографій.

Основні роботи: Характеристика адаптаційних механізмів у ліквідаторів аварії на ЧАЕС (1998), Адаптаційні можливості організму людей (1993).

Приходченко Ірина Олексіївна
(19.05.1919 – 17.07.1996)

канд. мед. наук. (1958), старший науковий співробітник.

Закінчила Київський медичний інститут (1947). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). З 1948 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: молодший, потім старший науковий співробітник лабораторії експериментальної нейрохірургії (1948–1963), вчений секретар інституту (1964–1979), завідувача лабораторією нейроімунології від її заснування до 1979 р., лікар лабораторії імунології (1979–1987). У 1987 р. вийшла на пенсію.

У 1958 р. захистила кандидатську дисертацію.

Відмінник охорони здоров'я. Нагороджена 1 орденом і 8 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейрофізіологія, нейроімунологія. Автор 58 наукових праць та 1 винаходу.

Основні роботи: Зміни температури головного мозку при різних його патологічних станах (1957), Показники В-системи імунітету у хворих із закритою черепно-мозковою травмою (1984), Про ефективність тимостимуліну при комбінованій терапії злоякісних гліом в експерименті (1984).

Пронзев Павло Олексійович
(28.01.1922 – 11.02.1985)

доктор мед. наук (1973), керівник науково-організаційного відділу Інституту нейрохірургії (1977–1985).

Закінчив Київський медінститут (1945). Викладач хірургії в Київському військовому медичному училищі (1945–1948). З 1948 р. працював в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: клінічний ординатор (1948–1951), мол. наук. співроб. відділення нейроонкології (1953–1955), ст. наук. співроб. відділення дитячої нейрохірургії (1955–1957), керівник відділення нейроонкології (1957–1981). Канд. мед. наук (1953).

В 1973 р. захистив докторську дисертацію на тему “Первинні пухлини бічних шлуночків головного мозку”. Відмінник охорони здоров’я (1957), нагороджений 5 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 55 наукових робіт, 2 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Лікування метастатичних абсцесів головного мозку (1951), Розвиток абсцесу в пухлині головного мозку (1955), Про порушення окислювальних процесів при пухлинах головного мозку (1958), Ангіографічні ознаки пухлин шлуночків головного мозку (1970), Нейрохірургічна допомога хворим у пізній період черепно-мозкової травми (1984).

Проценко Іван Петрович
(нар. 27.01.1959)

канд. мед. наук (2002), лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1991).

Закінчив Тернопільський медичний інститут (1982). З 1982 по 1987 р. працював нейрохірургом в Сумській обласній лікарні. Клінічний ординатор Інституту нейрохірургії (1987–1989), нейрохірург відділення нейротравматології лікарні швидкої медичної допомоги м.Києва (1990–1991). З 1991 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-ней-

рохірургом відділу нейрохірургії дитячого віку, науковим співробітником. Нейрохірург вищої категорії (1996).

Основні напрямки наукової діяльності: гідроцефалія, вроджені вади розвитку ЦНС у дітей, нейроонкологія. Автор 15 наукових робіт.

Основні роботи: Гідроцефалія у дітей першого р. життя після аварії на ЧАЕС: клініко-морфологічні дослідження (1993), Попередження та лікування післяопераційних ускладнень у дітей з аномаліями розвитку НС (1996) Отдаленные результаты ликворошунтирующих операций у детей грудного возраста с выраженной гидроцефалией (1998).

Пушкарьова Тетяна Михайлівна
(нар. 02.02.1963)

лікар-анестезіолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчила Київський медичний інститут імені О.О.Богомольця (1988).

З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-анестезіологом відділення інтенсивної терапії №2. Лікар вищої кваліфікаційної категорії (з.2001).

Основні напрямки наукової діяльності: профілактика та лікування ускладнень у хворих з нейрохірургічною патологією. Автор 2 наукових праць та 1 раціоналізаторської пропозиції.

Основні роботи: Особливості доопераційної підготовки, ведення наркозу й раннього післяопераційного періоду у хворих літнього віку із злоякісними пухлинами головного мозку (1992), “Корекція імуннологічного статусу конституційними та “швидкодопоміжними” гомеопатичними засобами при стійких гіпертермічних станах у хворих з нейрохірургічною патологією у відділенні інтенсивної терапії (2000).

Радзівський Олександр
Олександрович
(нар. 04.11.1958)

канд. мед. наук (1987), провідний науковий співробітник, завідувачий відділом експериментальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії (1991–1993).

Закінчив Київський медичний інститут (1981). З 1981 по 1993 р. працював в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: лікар-лаборант відділу нейроімунології (1981–1982), молодший науковий співробітник (1982–1987), старший науковий співробітник (1987–1992), провідний науковий співробітник (1992–1993). У 1987 р. захистив кандидатську дисертацію.

Основні роботи: Порушення у системі імунітету після закритої черепно-мозкової травми та їх корекція лікувальними засобами лімфоїдного походження (1987), Черепно-мозкова травма як пусковий механізм формування вторинного імунодефіциту та можливості його корекції (1990), імунокоригуюча терапія хворих нейроонкологічного профілю при виникненні інфекційно-запальних ускладнень (1992).

Робак Олег Петрович
(нар. 13.09.1950)

Закінчив Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця (1977). З 1977 р. працює в Інституті нейрохірургії АМН України: лікар-нейрохірург (1977–1978), завідуючий відділом нейрорентгенології, лікар-рентгенолог (1978–1982), завідуючий відділенням комп'ютерної томографії (1982–1991). З 1991 р. — зав. відділом нейрорентгенології. Лікар-рентгенолог Вищої категорії, (1992), відмінник охорони здоров'я (1988), нагороджений Золотою медаллю ВДНГ СССР (1984), Дипломом II ступеня ВДНГ України (1986). Володіє сучасними методами нейроінтраскопії: КТ, МРТ. Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, нейротравма, судинна нейрохірургія. Автор 106 наукових робіт, 6 раціоналізаторських пропозицій.

Родіонов Олександр Георгійович
(нар. 19.02.1952)

канд. мед. наук (1984), лікар-анестезіолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1975).

Закінчив Київський медичний інститут імені О.О.Богомольця (1975). З 1975 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-анестезіологом. Лікар вищої кваліфікаційної категорії, відмінник охорони здоров'я.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія, трансфузіологія. Автор 28 наукових робіт.

Основні роботи: Гемодилуція в хірургічному лікуванні нейроонкологічних хворих (1984), Штучна артеріальна гіпотензія нітрогліцерином при нейрохірургічних втручаннях (1986), Анестезіологічне забезпечення нейроонкологічних операцій у хворих похилого віку (1990).

Розуменко Володимир Давидович
(нар. 07.05.1949)

Професор, д-р мед. наук, Заслужений лікар України, акад. Академії інженерних наук України, головний науковий співробітник, керівник клініки внутрішньомозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Консультант Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

Нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України за особливі заслуги перед Українським народом. Лауреат премії Академії медичних наук України в галузі клінічної медицини. Нагороджений Орденом Святого князя Володимира Великого.

Закінчив Дніпропетровський медичний інститут (1972). З 1972 по 1976 рік працював лікарем-нейрохірургом в Дніпропетровській обласній лікарні ім. І.І. Мечнікова. З 1976 р. працює в Інституті нейрохірургії, де пройшов шлях від клінічного ординатора (1976–1978), аспіранта (1978–1980), мол. наук. співроб. (з 1980), ст. наук. співроб. (з 1984), провідного наук. співроб. (з 1992) до головного наукового співробітника та керівника клініки (з 1995).

Докторська дисертація “Лазерно-мікрохірургічні операції при внутрішньочерепних пухлинах” (1991).

Провідний фахівець в галузі нейроонкології та лазерної клінічної нейрохірургії, розробник нових високоефективних лазерно-мікрохірургічних методів оперативних втручань на центральній нервовій системі, методу лазерної термодеструкції та фотодинамічної терапії злоякісних пухлин головного мозку, принципово нового лазерного технічного забезпечення нейрохірургічних операцій. Нейрохірург вищої кваліфікаційної категорії.

Автор та співавтор 280 наукових праць, монографії “Лазерна нейрохірургія”, двотомної книги “Техніка та методологія фотодинамічної терапії”, 20 винаходів, 20 раціоналізаторських пропозицій.

Член Української, Європейської та Всесвітньої Асоціацій нейрохірургів, Міжнародного товариства оптичної техніки, Української Асоціації малоінвазивних ендоскопічних та лазерних технологій.

Член редколегії науково-практичного журналу “Український нейрохірургічний журнал”, міжнародного журналу “Фотобіологія та фотомедицина”, науково-практичного журналу “Онкологія”.

Член спеціалізованої вченої ради Д 26.577.01 (14.01.05 — нейрохірургія), спеціалізованої вченої ради Д 26.155.01 (14.01.07 — онкологія).

Основні роботи: “Лазерна мікрохірургія пухлин головного мозку” (1988), “Лазерна нейрохірургія” (1992), “Техніка та методологія фотодинамічної терапії” (1995), “Лазерна термодеструкція гліом півкуль головного мозку” (1999), “Проблеми сучасної нейроонкології” (1999), “Бор-нейтронзахватна терапія пухлин головного мозку” (2001), “Пухлини головного мозку: сучасний стан проблеми” (2003), “Диференційоване застосування лазерних технологій в хірургії гліом півкуль великого мозку” (2004).

Разумовська-Молукало
Людмила Петрівна
(29.09.1910 – 06.05.1995)

доктор мед. наук, провідний науковий співробітник по психопатології Інституту нейрохірургії.

Закінчила Ростовський медичний інститут (1930). Ординатор клініки кафедри психіатрії Ростовського медичного інституту (1930–1939). Ординатор психоневрологічної лікарні м. Києва (1939–1941). Лікар-психоневролог центральної поліклініки та консультант евакогоспіталей м. Ульяновська (1941–1944). Науковий співробітник: (1944–1946), старший науковий співробітник відділу психіатрії Київського НДІ психоневрології (1946–1950). Старший науковий співробітник відділу органічної психопатології Київського НДІ нейрохірургії (з 1950).

Канд. мед. наук (1945). В 1971 р. захистила докторську дисертацію “Психічні порушення при внутрішньочерепних аневризмах”. Відмінник охорони здоров’я (1980). Нагороджена 3 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: вивчення патогенезу психічних порушень при органічних ураженнях головного мозку в їхньому співставленні з наслідками досліджень Ні Д та зі змінами церебральної гемодинаміки, які реєструються об’єктні по, вивчення відновлення психічних функцій після нейрохірургічних втручань на головному мозку, вивчення психічних порушень при ендокринній патології, яка імітує нейрохірургічні захворювання, вивчення ролі вікового фактору в формуванні особливостей психічних порушень при різних видах та фазах нейрохірургічних захворювань. Автор 83 друкованих наукових робіт.

Основні роботи: Психопатологічні порушення та розлад безумовно рефлексорної діяльності при пухлинах дієнцефальної ділянки (1954), Особливості психічної патології при порушеннях сонних артерій в екстракраніальній ділянці (1966), Віддалені наслідки черепно-мозкової травми і порушення церебральної гемодинаміки (1981), Синдромі зниження психічної діяльності та порушення мозкової гемодинаміки (1992).

Романенко Лілія Іванівна
(нар. 11.04.1963)

лікар анестезіолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1985).

Закінчила Київський медичний інститут (1988) З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії. Лікар-анестезіолог вищої категорії (з 1999).

Основні напрямки наукової діяльності: інтенсивна терапія хворих в періопераційному періоді при артеріальних аневризмах головного мозку. Автор 5 наукових публікацій.

Основні роботи: Уточнення оптимальних прогностичних показників для контролю ефективності інтенсивної терапії при артеріальних аневризмах головного мозку (2000), Динаміка пептидів

середніх молекул у хворих з артеріальними аневризмами головного мозку (1999), інтенсивна терапія хворих старшого віку при артеріальних аневризмах головного мозку (2000), інтенсивна терапія при артеріальних аневризмах в періопераційному періоді (2001).

Ромоданов Андрій Петрович
(11.11.1920 – 05.08.1993)

доктор мед. наук (1963), проф., заслужений діяч науки (1964), лауреат Державної премії України (1978) та премії імені М.Н.Бурденка (1982), акад. АМН СРСР (1974–1991), акад. РАМН (1991), акад. АН України (1992), акад. і член Президії АМН України (1993).

Закінчив евакуйований у м.Челябінську Київський мед. ін-т (1942). Учень акад. О.І. Арутюнова. У 1963 р. захистив докторську дисертацію на тему “Пухлини головного мозку у дітей (клінічні особливості, діагностика та лікування)”. З 1964 р. директор Київського НДІ нейрохірургії (1964–1993), зав. каф. нейрохірургії Київського мед. ін-ту (1986–1993). Автор понад 450 наукових праць, в тому числі монографій — 24, винаходів — 23,

присвяченим питанням нейроонкології, судинної патології головного мозку, нейрохірургії дитячого віку, нейротравми, функціональній та відновній нейрохірургії, вдосконаленню нейрохірургічної служби в Україні. Учні — В.Г. Станіславський, В.І.Цимбалюк та ін. Під його керівництвом виконано 30 докторських і 52 кандидатських дисертації. Голова Українського наукового товариства нейрохірургів, відмінник охорони здоров'я (1963). Учасник Великої Вітчизняної війни, пройшов бойовий шлях від Москви до Берліна. Нагороджений 10 орденами (5 із них бойові) та 15 медалями, в тому числі медаллю “Золота Зірка” Героя Соціалістичної Праці.

Основні роботи: Опухоли спинного мозгу (1976), Родовая черепно-мозговая травма у новорожденных (1981), Атлас операций на головном мозге (1986), Атлас топической диагностики заболеваний нервной системы (1987), Нейрохирургия. Учебное пособие для медицинских институтов (1990), Черепно-мозговая травма й иммунологическая реактивность организма (1991), Черепно-мозговая травма й общесоматическая патология (1992).

Ромоданов Сергій Андрійович
(нар. 24.01.1942)

доктор мед. наук (1980), проф. (1982), проф. кафедри нейрохірургії КІУЛ (з 1982), науковий керівник клініки злоякісних пухлин (з 1988), заст. Директора з наукової роботи Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1993).

Закінчив Київський медичний інститут (1964). З 1966 р. працює в КІУЛ на кафедрі нейрохірургії: аспірант (1966–1968), асистент (1969–1972), доцент (1972–1982), проф. (з 1982).

Канд. мед. наук (1969), д-р мед. наук (1980), тема докторської дисертації “Діагностика і хірургічне лікування параселярних менінгіом”. Лауреат Республіканської премії ім. М.Островського (1976). Відмінник охорони здоров’я.

Основні напрямки наукової діяльності: судинна нейрохірургія, нейротравма, нейроонкологія. Автор 164 наукових робіт, 4 монографій, 17 винаходів, 32 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано одна докторська та 15 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Ангіографічна діагностика мозкового інсульту (1975), Ранні прояви нейрохірургічних захворювань (1984), Деонтологія в нейрохірургії (1990), Лазерна нейрохірургія (1992).

Руденко Валентина Андріївна
(нар. 01.02.1951)

канд. біологічних наук (1985), ст.н.с (2002), учений секретар Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2000).

Закінчила Київський ордену Леніна державний університет ім.Т.Г.Шевченка з відзнакою (1973). З 1973 р. працює в Інституті нейрохірургії: старший лаборант Інституту нейрохірургії (1976–1978), молодший науковий співробітник Інституту нейрохірургії - за конкурсом (1978–1988), старший науковий співробітник Інституту нейрохірургії — за конкурсом (1988–2000), учений секретар Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2000).

У 1985 р. захистила кандидатську дисертацію на тему: “Изменение клеточных и гуморальных реакций иммунитета при черепно-мозговой травме и возможность их коррекции”. Вчене звання “Старший науковий співробітник” зі спеціальності імунологія та алергологія (2002). Член Товариства імунологів України.

Основні напрямки наукової діяльності:

- Зміни в імунному статусі хворих, розвиток нейроаутоімунних реакцій при черепно-мозковій травмі - гострий, віддалений період, повторна ЧМТ;
- Зміни в імунному статусі нейроонкологічних хворих з інфекційно-запальними ускладненнями в післяопераційному періоді з різними видами лікування – імунокрекція, лазерне опромінення периферичної крові
- “Локальні” імунні процеси, які формуються у головному мозку в нормі та при різних патологічних станах (аутоімунні, демієлінізуючі процеси, травматичне ураження головного мозку, пухлини головного мозку);
- Зміни в імунній системі організму при трансплантації ембріональної нервової тканини та її компонентів при різній патології нервової системи (клініка, експеримент).

Автор 108 опублікованих наукових праць, в тому числі: 39 статей (з них 4 розділи в 3 монографіях) 62 тези доповідей, 2 авторських свідоцтва, 4 інформаційних листи, 1 методичні рекомендації).

Основні роботи: Современные представления о патогенезе закрытой черепно-мозговой травмы (1996), Влияние клеток головного мозга на функциональную активность фагоцитирующих клеток.(1999), Иммунные свойства клеток головного мозга (1999), Гематоэнцефалический барьер и его роль в иммунных процессах ЦНС (1999), Динамика показателей клеточного иммунитета и нейроаутоиммунных реакций у больных со спастическими формами ДЦП на этапах восстановительного лечения с использованием эмбриональной нервной ткани (2000), Системные и регионарные нейроиммунные процессы при очаговых поражениях ЦНС (2000), Клініко-імунологічні дослідження впливу нейротрансплантації при спастичних формах дитячого церебрального паралічу (2000), Имунологические аспекты трансплантации эмбриональной нервной ткани (2001), Зміни імунного статусу після експериментальної кріодеструкції кори головного мозку (2004).

Рудяк Костянтин Езрович
(нар. 26.09.1928)

керівник відділу наукової медичної інформації Інституту нейрохірургії (з 1976), заслужений працівник культури України (1987). Закінчив філологічний факультет Київського держуніверситету (1951). Викладач іноземних мов Гомельського педінституту (1952–1956). З 1956 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова: бібліографом (1956–1962), зав. науковою бібліотекою (1962–1976). Провідний спеціаліст в галузі медичної інформації та бібліографії, автор фундаментальних інформаційно-бібліографічних довідників з важливих питань нейрохірургії та

неврології (пухлини, судинна патологія ЦНС, травми спинного мозку і ін.), учасник та перекладач міжнародних та вітчизняних форумів, автор оглядів зарубіжної літератури з актуальних питань нейрохірургії. Приймав участь у виданні УРЕ, журналів “Лікарська справа”, “Клінічна хірургія”, “Фармацевтичний журнал”. Відмінник охорони здоров’я, нагороджений 2 медалями.

Основні роботи: Пухлини головного та спинного мозку (1963), Судинна патологія головного та спинного мозку (1973), Травма хребта та спинного мозку (1978), набряк головного мозку (1960).

Огляди зарубіжної літератури: Пухлини головного та спинного мозку (1976), Травма хребта та спинного мозку (1980).

Рябоконт Микола Степанович
(18.02.1929 – 18.06.1981)

канд. мед. наук (1963), старший науковий співробітник (1968), завідувачий відділом хірургічного лікування епілепсії.

Закінчив Донецький медичний інститут (1952). З 1952 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: клінічний ординатор (1952–1954); молодший (1958–1968), старший науковий співробітник (1968–1981). Відмінник охорони здоров’я (1971).

Основні напрямки наукової діяльності: хірургічне лікування переломів шийного відділу хребта з пошкодженням спинного мозку, хірургічне лікування епілепсії. Автор 54 наукових робіт, 8 винаходів, 11 рац. пропозицій.

Основні роботи: Переломи шийного відділу хребта (1962), Віддалені результати лікування епілепсії після видалення епілептичного вогнища (1980), Віддалені результати застосування хронічно імплантованих внутрішньомозкових електродів при лікуванні епілепсії (1980), Результати лікування епілепсії електричною стимуляцією кори мозочку (1980).

Самбор Володимир Кузьмич
(нар. 03.09.1957)

лікар-нейрохірург відділення позамозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1986).

Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1984). З 1984 р. працює нейрохірургом в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 6 наукових праць, 1 раціоналізаторської пропозиції і 1 винаходу.

Основні роботи: Brain Edema in Intracranial Meningeomas and its Significance for surgery (1991), Age-Related Structural-Biological Features of supratentorial meningeomas (1994), Предоперационная подготовка и особенности хирургических вмешательств при краниобазальных менингеомах (1998), Хирургическое лечение злокачественных менингеом головного мозга (2000), Злоякісні менингеоми у дітей (2001).

Сапон Микола Анатолійович
(нар. 17.04.1951)

канд. мед. наук (1992), лікар-нейрохірург клініки відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988), завідувач організаційно-методичним відділом Інституту нейрохірургії (з 2001).

Закінчив Київський медичний інститут (1977). З 1977 р. працює в Інституті нейрохірургії: співробітник клініки функціональної нейрохірургії (1982–1986), лікар-нейрохірург клініки відновної нейрохірургії (з 1988), завідувач організаційно-методичним відділом Інституту нейрохірургії (з 2001). З 1986 р. по 1988 р. працював в Міністерстві охорони здоров'я на посаді інспектора Головного управління науково-дослідних робіт. Нейрохірург вищої категорії. 1992 р. захистив кандидатську дисертацію “Эффективность стереотаксических операций в лечении экстрапирамидных гиперкинезов у больных различных возрастных групп”.

З 1993 р. відповідальний секретар Української Асоціації Нейрохірургів. З 1995 р. відповідальний секретар “Українського нейрохірургічного журналу”. 1996–2000 рр. був секретарем експертної ради з клінічної медицини (хірургічні хвороби) Вищої атестаційної комісії України.

Основні напрямки наукової діяльності: функціональна нейрохірургія, відновна нейрохірургія, хірургічне лікування навгамовних больових синдромів. Автор 57 наукових робіт, 7 винаходів, 9 рацпропозицій.

Основні роботи: Стереотаксична біопсія мозкових структур у хворих з екстрапірамідною патологією і епілепсією (1985), Ритмічна фоновна активність таламічних нейронів у хворих з екстрапірамідними порушеннями рухів (1987), Порушення мнестичних функцій у хворих з паркінсонізмом при проведенні стереотаксичних втручань (1991), Ефективність стереотаксичних операцій в лікуванні екстрапірамідних гіперкінезів у хворих різних вікових груп (1992), Криодеструкція чутливого корешка в лікуванні тяжелих форм невралгії трійничного нерва (1997), Електроміографічні критерії ефективності реінервації після хірургічного лікування хворих з травмою плечового сплетення (1998), Surgical treatment of the patients with hard facial pain (1999), Анатомо-фізіологічне обґрунтування і електрофізіологічний контроль проведення ортотопічної контралатеральної невротизації первинним середнім стоволом інтактною стороною при тотальному плекситі з інтрадуральним отримом CV–ТІ корешків (2004).

Семенова Віра Михайлівна
(нар. 22.02.1940)

доктор мед. наук (1993), зав. лабораторією культивування тканин Інституту нейрохірургії ім.акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1992).

Закінчила Київський медичний інститут (1965). З 1965 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-науковий співробітник відділу нейropатоморфології (1965–1972), мол. наук. співроб. (1972–1986).

Канд. мед. наук (1972), ст. наук. співроб. (1987–1992). З 1992 р. — керівник лабораторії культивування тканин, головний науковий співробітник. В 1993 р. захистила докторську дисертацію “Экспериментально-морфологическая оценка эффективности антибластической терапии глиом головного мозга”. Відмінник охорони здоров'я. Нагороджена 2 медалями. Основні напрямки досліджень: нейropатоморфологія ЦНС, експериментальна нейроонкологія, клітинна експериментальна нейробіологія. Автор 155 наукових публікацій, співавтор 4 монографій, автор 8 раціоналізаторських пропозицій. Співкерівник 2 кандидатських дисертацій.

Член Російської Асоціації клітинних культур (з 1992), член Європейської Асоціації тканинних культур (з 1993). Основні роботи: Некоторые особенности пролиферативной активности макроглиальных опухолей мозга в культуре тканей (1982), Взаимодействие эмбриональной нервной ткани с глиальной опухолью при их совместном культивировании и трансплантации в мозг (1997), Фотодинамическая терапия опухолей головного мозга: эффект в культуре глиомы (штамм 101.8) (2000), Изучение индукции дифференцировки клеток, полученных из эмбрионального и постнатального мозга в условиях культивирования *in vitro* (2004), Нейральные стволовые клетки головного и спинного мозга взрослого организма (2005).

Сергієнко Тарас Михайлович
(06.07.1918 – 15.09.2001)

доктор мед. наук (1968), проф. (1974), провідний науковий співробітник-консультант (1986).

Закінчив 1-й Московський медичний інститут (1941). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). Хірург Гостомельської дільничої лікарні (1945–1948). З 1948 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: аспірант (1948–1951), старший науковий співробітник (1951–1956), керівник відділу експериментальної нейрохірургії (1956–1986).

Канд. мед. наук (1953), старший науковий співробітник (1951). В 1968 р. захистив докторську дисертацію “Повільно наростаюча внутрішнь-

очерепна гіпертензія”. Відмінник охорони здоров’я, нагороджений орденом, 14 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, судинна нейрохірургія (патогенез), черепно-мозкова травма. Автор 170 наукових робіт, і монографії, 5 винаходів, 80 раціоналізаторських пропозицій. Під його керівництвом виконано 7 кандидатських і 2 докторські дисертації.

Основні роботи: Роль судинного фактору в патогенезі і компенсації внутрічерепної гіпертензії (1964), Набряк та набухання мозку як нейрохірургічна проблема (1987), Імпедансометрія в нейрохірургічній практиці (1989), Методика проведення роздільної імпедансометрії мозку і біологічних об’єктів (1989) та ін.

Склярєнко Ніна Іванівна
(нар.3.01.1927)

завідуюча клініко-діагностичною лабораторією Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1956).

В 1950 р. закінчила Львівський медичний інститут. З 1950 по 1952 працювала лікарем-ординатором дільничної лікарні в с.Шевченково, Кілійського району, Одеської (Ізмаїльської) області. З 1953 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар науковий співробітник (з 1953), завідувача клінічно-діагностичної лабораторії (з 1956). Ветеран праці, відмінник охорони здоров’я (1972), нагороджена Грамотами (1970, 2000), Подякою Київської міської адміністрації (2000).

Основні напрямки наукової діяльності: дослідження цереброспинальної рідини, крові при травмах головного мозку, геморагічних інсультах, пухлинах та захворюваннях ЦНС. Крім того, клініко-діагностична лабораторія була консультативним центром для лікарів-лаборантів по вивченню та діагностиці ліквора при травмах, пухлинах і захворюваннях ЦНС. Автор 10 друкованих і 26 рукописних наукових праць, однієї раціональної пропозиції.

Основні роботи: Значення реакції зв’язування комплемента з цисторцирковим антигеном у діагностиці цистециркозу головного мозку (1958), Лікворологічні порушення та зміни складу цереброспинальної рідини при пухлинах задньої черепної ямки (1963), Деякі показники крові у динаміці больового синдрому (1965), Дослідження чутливості до преднізолону у хворих з пухлинами дієнцефально-гіпофізарної області (1971).

Скобська Оксана Євгенівна
(нар. 16.11.1970)

канд. мед. наук (1999). науковий співробітник відділу отоневрології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1996).

Закінчила Київський Державний медичний інститут ім. О.О.Богомольця (1993). З 1996 р. науковий співробітник відділу отоневрології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України. Отоларинголог першої категорії. В 1999 р. захистила кандидатську дисертацію.

Основні напрямки наукової діяльності: розробка та удосконалення методів обстеження кохлеовестибулярних функцій, клінічна отоневрологічна діагностика при травматичних, судинних, пухлинних, запальних ураженнях головного мозку.

Автор 10 наукових робіт, 1 інформаційного листа.

Основні роботи: Диференціально-діагностичне та прогностичне значення комп'ютерної вестибулометрії при струсі та забої головного мозку легкого ступеня у дітей (1999).

Скобський Євген Іванович
(нар. 02.08.1941)

канд. мед. наук (1972), ст. наук. співроб. (з 1981), заступник головного лікаря Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України з лікувальної роботи (з 1990).

Закінчив Івано-Франківський медичний інститут (1964). Служба в армії (1964–1965). З 1968 р. працює в Інституті нейрохірургії: аспірант (1968–1971), мол. наук. співроб. (1972–1976), ст. наук. співроб. (1981).

Тричі направлявся на роботу за кордон: 1977–1979 — Народна Республіка Ангола, 1985–1987 — Народна Республіка Мозамбік, 1993–1996 — Лівійська Джамахерія.

Нейрохірург і організатор охорони здоров'я вищої категорії. Учасник бойових дій. Відмінник охорони здоров'я (1981). Нагороджений 4 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: нейрохірургія дитячого віку, нейротравматологія. Автор 37 наукових робіт, 1 винаходу, 5 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Особливості діагностики, клініки і лікування минаючих порушень кровообігу в вертебро-базиллярному басейні (1972), Діагностика, профілактика і лікування інфекційних ускладнень при черепно-мозковій травмі у дітей на етапах медичної евакуації (1987).

Скуратов Василь Михайлович
(28.12.1923 – 24.11.1998)

Закінчив Станіславський (Івано-Франківський) державний медичний інститут в 1953 р. Після закінчення Інституту працював лікарем-хірургом в с.Олександрівка Миколаївської області. В листопаді 1953 р. був зарахований науковим співробітником Київського НДІ нейрохірургії, 1961–1962 — лікар-анестезіолог Інституту нейрохірургії, 1962–1964 — мол. наук. співроб. Інституту нейрохірургії, 1962 — канд. мед. наук, 1964–1965 — лікарня “Медмістечко”, лікар-нейрохірург, 1965–1986 — лікар-нейрохірург Київської клінічної лікарні №14 ім.Жовтневої Революції, 1986–1998 — лікар-методист організаційно-методичного відділу.

Лікар-нейрохірург вищої категорії (з 1972 р.).

Учасник Великої Вітчизняної війни. Нагороджений орденом та медалями.

Автор 90 друкованих робіт, 5 рукописів, 50 раціоналізаторських пропозицій.

Слинко Євген Ігорович
(нар. 22.03.1967)

доктор мед. наук (2002), завідувач відділення патології хребта та спинного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1996 р.).

Закінчив у 1989 р. з відзнакою Київський медичний інститут (нині Національний медичний університет). З 1989 по 1991 рік навчався в клінічній ординатурі, а потім (1992–1994) в аспірантурі на кафедрі нейрохірургії НМУ імені О.О. Богомольця. 1994 р. під керівництвом проф. Цимбалюка В.І. захистив кандидатську дисертацію на тему “Експериментальна нейрохірургічна корекція поведінкових порушень”.

З 1994 р. співробітник клініки патології хребта та спинного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України. З 1996 р. завідувач відділенням патології хребта та спинного мозку того ж інституту. 2002 р. під керівництвом акад. Зозулі Ю.П. захистив докторську дисертаційну роботу на тему “Діагностика і хірургічне лікування судинних новоутворень та судинних мальформацій спинного мозку і хребта”.

Основні напрямки діяльності — хірургічне лікування патології міжхребцевих дисків, стабілізуючі втручання на хребті, судинна спінальна патологія, інтрамедулярні утворення, пухлини хребців, сірінгомієлія, аномалії краніоцервікальної ділянки.

Автор близько 62 наукових статей, 43 тез та 4 монографій.

Основні публікації: Монографії — В.И.Цымбалюк, Т.П.Верхоглядова, Е.И.Слынько “Нейрохирургическое лечение психических заболеваний” (1997); Ю.А. Зозуля, Е.И. Слынько “Спинальные сосудистые опухоли и мальформации” (2000); Повреждения позвоночника и спинного мозга / под. ред. Н.Е.Полищука (2001); Н.Е. Полищук, Е.И. Слынько, Н.Н. Хотейт “Хирургическое лечение дискогенных радикуломиелопатий шейного отдела позвоночника” (2004); Статті — А.І. Pastushyn, Е.І. Slin’ko, G.M. Mirzoyeva. Vertebral hemangiomas: diagnosis, management, natural history and clinicopathological correlates in 86 patients (1998); Ю.А.Зозуля, Н.Е.Полищук, Е.И.Слынько Хирургическое лечение медуллоцервикальных глиом.

Смалюх Юрій Віталійович
(нар. 08.09.1955)

канд. мед. наук (1989), ст. наук. співроб. (з 1991).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1978). Лікар-нейрохірург Вінницької міської клінічної лікарні № 2 (1979–1982). Клінічний ординатор кафедри нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1982–1984). Аспірант Інституту нейрохірургії (1985–1989). Лікар-нейрохірург (1989–1991) та завідуючий відділенням нейротравми Інституту нейрохірургії (1991–1993). З 1993 р. — нейрохірург-консультант Центру травми м.Тріполі (Лівія). Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравма. Автор 42 наукових праць.

Основні роботи: Неотложная помощь при краниоторакальной травме (1987), Особенности интенсивной терапии при краниоторакальных травмах (1988), Особенности диагностики и лечения черепно-мозговой травмы, сочетающейся с повреждениями грудной клетки (1989), Профилактика и лечение гнойно-воспалительных осложнений при открытой черепно-мозговой травме с использованием декаметоксина (1992).

Сорочинський Цезарь Макарович
(нар. 20.04.1924)

закінчив з відзнакою Вінницький медичний інститут у 1950 р., того ж р. обійняв посаду клінічного ординатора в Інституті нейрохірургії. З 1952 р. працює у відділі нейрорентгенології.

1961 р. захистив кандидатську дисертацію на тему: “Уповільнена спрямована пневмоенцефалографія при пухлинах півкуль великого мозку”.

З 1970 по 1977 р. Ц.М. Сорочинський завідував відділенням нейрорентгенології.

Ветеран Великої Вітчизняної війни. За участь у бойових діях удостоєний 3 державних нагород.

Соснов Юрій Данилович
(нар. 17.05.1930)

доктор мед. наук (1982), завідувачий клінікою позамозкових пухлин Інституту нейрохірургії (1983–1990).

Закінчив Одеський медінститут (1954). Завідувачий відділенням гнійної хірургії лікарні ВТЛ “АП” 242 (1954–1955), лікар сільської дільничої лікарні Одеської області (1955–1958), лікар туб. санаторію “Чорноморка” (1958), викладач з хірургії Одеського медичного училища № 3 (1958), ординатор нейрохірургічного відділення Одеської обласної лікарні (1959–1960), клінічний ординатор Київського НДІ нейрохірургії (1961–1963), мол.

наук. співроб. (1963–1965). Асистент кафедри реабілітації КІУЛ (1965–1974), ст. наук. співроб. відділення онкології НДІ нейрохірургії (1974–1983). В 1967 р. захистив кандидатську дисертацію.

В 1982 р. захистив докторську дисертацію на тему “Комбіноване лікування злоякісних гліальних пухлин великих півкуль головного мозку”. Відмінник охорони здоров’я.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія. Автор 83 наукових робіт, 1 монографії, 1 винаходу.

Основні роботи: Вікові особливості діагностики гліобластом головного мозку (1984), Оперативні втручання при захворюваннях головного мозку (1986), Діагностика та лікування метастазів рака у головний мозок (1987), Вплив хірургічного втручання на стан системи імунітету при пухлинах головного мозку (1990).

Спасіченко Петро Васильович
(нар. 17.11.1940)

канд. мед. наук (1981), ст. наук. співроб. (з 1983), завідувачий відділенням анестезіології і реанімології Інституту нейрохірургії (з 1985).

Закінчив Київський медичний інститут (1964). З 1964 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А. П. Ромоданова, лікар (1964–1983), старший науковий співробітник (з 1983), завідувачий відділенням анестезіології і реанімології (з 1985).

Захистив кандидатську дисертацію в 1981 р. Анестезіолог-реаніматолог вищої категорії, винахідник, відмінник охорони здоров’я (1978), нагороджений 2 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: анестезіологічне забезпечення та інтенсивна терапія хворих з пухлинами головного та спинного мозку, черепно-мозковою травмою та судинною патологією. Автор 106 наукових робіт, 4 методичних рекомендацій, 1-ге інформаційного листа, 8 винаходів, 36 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Застосування методу гіпоксичного навантаження для виявлення компенсаторних можливостей вітальних функцій організму у хворих з пухлинами головного мозку (1972), Стан функції зовнішнього дихання у хворих з пухлинами великих півкуль головного мозку (1981), Метод лікворного діалізу в ранньому післяопераційному періоді у хворих з пухлинами головного мозку (1981), Внутрішньосудинне низькоенергетичне лазерне опромінення крові в комплексному лікуванні нейрохірургічних хворих (1989), Лікування хворих, з тяжкою черепно-мозковою травмою з застосуванням препарату ель-лізин есцинат (2004).

Спиридонова Майя Василівна
(нар. 10.09.1937)

канд. мед. наук (1973), лікар-невропатолог Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1983).

Закінчила Перший Ленінградський медичний інститут з відзнакою (1960). Працювала лікарем-невропатологом та завідуючою поліклінічним відділенням міської лікарні м. Неман (Калінінградської області) та м. Києві. З 1972 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-радіолог (1972–1983), лікар-невропатолог (з 1983). Відмінник охорони здоров'я, нагороджена 2 медалями. Лікар-невропатолог вищої категорії, Довірений лікар Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, черепно-мозкова травма, судинна патологія (поглиблене вивчення мозкового регіонарного кровотоку), застосування різних радіонуклідних методів обстеження при нейрохірургічній патології. Автор 58 наукових робіт, 8 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Определение регионарного мозгового кровотока с помощью Xe-133 при опухолях больших полушарий головного мозга (1972), Состояние сосудов мозга и мозгового кровотока при гидроцефалии у детей грудного возраста (1982), Отдаленные результаты закрытой черепно-мозговой травмы и нарушение церебральной гемодинамики (по данным РОМК, РМС и клинко-психопатологического изучения) (1986), Місцевий мозковий кровоток (ММКТ) і місцева реактивність судин головного мозку при локальному його забої (1993).

**Станіславський В'ячеслав Григорович
(1933–1986)**

доктор мед. наук (1973), проф. (1978), перший завідувач кафедрою нейрохірургії Київського медичного інституту (1981–1986).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1959). З 1959 р. працював у Київському НДІ нейрохірургії: лікар-науковий співробітник (1959–1960), мол. наук. співроб. (1960–1968), ст. наук. співроб. (1968–1970). Доцент курсу нейрохірургії при кафедрі нервових хвороб Київського медінституту (1970–1981), завідувач кафедрою нейрохірургії (1981–1986).

Канд. мед. наук (1965), ст. наук. співроб. (1968), доцент (1970). В 1973 р. захистив докторську дисертацію “Первинні саркоми півкуль мозку (патоморфологія, клініка, діагностика, хірургічне і комбіноване вікування)”.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, травматичні пошкодження центральної та периферичної нервової системи. Автор 2 монографій, 120 наукових робіт, 10 винаходів. Нагороджений золотою та бронзовою медалями за участь у виставках. Під його керівництвом виконано 7 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Патоморфологічна характеристика судин первинних внутрішньочерепних сарком (1971), Менінгеоми задньої черепної ямки (1976), Саркоми головного мозку (1977), Менінгеоми мозочкового намету (1979), Мікрохірургічні операції при травматичних пошкодженнях периферичних нервів (1982).

**Степаненко Ірина Володимирівна
(нар. 11.03.1950)**

д.мед.н. (2004), ст.н.с. (1988), завідувача відділенням післяопераційної реабілітації Інституту нейрохірургії імені акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988), керівник Регіонального Центру нейрореабілітації при Інституті нейрохірургії (з 2004).

Закінчила Ужгородський Державний університет (1973). З 1976р. працює в Інституті нейрохірургії: старшим лаборантом кафедри реабілітації (1976–1983), ординатором Інституту нейрохірургії (1984–1988), завідувачою відділенням (з 1988), керівником Центру нейрореабілітації (з 2004). Ст.н.с. (з 1988). Невропатолог вищої категорії (1990).

В 1982 р. захистила кандидатську, в 2004 р. — докторську дисертацію.

Основні напрямки наукової діяльності: розробка методів відновного лікування хворих неврологічного і нейрохірургічного профілю, вивчення особливостей ура-

ження головного мозку у ліквідаторів аварії на ЧАЕС. Автор 132 наукових робіт, 4 винаходів, рацпропозицій, 3 методичних рекомендацій, співавтор 3 монографій.

Основні роботи: Відновна електростимуляція нервових структур через довгострокові вживлені електроди у неврологічних і нейрохірургічних хворих з руховими дефектами (1976–1982); Спосіб реабілітації функції м'язів (1982); Значення електроміографії для оцінки ефективності електростимуляції у хворих з наслідками гострих порушень мозкового кровообігу (1983); Спосіб відновлення акту ковтання при бульбарних і псевдобульбарних ураженнях (1988); Лікування рухових і мнестичних порушень у нейрохірургічних хворих (1989); Спосіб лікування окорухових порушень (1992); Організація та принципи забезпечення реабілітаційного лікування хворих нейрохірургічного та неврологічного профілю (1998); Спосіб оцінки ступені тяжкості енцефалопатії (2004); Клініко-неврологічні, імунологічні та метаболічні зміни при енцефалопатії внаслідок радіаційного впливу у ліквідаторів аварії на ЧАЕС (1993–2004).

Сулій Микола Миколайович
(04.10.1951 – 27.08.2000)

доктор мед. наук (1999), завідувач клінікою відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (1991–2000).

Закінчив Київський медичний інститут (1979). Старший лаборант кафедри нейрохірургії Київського медичного інституту (1979–1985). Ординатор відділення нейрохірургії лікарні №14 м. Києва (1985–1987). Асистент кафедри нейрохірургії Київського медичного інституту (1988–1991). В 1987 р. захистив кандидатську дисертацію.

В 1999 р. захистив докторську дисертацію “Диференційоване мікрохірургічне лікування травматичних ушкоджень плечового сплетення”.

Нейрохірург вищої категорії. Лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки (1998).

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравма, патологія периферичної нервової системи.

Автор 72 наукових робіт, 21 винаходів, 26 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Реінервація при пошкодженнях плечового сплетіння (1987), Лікування множинних пошкоджень периферичних нервів (1988), Мікрохірургічне лікування тотальних пошкоджень плечового сплетіння (1997), Диференційоване лікування пошкоджень периферичних нервів (1999).

Сутковий Дем'ян Аврамович
(нар. 7.07.1940)

доктор біол. наук (2005), провідний науковий співробітник, лауреат премії ім. акад. О. О. Богомольця, керівник лабораторії біохімії енергетичного обміну та окисно-антиоксидантного гомеостазу Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1991).

Основні напрямки наукової діяльності: визначення енергогенеруючого, окисно-відновного метаболізму та антиоксидантного статусу в організмі людини і ЦНС ссавців при різних видах ушкодження головного мозку, обумовленого травматичною, судинною, онкологічною та радіаційною

патологією, а також вивчення та розробка методів корекції енергогенеруючого та про-, антиоксидантного статусу. Автор 141 наукової роботи, із них 4 монографії.

Тананайко Петро Герасимович
(29.06.1894 – 05.12.1958)

канд. мед. наук (1947), керівник клініки нейроонкології Київського НДІ нейрохірургії (1952–1956).

Закінчив медичний факультет Київського Університету (1916). Військовий лікар Царської Армії (1916–1918), ординатор клініки Київського медичного інституту (1918–1923), лікар-хірург в поліклініці і бюро чергувань Червоного Хреста (1924–1925), завідувач хірургічним відділенням Проскурівської окружної лікарні Кам'янець-Подільської області, лікар-хірург 1-ї поліклініки м.Києва (1937–1941), начальник нейрохірургічної групи на фронті Великої Вітчизняної війни

(1941–1945). З 1945 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: мол. наук. співроб. відділення нейроонкології (1945–1948), ст. наук. співроб. цього ж відділення (1948–1952), керівник відділу вегетативної нервової системи (1952–1956), керівник відділу нейроонкології (1956–1958). Нагороджений 3 орденами та 2 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: кортико-вісцеральна патологія в хірургії, нейроонкологія. Автор 8 наукових робіт.

Основні роботи: До питання про оперативне лікування рухливої нирки (1926), Про виразку тонкої кишки (1931), Про пошкодження черепа та мозку (1942), Вогнищеві пошкодження венозних пазух твердої мозкової оболонки та їх хірургічне лікування (1948).

Танасійчук Олександр Феліксович
(нар. 03.02.1967)

канд. мед. наук (1998).

У 1989 р. закінчив Куйбишевську військово-медичну академію. Протягом трьох років проходив військову службу на посаді начальника об'єднаного медичного пункту. Клінічний ординатор (1992–1994), аспірант (1995–1998) кафедри неврології з курсом нейрохірургії Вінницького медичного університету. Асистент курсу нейрохірургії кафедри нервових хвороб з курсом нейрохірургії Вінницького медичного університету (1995). З 1998 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України науковим співробітником клініки лазерно-ендоскопічної спінальної нейрохірургії. Консультант-нейрохірург діагностичного центру АМН України “Здоров’я літніх людей”.

Автор 18 наукових робіт, 1 авторського свідоцтва на винахід. Основні напрямки наукової діяльності: удосконалення мініінвазивних методів лікування при больових синдромах остеохондрозу.

Ткач Анатолій Іванович
(нар. 13.12.1936)

канд. мед. наук (1972), Заслужений лікар України (1987), головний лікар Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1972).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1960). Лікар-хірург, головний лікар Успенської лікарні Луганської області (1960–1963).

З 1963 р. працює в Інституті нейрохірургії: спец.ординатор (1963–1965), лікар-нейрохірург (1965–1967), завідуючий поліклінічним відділенням (1967–1972), головний лікар (1972–1976), ст. наук. співроб. (1976–1980), головний лікар Інституту нейрохірургії (з 1980).

З 1973 р. по 1976 р. знаходився в закордонному відрядженні у Тунісі, де очолював нейрохірургічне відділення. Керівник вищої категорії за спеціальністю “Організація і управління охороною здоров’я”. Нагороджений орденом і 3 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: захворювання і травми хребта та спинного мозку. Автор 27 наукових робіт, 4 винаходів.

Третяк Ігор Богданович
(нар. 05.10.1960)

канд. мед. наук (1994), ординатор відділення відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1988)

Закінчив Київський медичний інститут (1984). Клінічний ординатор кафедри нейрохірургії Київського медінституту (1984–1986), лікар нейрохірург лікарні № 14 м. Києва (1986–1988) Нейрохірург вищої категорії. З 1988 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-нейрохірургом відділення відновної нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: травма та захворювання периферичної нервової системи, больові синдроми. Автор 42 наукових робіт, 2 винаходів, 3 рацпропозицій.

Основні роботи: Мікрохірургічне лікування ушкоджень периферичних нервів (1991), Результати хірургічного лікування пухлин периферичних нервів (1991), Контроль регенерації при хірургічному лікуванні травматичних ушкоджень периферичних нервів (1993), Комплексне лікування пошкоджень периферичних нервів (1993), інструментальні методи діагностики патології периферійних нервів (1996), Напрямки хірургічного лікування хворих із травматичними ушкодженнями плечового сплетення, ускладненого хронічним больовим синдромом (1998), Хірургічне лікування хворих з патологією лицевого нерва (1999), Хірургічні втручання на корінцях та шийних нервах при спастичній кривошії (2000), Лікування спастичності та больових синдромів методом хронічної електростимуляції задніх стовпів спинного мозку (2001).

Трош Рустем Меметович
(нар. 26.08.1938)

доктор мед. наук (1984), проф. (2000), заслужений лікар України (1999), головний науковий співробітник, керівник нейроонкологічної клініки Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Кримський медичний інституту (1962). Головний лікар дільничної лікарні в Херсонській області (1962–1965), ординатор нейрохірургічного відділення Херсонської обласної лікарні (1965–1967). З 1967 р. працює в Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1966–1968), лікар-нейрохірург (1968–1975), головний лікар (1975–1980), ст. наук. співроб. (1980–1988), керів-

ник нейроонкологічної клініки (з 1988). Канд. мед. наук (1971). В 1984 р. захистив докторську дисертацію “Діагностика і хірургічне лікування краніоорбітальних менінгеом”.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія.

Автор та співавтор 102 наукових робіт і двох монографій. Під його керівництвом виконано 5 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Пухлини зорового горба і підкіркових вузлів головного мозку (1977), Краніоорбітальні пухлини (1988), Досвід лікування хворих з невриномою VIII нерва (1999), Хірургія позамозкових пухлин основи черепа (2002–2003).

Троян Олександр Іванович
(нар. 26.04.1969)

Закінчив Вінницький медичний інститут ім. М.І. Пирогова у 1993 р. за фахом “лікувальна справа”. Після закінчення інституту працював в нейрохірургічному відділенні Вінницької психоневрологічної лікарні ім. акад. О.І.Ющенка. Проходив навчання в інтернатурі на кафедрі нейрохірургії Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика (1993–1996) за спеціальністю “нейрохірургія”. З 1996 по 1998 був прийнятий за конкурсом в клінічну ординатуру на ту ж кафедру. По закінченні клінічної ординатури склав іспити та був зарахований до аспірантури на кафедру нейрохірургії Національного медичного університету імені акад. О.О. Богомольця (1998–2001).

У 2002 захистив кандидатську дисертацію на тему “Вплив трансплантації фетальної нервової тканини на динаміку перекисного окислення ліпідів, антиоксидантний статус, окисне фосфорилування при експериментальній тяжкій черепно-мозковій травмі”.

З 2002 р. працює асистентом кафедри нейрохірургії НМУ ім. О.О.Богомольця. Лікувальну роботу виконує на базі клініки патології хребта та спинного мозку №1 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова.

Автор понад 30 наукових робіт.

Основні напрямки наукової діяльності: нейротрансплантологія, нейротравматологія, патологія хребта й спинного мозку, патологія периферичної нервової системи.

Основні наукові роботи: Исследование активности свободнорадикальных перекисно-окислительных реакций в остром и отдаленном периоде тяжелой черепно-мозговой травмы (1999), Вплив трансплантації фетальної нервової тканини на активність процесів перекисного окислення ліпідів та антиоксидантного захисту у післятравматичний період експериментальної тяжкої черепно-мозкової травми (2001), Трансплантація фетальної нервової тканини як метод корекції біоенергетичних процесів в мозку при черепно-мозковій травмі в експерименті (2001), Нейрохірургічні аспекти вогнепальної травми периферичних нервів (2004), Результати мікрохірургічного лікування інтрамедулярних пухлин спинного мозку шийної локалізації (2004), Хірургічне лікування гриж грудного відділу хребта і його результати (2004).

Тушевський Вадим Пилипович
(17.04.1925 – 05.09.2001)

доктор мед. наук (1978), акад. Інтернаціональної Академії Патології США (1992), ведучий науковий співробітник НДІ нейрохірургії (1992). Закінчив Вінницький медичний інститут (1950). З 1950 по 1952 р. працює в Українському науково-дослідному Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1952), служба в армії (1952–1955), лікар-нейрохірург, науковий співробітник, молодший науковий співробітник (1955–1965), старший науковий співробітник (1965–1982), керівник лабораторії нейропатоморфології (1982–1986), старший науковий співробітник (1987–1992).

Канд. мед. наук (1962). У 1978 р. захистив докторську дисертацію “Ультраструктурна організація макрогліальних пухлин мозку людини”.

Основні напрямки наукової діяльності: ультраструктурна організація пухлин центральної нервової системи, проблеми набряку та дислокації мозку, епілепсії. Автор 129 наукових праць та фрагменту одної монографії. Вперше доказав великі можливості електронно-мікроскопічної діагностики пухлин мозку.

Файнзільбер Яків Ісаакович
(1900–1973)

канд. мед. наук (1947), завідуючий відділом нейротравматології Київського Інституту нейрохірургії (1950–1962).

Закінчив Київський медичний інститут (1925). З 1925 по 1926 р. — лікар клініки невідкладної хірургії Жовтневої лікарні м. Києва, з 1927 по 1937 — ординатор хірургічного відділення окружної бази в м. Бобруйську (Білорусія). З 1937 по 1940 — хірург лікарні імені і.П.Павлова в м. Києві. Учень П.С.Бабицького та Л.А.Корейки. З 1946 по 1950 Лікар-нейрохірург Київського психоневрологічного інституту, ст. наук. співроб. (1950). Перший завідуючий відділом нейротравматології

Київського Інституту нейрохірургії (1950–1962).

Учасник Великої Вітчизняної війни, воював на Волховському, III-го Прибалтійському і Білоруському фронтах. Автор 37 наукових праць по нейротравматології. Нагороджений 2 орденами та 3 медалями.

Основні роботи: Матеріали до клініки гострої травми черепа в світлі лікворної гіпо- та гіпертензії (1952), Раннє хірургічне лікування вогнепальних пошкоджень хребта та спинного мозку (1955), Діагностика та лікування закритих переломів кісток скеліття та основи черепа (1957).

Феденко Юрій Захарович
(1937 – 2004)

канд. мед. наук (1970), доцент (1974). Закінчив Київський медичний інститут в 1964 р. і з цього р. працював лікарем-нейрохірургом (1964–1970). Після захисту кандидатської дисертації (1970) був обраний асистентом курсу нейрохірургії Київського медінституту (1970–1973), а з 1973 р. працював на посаді доцента кафедри медичної реабілітації по курсу нейрохірургії Київського інституту удосконалення лікарів (1973–1985), яка базувалась територіально в Київському науково-дослідному Інституті нейрохірургії. В подальшому лікар-нейрохірург Київської міської лікарні №14 (1985–1988), а з 1988 р. працював лікарем-нейрохірургом Київської обласної лікарні. Лікар-нейрохірург вищої категорії, ветеран праці. Нагороджений 1 медаллю.

Автор 63 наукових робіт, 1 винаходу, 36 рацпропозицій.

Основні напрямки науково-практичної діяльності: нейроонкологія, нейротравматологія, медична реабілітація хворих нейрохірургічного і неврологічного профілю.

Федірко Володимир Олегович
(нар. 12.04.1962)

канд. мед. наук (1996), лікар-нейрохірург відділу субтенторіальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії АМН України (з 1995).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1985). Науковий співробітник відділу травматології ВІВЕТІН (1985–1987). Ординатор відділення нейротравми лікарні N2 м.Вінниця (1988). Клінічний ординатор Київського інституту удосконалення лікарів (1989–1991). З 1991 р. працює в Інституті нейрохірургії: лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку (1991–1994), відділу субтенторіальної нейрохірургії (з 1995). Лікар-нейрохірург вищої категорії (1998). Основні напрямки наукової роботи: нейротравма, нейроваскулярно-компресійні синдроми задньо-черепної ямки, нейроонкологія, розробка та модифікація нових доступів до новоутворень ЗЧЯ.

Автор 1 монографії, 35 статей, 3 винаходів.

**Харченко Олександр Петрович
(10.11.1928 – 04.09.1998)**

канд. мед. наук (1966), завідувач лабораторією клінічної електрофізіології Інституту нейрохірургії (з 1954). В 1966 р. захистив кандидатську дисертацію.

Закінчив Київський медичний інститут (1953). З 1953 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: ординатор (1953–1962), молодший науковий співробітник (1961–1976), старший науковий співробітник (1976–1988).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, епілесія, черепно-мозкова травма. Автор 83 друкованих наукових праць, 4 винаходів, 19 раціоналізаторських пропозицій. Під його керів-

ництвом виконана одна кандидатська дисертація.

Основні роботи: Про діагностичне значення електроенцефалографії при пухлинах півкуль великого мозку (1966), Характеристика вогнища епілептогенної активності (1974), Динаміка електрофізіологічних показників у віддалений період закритої черепно-мозкової травми (1989).

**Хижняк Михайло Віталійович
(нар. 07.11.1963)**

канд. мед. наук (1992), завідувач клінікою лазерно-ендоскопічної спінальної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1996).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1986). Лікар нейротравматологічного відділення другої Вінницької міської лікарні (1986–1988). Аспірант Інституту нейрохірургії (1989–1992). Асистент курсу нейрохірургії кафедри нервових хвороб Вінницького медичного інституту (1992–1994).

З 1994 р. працює в Інституті нейрохірургії. Завідувач клінікою лазерно-ендоскопічної спінальної нейрохірургії (з 1996).

Проходив стажування в Австрії, Німеччині та Фінляндії. Основні напрямки наукової діяльності: удосконалення мініінвазивних методів лікування при больових синдромах остеохондрозу. Автор 25 наукових робіт, в тому числі 1 авторського свідоцтва.

**Хмельницький Геннадій
Владиславович
(нар. 20.03.1964)**

канд. мед. наук (1999), нейрохірург відділення внутрішньомозкових пухлин Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1989).

Закінчив з відзнакою Київський медичний інститут (1987). З 1987 р. працює в Інституті нейрохірургії лікарем-нейрохірургом відділення нейроонкології.

Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія.

Автор понад 70 наукових робіт.

**Хоминський Борис Степанович
(28.12.1895 – 23.11.1977)**

доктор мед. наук (1946), проф. (1947), завідувачий (1950–1975), професор-консультант (1975–1977) відділу патоморфології Київського НДІ нейрохірургії.

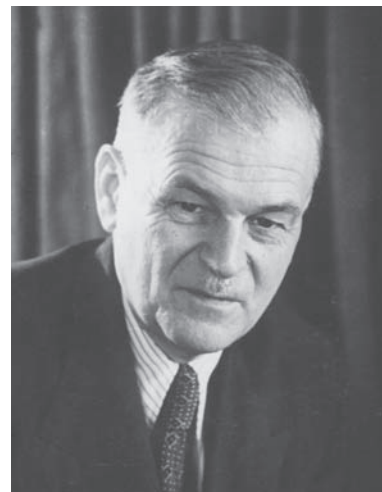
Закінчив Київський медичний інститут (1921). Ординатор (1922–1928); прозектор (1928–1929) Київського психоневрологічного інституту; завідувачий патоморфологічною лабораторією Київської психіатричної лікарні (1929–1942); завідувачий патоморфологічною лабораторією Київського психоневрологічного інституту (1945–1950). З 1950 р. працював в Київському НДІ нейрохірургії. В 1940 р. захистив докторську дисертацію “Малеріали по гістохімії ліпоїдів при патологві нервової системи”. Вся наукова діяльність Б.С.Хоминського була пов’язана з вивченням нейрохірургічної патології.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, патологічна анатомія внутрішньочерепної гіпертензії, деяких інтоксикацій, гнійних захворювань мозку.

Автор 106 наукових робіт, 2 монографій. Створив оригінальну класифікацію пухлин ЦНС, є одним із співавторів міжнародної класифікації пухлин ЦНС при ВОЗ.

Під його керівництвом виконано 15 докторських і 24 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Питання патогенезу і класифікації гліальних пухлин (1954), Питання внутрішньочерепної гіпертензії в патоморфологічному освітленні (1955), Про грижевидні вклинення головного мозку, що утворюються при підвищеному внутрішньочерепному тиску (1956), Керівництво з патологічної анатомії ЦНС (1962), Гістологічна діагностика пухлин центральної нервової системи (1969).

Хонда Олексій Миколайович
(нар. 13.03.1949)

канд. мед. наук (1989), асистент кафедри нейрохірургії Національного медичного університету (з 1981), доцент кафедри оперативної хірургії та топографічної анатомії (1995), завідувач курсом нейрохірургії медичного інституту Української асоціації народної медицини (з 1996). Закінчив Київський медичний інститут з відзнакою (1973). Після проходження інтернатури з 1974 по 1981 рр. працював нейрохірургом нейрохірургічного відділення Київської міської лікарні № 14, з 1974 по 1976 рр. — служба в армії на посаді лікаря.

Основні напрямки наукової діяльності: розробка методик дослідження і хірургічного лікування, включаючи мікрохірургічну техніку, хворих з патологією периферійної нервової системи. Автор 65 наукових робіт, 2 винаходів. Нейрохірург вищої категорії.

Основні роботи: Мікрохірургічні операції при травматичних пошкодженнях периферійних нервів (1982), Діагностичне значення шкірної температури при травматичних пошкодженнях нервових стовбурів верхніх кінцівок до і після хірургічного лікування (1989), Особливості діагностики та лікування пухлин периферійних нервів (1990), Функціональний принцип в мікрохірургії периферичних нервів (1996), Нейрохірургія. Курс лекцій (2000).

Хорец-Бротман Марк Карлович
(25.04.1908 – 25.11.1992)

канд. мед. наук (1941), завідувач оргметодвідділом Київського НДІ нейрохірургії (1959–1988).

Закінчив Київський медичний інститут (1931). З 1931 по 1937 рр. працював лікарем в медичних закладах Слов'янська, Харкова, Києва. Аспірант кафедри неврології КІУЛ (1937–1940 рр.). Учасник Великої Вітчизняної війни (1941–1945). Канд. мед. наук (1941). 1946–1949 рр. — старший науковий співробітник Київського психоневрологічного інституту, 1949–1950 рр. — завідувачий відділенням Київського філіалу центрального НДІ експертизи працевлаштування Міністерства соціального забезпечення. З 1950 р. працює в Київському НДІ нейрохірургії: старший науковий співробітник (1950–1959), зав. оргметодвідділом (1959–1988). Відмінник охорони

здоров'я, ветеран праці, нагороджений 2 орденами та 12 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: вертебрологія, больові синдроми, організація нейрохірургічної служби. Автор 85 наукових робіт, 5 монографій.

Основні роботи: Патогенетична характеристика корінцевих синдромів при поперековому остеохондрозі (1972), Нейрохірургічна допомога в УРСР (1981), Ранні прояви нейрохірургічних захворювань (1984), Деонтологія в нейрохірургії (1990).

Цимбал Михайло Омелянович
(нар. 03.12.1936)

канд. мед. наук (1981), науковий співробітник відділення патології хребта та спинного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1992).

Закінчив Одеський медичний інститут у 1964 році. Працював нейрохірургом Кіровоградської обласної лікарні у 1964–1969 рр. З 1969 р. працює в Київському Інституті нейрохірургії клінічним ординатором (1969–1971), аспірантом (1971–1973), ординатором-нейрохірургом (1973–1991).

У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Ангіотопометрична діагностика пухлин селярної області”. Нейрохірург вищої категорії.

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, патологія хребта та спинного мозку. Автор 37 наукових робіт.

Основні роботи: Хірургічне лікування хворих з компресією спинного мозку, обумовленою пухлинами, дискогеною патологією та травмами хребта; Про диференційні доступи для усунення компресії спинного мозку та його корінців при травматичних пошкодженнях шийного відділу хребта.

Цимбалюк Віталій Іванович
(нар. 26.01.1947)

член-кор. АМН України (1994), доктор мед. наук (1986), проф. (1989), Заслужений діяч науки і техніки (1997), лауреат Державних премій України (1996, 2002), та премії АМН України (2003).

Заступник директора Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 1990), завідувач кафедри нейрохірургії НМУ (з 1993), керівник клініки відновної нейрохірургії (з 1988).

Закінчив з відзнакою Тернопільський медінститут в 1970 році. З 1970 по 1971 працював невропатологом в Межирічівський райлікарні Рівненської обл. З 1971 р. в Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1971–1973), ординатор (1973–1974), молодший (1974–1979), старший науковий співробітник (1979–1986), професор кафедри нейрохірургії НМУ (1986–1993). Кандидат мед. наук (1976), старший науковий співробітник (1980). В 1985 р. захистив докторську дисертацію “Нейрохірургічне лікування спастичності у хворих з екстрапірамідною патологією”.

Організатор та керівник нового напрямку в нейрохірургії — відновної нейрохірургії. Розробив та впровадив в клінічну практику нові нейрохірургічні операції, направлені на відновлення порушених функцій нервової системи, які захищені 36 авторськими свідоцтвами на винаходи та патентами. Розробив технологію і вперше провів нейротрансплантацію у хворих з органічними ураженнями нервової системи (дитячий церебральний параліч, апалічний синдром, епілепсія, наслідки черепно-

мозкової травми та ін.), в теперішній час вивчає механізми дії стовбурових клітин. Впровадив в клініку вітчизняні електростимуляційні системи для лікування больових синдромів, спастичності, епілепсії.

Автор понад 500 наукових робіт, в тому числі 26 книг (монографій, підручників, посібників, довідників). Підготував 5 докторів та 42 кандидати медичних наук.

Основні напрямки наукової діяльності: відновна нейрохірургія, функціональна та стереотаксична нейрохірургія, нейрохірургія периферичної нервової системи, нейротрансплантація, історія нейрохірургії.

Віце-президент Української асоціації нейрохірургів, член Всесвітньої та Європейської асоціації нейрохірургів, Європейського товариства функціональної та стереотаксичної нейрохірургії, Європейського товариства кріохірургів, член виконавчого комітету Європейського товариства нейрореабілітологів. Голова хірургічної експертної ради ВАК України (1996–2000), директор Координаційного центру трансплантації МОЗ України (2002 — 2004), член Комітету по Державним преміям України, заступник головного редактора “Українського нейрохірургічного журналу”, член редколегії 7 журналів.

Нагороджений 3 орденами: “За заслуги” III ст., “Святого рівноапостольного князя Володимира Великого” III ст., “Знак пошани” та 4 медалями. Нейрохірург вищої категорії. Відмінник охорони здоров’я.

Основні наукові роботи: Атлас хірургічних операцій і маніпуляцій (1997), Нейрохирургическое лечение психических заболеваний (1997), Нейрохірургія (підручник) (1998), Повышение эффективности микрохирургических операций у больных с последствиями травм срединного и локтевого нервов области предплечья (1998), Хірургічне лікування ушкоджень плечового сплетення (2001), Нейрональные стволовые клетки (2005).

Цимбалюк Юлія Віталіївна (нар. 18.06.1976 р.)

канд. мед. наук (2005), науковий співробітник відділу відновної нейрохірургії (з 2001 р.).

Закінчила лікувальний факультет Московського медичного стоматологічного інституту (1999). З 1999 по 2001 роки навчалась в клінічній ординатурі на кафедрі хірургічних хвороб та нових ендокхірургічних технологій Московського державного медико-стоматологічного університету. З 2001 р. працює в Інституті нейрохірургії АМН України ім. А.П. Ромоданова в відділенні відновної нейрохірургії.

В 2005 р. захистила кандидатську дисертацію.

Основні напрямки наукової діяльності: відновна нейрохірургія, тунельні нейрокомпресійні синдроми. Автор 18 наукових робіт.

Основні роботи: Клинические проявления и предварительные результаты хирургического лечения кубитального туннельного синдрома (2003); Результаты оперативного лечения туннельных нейропатий локтевого и срединного нервов (2004); Хирургическое лечение больных с карпальным туннельным синдромом (2004).

Цімейко Орест Андрійович
(нар. 03.05.1941)

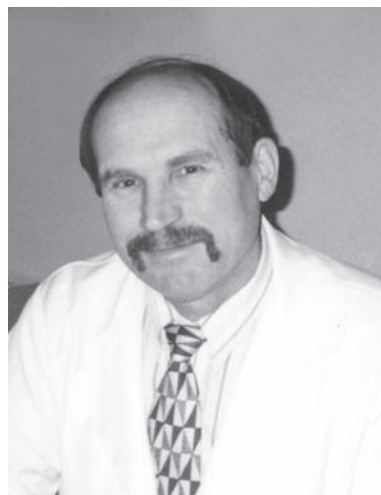
доктор мед. наук (1993), завідувач клініки хірургічного лікування патології судин головного мозку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1995).

Закінчив Івано-Франківський медінститут (1969). Хірург Петрівської ЦРЛ Кіровоградської обл. (1969–1970), лікар-нейрохірург Кіровоградської обласної лікарні (1970–1972). Клінічний ординатор (1972–1974) КІУЛ імені П.Л.Шупика. Аспірант (1974–1976), мол. наук. співроб. (1976–1983), ст. наук. співроб. (1983–1987) Інституту нейрохірургії. Канд. мед. наук (1977). В 1993 р. захистив докторську дисертацію на тему “Реваскуляризаційні операції при оклюзійно-стенотичних ураженнях судин півкуль великого мозку”. Закордонне відрядження у Камеруні (1992–1994).

Перший в Україні запровадив мікрохірургічні реконструктивні операції при стенотично-оклюзійних ураженнях магістральних мозкових судин, удосконаливши існуючі методики. Входив у наукову групу з координації і узагальнення результатів реваскуляризаційних операцій у СРСР. Нагороджений почесним дипломом і бронзовою медаллю ВДНГ СРСР 1985 р. за розробку і впровадження у практику судинних відділень вітчизняного мікрошовного матеріалу. Розробив і впровадив сучасні методи диференційованого лікування (едоваскулярного та мікрохірургічного) ГПМК, обумовлених ішемічними ураженнями, розривами артеріальних аневризм, АВМ. Вперше в Україні впроваджені мініінвазивні хірургічні методики транскраніальної ангіопластики з ендопротезуванням при стенотичних ураженнях сонних і хребтових артерій. Нейрохірург вищої категорії, відмінник охорони здоров'я, заслужений лікар України (з 2001 р).

Основні напрямки наукової діяльності: нейротравматологія, нейроонкологія, судинна патологія головного мозку. Автор більше 140 наукових робіт, 8 винаходів, 35 раціоналізаторських пропозицій, 6 методичних рекомендацій. Під його керівництвом виконується 6 кандидатських дисертацій.

Основні роботи: Ангіографічна діагностика забоїв головного мозку (1977), Ускладнення на різних етапах видалення невриною УШ нерва і їх попередження (1984), Множинні ЕіКМА в лікуванні ішемічних уражень головного мозку (1989), Диференційований підхід до хірургічного лікування АВМ головного мозку (1997), Транскраніальні хірургічні втручання з приводу артеріальних аневризм головного мозку в гострому періоді субарахноїдальних крововиливів (1999).

Чеботарьова Лідія Львівна
(нар. 25.11.1945)

доктор мед. наук (1998), проф. (2005), старший науковий співробітник (1991), провідний науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П. Ромоданова АМН України (з 2001), зав. відділення клінічної електрофізіології та ультразвукової діагностики (з 1995), лікар невропатолог вищої категорії.

Закінчила з відзнакою Київський мед. ін-т (1969), лікар-невропатолог. Працювала в Інституті фізіології ім. О.О. Богомольця АН УРСР — стажер-дослідник, ст. лаборант, мол. наук. співроб. (1971–84), Інституті проблем онкології ім. Р.Є. Кавецького АН УРСР — ст. наук. співроб. (1984–87); Харківському НДІ неврології і психіатрії МОЗ України — ст. наук. співроб., провід. наук. співроб. (1989–91). З

1991 р. працює в Ін-ті нейрохірургії АМН України — зав. кабінетом нейровегетології, зав. відд. клінічної електрофізіології та ультразвукової діагностики, ст. наук. співроб., провід. наук. співроб. У 1978 р. захистила кандидатську дисертацію, у 1998 р. — докторську дисертацію.

Основні напрямки наукових досліджень: взаємодія пептидергічних та катехоламінергічних систем мозку при хронічних больових синдромах; діагностика і диференційоване лікування радикуло- і невропатій, больових синдромів периферичного походження; діагностика та контроль ефективності хірургічного лікування травматичних уражень плечового сплетення і периферичних нервів; стан вегетативної нервової системи у хворих на радіаційну енцефалопатію. Автор 102 наукових праць, у тому числі, 3 монографій, 2 учбових посібників, 52 статей, 45 тез доповідей.

Основні роботи: Неврологические синдромы остеохондроза (1988), Хронічний вплив малих доз опромінення на нервову систему. Експериментальні дослідження та клінічні спостереження (1998), Електронейроміографічна діагностика захворювань нервової системи у дітей (2005).

Під керівництвом Л.Л. Чеботарьової захищені три кандидатські дисертації.

Чепкий Леонард Петрович
(нар. 04.02.1925)

доктор мед. наук, професор, лауреат Державної премії України (1989), заслужений діяч науки та техніки України (1995), ведучий науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (1990).

Закінчив Львівський медичний інститут (1950). Учасник Великої Вітчизняної війни (1943–1945). З 1950 р. по 1955 р. працював у Інституті нейрохірургії: клінічний ординатор (1950–1952); науковий співробітник (1953–1955). Канд. мед. наук (1955). З 1955 р. по 1962 р. — асистент кафедри хірургії Дніпропетровського медичного інституту, де

активно займається питаннями нейротравми. З 1963 р. завідує кафедрою анестезіології та реаніматології КМІ. В 1951–1990 рр. проф. кафедри КМІ та відділення анестезіології та реаніматології Інституту нейрохірургії АМН України, а з 1991 р. ведучий науковий співробітник цього інституту. У 1954 р. захистив кандидатську дисертацію по нейрохірургії. У 1962 р. вперше в Україні докторську дисертацію по анестезіології. Автор 397 наукових робіт у тому числі 27 монографій серед них 4 підручника та 7 учбових посібника. З участю проф. Л.П.Чепкого вперше в СНД опубліковані монографії по лікувальній гіпотермії, трихлоретиленовому наркозу, амбулаторній анестезії, геріатричній анестезіології та реаніматології, анестезії та інтенсивній післяопераційній терапії при ожирінні. Вперше в Україні опубліковано 2 монографії по проблемам медичної кібернетики, ускладненнях при операціях з штучним кровообігом, 2 підручника та 2 учбових посібника по анестезіології-реаніматології та інтенсивній терапії для медичних вузів та медичних коледжів, 2 учбових посібника по медицині катастроф, учбовий посібник по геріатричній анестезіології та реаніматології швидкої медичної допомоги, довідник по анестезіології. Підготував 59 дисертантів із них 8 докторів медичних наук, серед його учнів 2 член-респондента Академії Наук України, 14 професорів — завідувачих кафедрами та відділеннями анестезіології, хірургії, терапії, фармакології, біохімії, кардіохірургії. Він засновник наукової школи по кардіоанестезіології та нейроанестезіології. Нагороджений двома орденами та 5 медалями. Відмінник охорони здоров'я (1968). Основні роботи: Лікувальна гіпотермія (1965), Проблеми медичної кібернетики (1973), Інтенсивна післяопераційна терапія (1984), Швидка медична допомога (учбовий посібник) (1992), Геріатрична анестезіологія та реаніматологія (1995), Довідник по анестезіології (1985), Підручник по анестезіології та інтенсивній терапії (2003).

Чувашова Ольга Юріївна (нар. 01.07.1972)

Закінчила 1 лікувальний факультет за спеціальністю лікувальна справа Українського Державного медичного університету ім. акад. О.О.Богомольця у 1995 р. з відзнакою.

Після закінчення Університету - лікар-рентгенолог відділення нейрорентгенології Київського НДІ нейрохірургії (1995).

У 1996 р. закінчила інтернатуру та атестована у Київському Державному інституті удосконалення лікарів на лікаря-спеціаліста за фахом радіологія.

З 1996 по 2000 рр. аспірантка кафедри медичної радіології Національного медичного університету імені О.О.Богомольця. У 2000 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за фахом “Променева діагностика та променева терапія” за темою “Комп’ютерна та магнітно-резонансна томографія в діагностиці гліом півкуль головного мозку”.

1999 - 2000 рр. - лікар-рентгенолог кабінету загальної рентгендіагностики та інтраскопії відділення нейрорентгенології Інституту нейрохірургії і відділу

магнітно-резонансної томографії Клініко-діагностичного центру “Здоров’я літніх людей” АМН України.

З 2001 р. по теперішній час заступник директора з наукової роботи Науково-діагностичного центру “Здоров’я літніх людей” АМН України. З 2005 р. завідувача відділенням нейровізуалізуючих досліджень з кабінетом МРТ Інституту нейрохірургії АМН України.

В 2001 р. була нагороджена 1 Премією Першого Конгресу науково-технічних проєктів “Інтелектуальний потенціал молодих вчених — місту Києву”.

Основні напрямки наукової діяльності: дослідження порушень церебральних функцій у нейроонкологічних хворих; патології мозку, судин і патології опорно-рухового апарату. Автор 49 наукових праць.

Шаверський Андрій Вікторович
(нар. 23.02.1964)

канд. мед. наук (2000), лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1992).

Закінчив Київський медичний інститут (1989). З 1990 р. працює в Інституті нейрохірургії: мол. наук. співроб. клініки ендovasкулярної нейрохірургії (1990–1992), лікар-нейрохірург відділу нейрохірургії дитячого віку (з 1992).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, дитяча нейрохірургія. Автор 26 наукових робіт.

Основні роботи: Термінова хірургічна допомога дітям у неонатальному періоді (1995), Ликворо-

шунтирующие операции в комплексе лечения больных с опухолями в области III желудочка (1999), Особливості хірургічної тактики в лікуванні хворих з пухлинами ділянки III шлуночка (1999).

Шаламай Євген Якович
(нар. 15.05.1931)

канд. мед. наук (1969), лікар-анестезіолог відділення інтенсивної терапії та анестезіології №1 Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2003).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1956). 1956 р. — керівник Лінійної амбулаторії Московсько-Київської залізниці. 1957–1958 рр. — лікар терапевт Залізничної лікарні м.Брянськ-II.

В 1959 р. за конкурсом прийнятий в клінічну ординатуру Київського НДІ нейрохірургії за фахом “нейрохірургія”, після закінчення якої залишився працювати на посаді наукового співробітника.

В 1961 р. йому доручено організувати службу анестезіології-реаніматології в Інституті, яку очолював протягом багатьох років. Один з засновників відділення анестезіології та інтенсивної терапії в Інституті.

З 1961 р. молодший науковий співробітник, з 1976–1986 — старший науковий співробітник. Канд. мед. наук (1969 р.) на тему “Краніоспінальні пухлини”, анестезіолог вищої категорії, відмінник охорони здоров’я (1969), нагороджений 3 медалями.

З 1977 по 1979 рр. — закордонне відрядження в Республіці Сьєрра Леоне, де працював лікарем-анестезіологом в шпиталі м.Магбурака, та консультантом в Республіці Замбія в шпиталі м.Солвезі (1983–1986).

Основні роботи: Краніоспінальні пухлини (клініка, діагностика, хірургічне втручання (1969), Анестезіологічне забезпечення, післяопераційний період хворих з пухлинами головного мозку (1967), Порушення дихання і серцево-судинної діяльності в післяопераційний період у хворих з пухлинами головного мозку (1969), Метод гемодилуції при нейрохірургічних втручаннях (1977), Лікувальна гіпотермія (1977), Особливості анестезіологічного забезпечення та реанімаційні міроприємства при гострих внутрішньочерепних крововиливах (1977), Динаміка внутрішньочерепного тиску у хворих з пухлинами головного мозку (1976).

Шаламай Любов Федорівна (нар. 15.10.1930 р.)

Лікар-рентгенолог рентгенологічного відділення Київського науково-дослідницького інституту нейрохірургії (1961–1979).

Закінчила Вінницький медичний інститут (1956). З 1956 р. — лікар-рентгенолог м.Татарська Омської залізниці. З 1957 р. — лікар-рентгенолог Брянської залізничної лікарні. 1961–1979 рр. — рентгенолог Київського НДІ нейрохірургії. 1980–1988 рр. — рентгенолог Київської обласної лікарні. З 1988 р. до цього часу — лікар-рентгенолог МСЧ АНТК ім. Антонова. Рентгенолог вищої категорії (1972, 1983). У 1977–1979 рр. — закордонне відрядження в Республіці Сьєра Леоне, де працювала лікарем-рентгенологом в шпиталі м.Магбурака та у 1983–1986 рр. в Республіці Замбія консультантом в шпиталі м. Солвезі.

Основні напрямки наукової діяльності: рентгендіагностика в нейроонкології, нейротравматології, контрастні методи діагностики (мієлографія, пневмоенцефалографія). Автор 12 наукових робіт, 2 раціональних пропозицій.

Основні роботи: Значення мієлографії в діагностиці пухлин спинного мозку (1966), Контрастні методи дослідження компресії спинного мозку і рентгенотерапія больових синдромів у хворих з дегенеративними пошкодженнями міжхребетних дисків (1970), Позитивна цистографія при позамозкових парастволових пухлинах в залежності від їх розміру і варіантів розміщення (1973), Краніографія в діагностиці забоїв головного мозку (1975).

Шамаєв Михайло Іванович
(нар. 29.03.1926)

доктор мед. наук (1984), проф. (1993), заслужений діяч науки і техніки України (2001), головний науковий співробітник, керівник відділу нейропатоморфології Інституту нейрохірургії АМН України (з 1986р). Закінчив Київський медичний Інститут (1949), аспірантуру при кафедрі топографічної анатомії і оперативної хірургії (1953) того ж інституту. Учасник Великої Вітчизняної війни. З 1953 по 1961 р. працював асистентом кафедри нормальної анатомії Київського медичного Інституту. З 1961 р. працює в київському НДІ нейрохірургії: старший науковий співробітник, керівник створе-

ної ним лабораторії топографічної і мікрохірургічної анатомії нервової системи (1961–1986). З 1986 р. керівник відділу нейропатоморфології.

Канд. мед. наук (1958); старший науковий співробітник (1970). В 1984 р. захистив докторську дисертацію “Зміни мозкових судин при гліомах півкуль великого мозку”. В 1992 р. йому присвоєно звання проф. за спеціальністю “Патологічна анатомія”. Патологоанатом вищої категорії, Відмінник охорони здоров’я. Нагороджений 3 медалями.

Основні напрямки наукової діяльності: топографічна і мікрохірургічна анатомія; судинні, пухлинні, травматичні та радіаційні ураження нервової системи.

Автор 171 наукових робіт, співавтор 3 монографій. Під його керівництвом виконано 7 докторських і 15 кандидатських дисертацій. Член Української та Європейської асоціацій нейрохірургів, член редколегії Українського нейрохірургічного журналу.

Основні роботи: Морфологічні особливості судин головного мозку при геморагічних та ішемічних інсультах (1965), Васкуляризація нейроектодермальних пухлин різного ступеню злоякісності (1971), Зміни мозкових судин при гліомах півкуль великого мозку (1983), Морфологічні зміни головного мозку під впливом внутрішнього радіаційного опромінення (1993), Критерії смерті мозку у нейрохірургічних хворих (1998), Мікрохірургічна ендоскопічна анатомія шлуночкової системи головного мозку (2000), Патогенетичний підхід до лікування гормонозалежних менінгіом головного мозку (2003), Особливості топографії та мікрохірургічної анатомії петроклівальних менінгіом суб-супратенторіальної локалізації (2004), Detection of polyomavirus DNA in human brain tumors (2004).

Шамаєв Олексій Михайлович
(нар. 16.09.1963)

старший ординатор нейрохірургічного відділення Київської центральної міської клінічної лікарні (з 2000).

Закінчив лікувальний факультет Київського медичного інституту (1986). Лікар-ординатор нейрохірургічного відділення Київської лікарні швидкої медичної допомоги (1986–1991, 1993–2000), клінічний ординатор Інституту нейрохірургії (1991–1993) Нейрохірург вищої категорії (2001).

Основні напрямки наукової діяльності: черепно-мозкова травма, нейросудинна патологія.

Автор 16 наукових робіт, 1 винахода, 3 рац-пропозицій. Основні роботи: Судово-медичні та клінічні аспекти вивчення патогенезу важкої черепно-мозкової травми (1993), Прогнозування наслідків ЧМТ при наявності стовбурової симптоматики (1995), Первинні травматичні ураження стовбуру мозку (2003).

Шевчук Вадим Аврамович
(нар. 24.11.1938)

канд. мед. наук (1973), доцент (1980); доцент кафедри судової медицини НМУ (з 1980р). Судово-медичний експерт відділу нейropатоморфології ІНХ АМН України з 1971 р. Закінчив Київський медичний Інститут ім.акад. О.О.Богомольця (1962), судово-медичний експерт Київського Облбюро судмедекспертизи (1962–1964). З 1964 р. працює на кафедрі судової медицини київського медичного Інституту, послідовно: аспірант кафедри судової медицини КМІ (1964–1966); асистент (1966–1980); доцент з (1980). Основні напрямки наукових досліджень: судово-медична нейротравматологія. Автор 82 наукових праць (в тому числі: автор 1 монографії, співавтор 3 монографій, підручника, керівництва, співавтор 1 винаходу). Судово-медичний експерт вищої категорії.

Основні роботи: Морфологічні та гістохімічні дослідження головного мозку при закритій черепно-мозковій травмі (1975); Клініка та судово-медична експертиза (1996); Посібник з судово-медичної нейротравматології (2003), Значення комплексного вивчення судово-медичної, санітарно-гігієнічної документації для виявлення причин смерті внаслідок профзахворювання у газоелектрозварювальника (2004).

Яковенко Леонід Миколайович
(нар. 01.12.1947)

доктор мед. наук (2002), провідний науковий співробітник Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1992).

Закінчив Київський медичний інститут (1971). З 1971 р. працює в НДІ нейрохірургії: лікар-науковий співробітник (1976–1983), ст. наук. співроб. (1983–1992). Канд. мед. наук (1981). З 1984 по 1986 — нейрохірург-консультант головного госпіталю м. Луанда (Народна Республіка Ангола).

Основні напрямки наукової та практичної діяльності: нейроонкологія, судинна нейрохірургія, мікронейрохірургія. Автор 76 наукових робіт, 5 винаходів. Нейрохірург вищої категорії, відмінник

охорони здоров'я.

Основні роботи: Динаміка змін мозкового кровообігу та місцевої судинної реактивності у хворих з пухлинами великих півкуль головного мозку до операцій та в динаміці раннього післяопераційного періоду (1981), Можливості мікрохірургічного лікування ішемічних інсультів головного мозку, зумовлених стенотичними та оклюзійними процесами сонних артерій (2000), Діагностика та хірургічне лікування стенозів хребтових артерій (2000, 2001), Хірургічне лікування порушень мозкового кровообігу за ішемічним типом у вертебральному басейні (2002).

Ямінський Юрій Ярославович
(нар. 29.10.65)

канд. мед. наук (2003), ординатор відділення відновної нейрохірургії Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 2003).

Закінчив з відзнакою лікувальний факультет Івано-Франківського державного медичного інституту в 1988 році. В 1989 р. закінчив навчання в інтернатурі на базі Житомирської обласної лікарні і протягом 6 років працював хірургом в Попільнянській і Стрийській ЦРЛ. З 1995 р. після проходження курсів спеціалізації на кафедрі нейрохірургії КМАПО працював нейрохірургом Стрийської районної лікарні. З 1999 по 2001 рік навчався в клінічній ординатурі на кафедрі

нейрохірургії Національного медичного університету. З 2001 по 2003 навчався в аспірантурі Інституту нейрохірургії. З 2003 р. працює лікарем-нейрохірургом відділення відновної нейрохірургії.

Основні напрямки наукової діяльності: травма та захворювання спинного мозку хребта та периферичної нервової системи, больові синдроми. Автор 14 наукових робіт, 2 рацпропозицій.

Основні роботи: Вивчення впливу трансплантації ембріональної нервової тканини на регенераторні процеси в спинному мозку після його травматичного ушкодження (1999), Вивчення впливу епідуральної електростимуляції на відновлення функцій спинного мозку після його травматичного ушкодження (2003), Лікування спастичності та больових синдромів методом хронічної епідуральної електростимуляції (2004).

Яроцький Ростислав Юрійович
(нар. 06.01.1943)

канд. мед. наук (1991), завідувач відділенням інтенсивної терапії та анестезіології Інституту нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1988).

Закінчив Вінницький медичний інститут (1972). З 1974 р. працює в Інституті нейрохірургії: анестезіолог-реаніматолог (1974–1988), завідувач відділенням інтенсивної терапії та анестезіології (з 1988). Лікар-анестезіолог вищої категорії, відмінник охорони здоров'я, Заслужений лікар України (2000).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроанестезіологія та інтенсивна терапія, екстракорпоральна детоксикація.

Автор 42 наукових робіт, 1 винаходу, 12 раціоналізаторських пропозицій.

Основні роботи: Порушення системної геодинаміки та їх корекція при хірургічному лікуванні хворих з пухлинами спинного мозку (1990), Екстра-інтракорпоральна детоксикація у нейрохірургічних хворих (1995) Профілактика та інтенсивна терапія післяопераційних ускладнень у нейрохірургічних хворих (1998).

Яхненко Галина Мефодіївна
(нар. 21.12.1933)

канд. біол. наук (1973), старший науковий співробітник (1976), керівник лабораторії клінічної біохімії НДІ нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України (з 1976).

Закінчила Київський державний університет ім. Т.Г.Шевченка (1956). З 1959 р. працює в Інституті нейрохірургії ім. акад. А.П.Ромоданова АМН України: молодший науковий співробітник (1959–1974), старший науковий співробітник (1975–1991), провідний науковий співробітник (1991–2000), керівник лабораторії клінічної біохімії (з 1976).

Нагороджена орденом, 5 медалями. Відмінник охорони здоров'я (1983).

Основні напрямки наукової діяльності: нейроонкологія, черепно-мозкова травма, цереброваскулярна патологія, радіаційна енцефалопатія, інтенсивна терапія, реабілітація нейрохірургічних хворих.

Автор 127 наукових публікацій, 3 монографій, 3 методичних рекомендацій, 3 медико-біологічних нововведень.

Основні роботи: Деякі біохімічні тести в характеристиці гістобіологічних властивостей пухлин головного мозку (1963), Клініко-біохімічна характеристика важкої черепно-мозкової травми (1970), До біохімічної характеристики окислювальних процесів у хворих пухлинами півкуль головного мозку (1973), Експериментальні та клініко-експериментальні підходи до пошуку засобів лікування пухлин головного мозку (1982), Механізми формування пострадіаційних психоневрологічних синдромів (1993), Особливості метаболічних порушень у ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС (1996), Дослідження клітинних та гуморальних реакцій у хворих з післярадіаційною енцефалопатією (1998), Вплив малих доз іонізуючого опромінення на метаболічний гомеостаз (1998), Клініко-лабораторні критерії смерті мозку у нейрохірургічних хворих (2000), Оцінка метаболічного гомеостазу при гліомах головного мозку (2003), Комплекс прогностичних критеріїв при хірургічному лікуванні хворих з церебро-васкулярною патологією (2003).